

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Torsdag den 12. maj 2005 kl. 17.30

Dagsorden:

- 216/05 Omstilling af Rygcenter til Sundhedscenter
- 268/05 Revision af den Boligpolitiske strategiplan for Københavns Kommune
- 267/05 Forslag til Kommuneplan 2005
- 270/05 Lokalplanforslag "Hf. Trekanten" med tilhørende kommuneplantillæg
- 273/05 Indstilling vedr. ODIN-NET projekt
- 271/05 Indstilling om servicebusser i Københavns Kommune
- 287/05 Ændringer i Tjenestemandsvedtægten og beskikkelse af nye medlemmer til Lønningrådet
- 303/05 Ny struktur i Københavns Kommune
- 304/05 Personaletryghed i forbindelse med strukturreformen i Københavns Kommune
- 305/05 Ændring af Teknologirådets repræsentantskab
- 210/05 Idræts- og Kulturhuset i Holmbladsgade - merudgifter og projektændring
- 209/05 Renovering af Grøndal Centrets tag
- 218/05 Forslag til bestyrelsesmedlem og suppleant i DBC
- 269/05 Ideoplæg, idræts- og kulturfaciliteter i Ørestad
- 276/05 Ændring af bestemmelserne om indstillingsudvalg i fundats for Jacob og Helene Michaelsens Fond
- 215/05 Anlægsbevilling til puljer til afhjælpende foranstaltninger, ekstraarbejder og planlægning på skoleområdet
- 217/05 Moderniseringspulje for skoler uden for udbygningsplanen i 2005 og 2006
- 225/05 Skolen på Kastelsvej - anlægsbevilling til gennemførelse af 3. etape (bygning af rytmiksal)
- 221/05 Medlemsforslag om CASA-projekt i hele kommunen
- 275/05 Dispensation fra lokalplan 341-1 "Det centrale Valby" med henblik på nedrivning af den gule bindingsværksbygning foran skolen i Ovnhallen og indretning af arealet foran Ovnhallen til friareal for skolen.
- 272/05 Medlemsforslag om at der ikke indføres gebyrer på udlændinges danskundervisning, og at Uddannelses- og Ungdomsudvalgets ramme ikke reguleres som følge deraf
- 280/05 Revisionsprotokollat - Administrationsaftalen mellem De Gamles By og KAB
- 288/05 Studietur til Paris for Sundheds- og Omsorgsudvalget den 29. - 31. maj 2005
- 254/05 Udpegning af medlemmer til Dialogforum på Psykiatriområdet i Københavns Kommune
- 242/05 Tillægsbevilling i 2005 på integrationsområdet som følge af fejlkorrektion
- 240/05 Nedsættelse af et handicapråd i Københavns Kommune
- 235/05 Redegørelse for direkte valg til Integrationsrådet
- 274/05 Frit leverandørvalg - henvendelse fra statsamtet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

- 278/05 Garanti for realkreditlån til 4 almene boligafdelinger i "Urbanplanen"
- 279/05 Tillæg til byfornyelsesbeslutning for "Amerikavej-karreen"
- 277/05 Garanti for realkreditlån til 7 almene boligafdelinger
- 289/05 Trafiksikkerhedsplan - projekter 2005 og 2006
- 286/05 Overførsel af midler fra Byudviklingspulje
- 285/05 Hastighedsplan - projekter 2005 og 2006
- 258/05 Forespørgsel til overborgmesteren
- 293/05 Forespørgsel til overborgmesteren
- 226/05 Medlemsforslag om botilbud til psykotiske unge.
- 230/05 Medlemsforslag om singlernes/eneboendes situation i Københavns Kommune
- 252/05 Medlemsforslag om etablering af et Københavns Børneråd
- 256/05 Medlemsforslag om offentliggørelse af borgmestrenes personlige økonomiske forhold
- 257/05 Medlemsforslag om at undersøge muligheden for indførsel af road-pricing i Københavns Kommune
- 260/05 Medlemsforslag om vejledende folkeafstemning om kørselsafgifter i København.
- 291/05 Medlemsforslag om læseplanen for kristendomskundskab på Ålholm Skole
- 292/05 Medlemsforslag til Borgerrepræsentationen om en bedre folkeskole i København
- 294/05 Medlemsforslag om en plan for gratis internetforbindelse til alle københavnske husstande
- 295/05 Medlemsforslag om talsmand for børn og unge
- 290/05 Meddelelse om midlertidigt valg
- 296/05 Røkering i udvalg
- 297/05 Røkering i udvalg
- 298/05 Røkering i udvalg
- 299/05 Røkering i udvalg
- 300/05 Røkering i udvalg
- 301/05 Røkering i udvalg
- 302/05 Røkering i udvalg
- 227/05 Medlemsforslag om køb af grund
- 259/05 Medlemsforslag om køb af grund
- 284/05 Salg af ejendom

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): God aften. Mødet er åbnet. Der foreligger anmodning fra Venstre om, at der indkaldes stedfortræder for Lise Helweg. Det har ikke været muligt at indkalde den rette stedfortræder.

På sidste møde godkendte vi Jette Bertelsen som suppleant for Gunhild Legaard, og jeg skal derfor byde Jette Bertelsen velkommen til arbejdet. Jeg skal også byde Tanwir Ahmad velkommen tilbage til arbejdet i forsamlingen. Velkommen til.

(Forsamlingen rejste sig)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 42 sager, hvoraf 3 skal behandles for lukkede døre. Der er udsendt to tillægsdagsordener. På tillægsdagsorden I er der hele 13 sager, hvoraf de 6 første sager er medlemsforslag, og resten omhandler rokeringer i udvalg. Herudover har jeg modtaget én sag til behandling uden for dagsordenen. Sagen omhandler en udpegning til Teknologirådet.

Sagen på tillægsdagsorden I (303/05), der omhandler ny struktur i Københavns Kommune, blev udsat på Økonomiudvalgets møde i tirsdags, og jeg skal derfor trække forslaget fra dagsordenen i dag. Som en konsekvens heraf skal også sagen på tillægsdagsorden II (304/05), som vedrører personaletryghed i forbindelse med reformen, trækkes fra dagsordenen. Jeg skal foreslå, at punkt 40 og 41, det er dem om Nannasgade, behandles under ét.

Lister over sagerne på tillægsdagsorden I og II og sagen uden for dagsordenen samt en revideret dagsorden, hvor sagerne er indplaceret i den korrekte rækkefølge, ligger omdelt på pladserne. Jeg skal spørge, om der er bemærkninger til den reviderede dagsorden? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

Så skal jeg sige, inden vi starter, at der er nogle tekniske problemer, som gør, at ikke alle kan logge sig ind på nettet, men der er også problemer med at melde sig som taler. Vi håber, at de tekniske problemer er løst i løbet af den første halve time af dette møde, men indtil da, indtil I får besked om noget andet, så skal I melde jer som talere ved at række hånden i vejret på god, gammeldags manér. Det samme gælder i øvrigt afstemninger, at det også foregår ligesom i gamle dage ved, at man rejser sig fra sin plads, og så tæller vi heroppefra, og også heroppefra kører vi selvfølgelig en manuel talerliste. Jeg håber ikke, at vi skal have manuelle afstemninger hele aftenen, fordi det tager for lang tid.

1) BR 216/05. Omstilling af Rygcenter til Sundhedscenter

Indstilling om, at Rygcentret etableres som et kommunalt sundhedscenter i sammenhæng med udmøntningen af kommunalreformen i Københavns Kommune og de strategiske overvejelser for etablering af flere sundhedscentre, at fordelingen af den samlede bevilling til sundhedscentre og Rygcentret på 8 mio. kr. fordeles med 3 mio. kr. til det nye sundhedscenter (Rygcentret) og 5 mio. kr. til øvrige sundhedscentre fra 2006 og fremover, at der i forbindelse med kommunalreformens udmøntning af nye genoptrænings- og rehabiliteringsopgaver udarbejdes forslag til hvordan det nye sundhedscenter kan fokusere på lidelser i bevægeapparatet, samt at der forelægges en projektbeskrivelse for Rygcentrets omdannelse til Sundhedscenter, herunder genoptrænings- og rehabiliteringsopgaver, der naturligt vil kunne løses i det fremtidige Sundhedscenter, for Sundheds- og Omsorgsudvalget i september 2005.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget) Standsningsret)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg giver ordet til Bente Møller, som i Sundheds- og Omsorgsudvalget har gjort brug af standsningsretten.

Bente Møller (Ø): Når jeg har valgt at bringe denne sag ned i salen, så er det, fordi jeg synes, borgerne skal have mulighed for at få indblik i nedskæringer, der bliver foretaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Da sagen om omlægning af Rygcentret blev behandlet i Sundheds- og Omsorgsudvalget, var det jo, hvad der også er rigtigt beskrevet, som en ændring til Sundhedscenter, og når man læste overskriften som borger, så var man i hvert fald ikke klar over, at nu fjernede man 25 pct. af Rygcentrets bevilling, og sagt på en anden måde 8 ud af 18 fysioterapeuter. Så der var ikke nogen tvivl om, at det var en markant nedgang i behandlingskapaciteten.

Rygcentret er noget, vi kun har i Københavns Kommune, og de af jer, der har været her lige så længe som jeg, kan huske vejen over de fysiurgiske klinikker og det, der endte med at blive til et Rygcenter som noget helt unikt, der skulle tage sig af disse mange rygpatienter, som ikke får tilstrækkelig hjælp ved en monofaglig behandling hos de privatpraktiserende fysioterapeuter, dem har de tit gået hos meget, meget længe til stor udgift for vores sygesikringsbudget og også med en anseelig brugerbetaling, at det jo ikke er et tilbud, alle har lige godt råd til at bruge. En del af dem har været rundt om sygehusvæsenet, det er heller ikke gratis for sygesikringen i forbrug af smertestillende medicin.

Dårlig ryg er en folkesygdom. København har samme udgifter på grund af folks sygefravær i forbindelse med dårlig ryg, som man har landsgennemsnitsmæssigt, så har vi alene i København en udgift på 700 mio. kr. om året til sygedagpenge til borgere, der er sygemeldt på grund af dårlig ryg.

Hertil kan vi så lægge udgifterne til dem, der er blevet så invaliderede og havnet på førtidspension. Vi kan lægge det, vi taber i skatteindtægter, vi kan lægge den dårligere livskvalitet for de borgere og deres familier, og vi kan lægge al den produktivitet, vi ikke får i samfundet, fordi de ikke er inde og få lov til at bidrage rigtigt med.

Rygcentret blev evalueret i 2004, evalueringsrapporten var sådan set ret rosende, den sagde bl.a., at af de patienter, man modtog efter tidligere meget langvarige behandlinger i den private fysioterapi uden tilstrækkelig effekt, den gruppe patienter udgjorde 40 pct. af dem, man behandlede ude på Rygcentret, og 2/3 af disse 40 pct. var faktisk raskmeldt efter. Alene den besparelse i sygedagpenge er nok til at finansieret adskillige rygcentre.

Hvis vi nu tager 25 pct. af Rygcentrets bevilling fra 18 fysioterapeuter til 10, så sker der godt nok en lille opnormering med en enkelt kiropraktor, men det er så også det. Det Rygcentret kan det er, at de samler flere forskellige faggrupper og laver en tværfaglig behandling, og at de laver holdtræning, de laver en hel masse rigtig, rigtig gode ting, og de får folk videre, som ellers ikke kan få noget ordentligt tilbud, eller som opereres.

Sundhedsstyrelsen laver mange undersøgelser over udviklingen i det danske sundhedsvæsen, og den første delrapport om rygge, der er på trapperne, den viser, at København, altså HS-området, er det eneste sted i kongeriget, der ikke har stigende udgifter i sygehusvæsenet til behandling og operation af lænde-, rygpatienter. Det fald i forhold til landet, vi får i København, det kommer samtidig med, at Rygcentret bliver oprettet. Det kunne jo tyde på, at de af os, der stod bag Rygcentret dengang, var rigtig visionære, og vi tænkte rigtigt. Jeg har i hvert fald svært ved at se fidusen i en besparelse i Københavns Kommune, der skal give ekstraudgifter i HS, hvor vi jo finansierer en anseelig del.

Når nu vi får Rygcentret lavet om til et sundhedscenter, og det er sådan set ikke det, Enhedslisten er imod, det vi er imod det er, at man samtidig stjæler en fjerdedel af pengene. Så vil der være 915 patienter, af dem man har i dag, der skal klare sig selv bl.a. hele den patientgruppe, der er patienter med lænde-, rygsmerter, som er dem, Sundhedsstyrelsens undersøgelse viser, at vi har sparet rigtig, rigtig mange sygehusudgifter på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Jeg ved ikke, om nogen kan se fornuften i det, Enhedslisten kan i hvert fald ikke, og vi håber, at vi har fået nogen andre til at tænke sig bare en lille smule om.

Johannes Nymark (A): Der er elementer i denne sag, som gør, at vi godt vil foreslå, at sagen tilbagesendes til udvalget. Vi er på vej til at lave en kæde af sundhedscentre, og hvor Rygcentret er placeret i denne sammenhæng, vil vi godt have lejlighed til at drøfte yderligere.

Jens Johansen (F): Det er en lang sagsbehandling, vi har haft, og vi har drøftet den indgående både i udvalg og blandt de partier, som står bag budgettet for 2005.

Vi må sige, at vi har nogle problemer med denne indstilling, og derfor vil vi foreslå sagen tilbagevist til udvalget til fornyet udvalgsbehandling.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø:** Ja, jeg står her som forligspartner omkring dette budgetforlig fra 2003, og det er med stor forbavselse, at jeg konstaterer, at Socialdemokraterne og SF nu går op på talerstolen og siger, de vil have sagen henvist til fornyet behandling.

Jeg har ikke overhovedet været orienteret om det. Jeg er en del af det forlig, og jeg mener faktisk, at det tangerer et forligsbrud, for vi har behandlet den i forligskredsen efter de aftaler, vi har haft, om, hvordan man behandler sådan nogle sager.

Jeg er ualmindelig pikeret over det her. Jeg gider ikke engang sige mere om denne sag, for nu bliver den jo henvist. Men hvis det skal være måden, man gør sådan noget på fremover i forhold til de partier, man er i forlig med, så synes jeg nok, det giver stof til overvejelse.

Men nu er det sagt meget højt og tydeligt: Jeg har overhovedet ikke hørt, at denne sag skulle henvises før nu til udvalgsbehandling igen. Jeg synes, det er ualmindelig utiltalende at bruge en sådan fremgangsmåde, hvor man står her på selve BR-mødet og får sådan en oplysning.

Jeg vil overhovedet ikke undlade at gøre gældende, at hvis denne aftale ikke bliver overholdt, så er det forligsbrud. Men nu får vi se, hvad der sker, når vi får den drøftet i udvalget igen.

Abderrahman Ben Haddou (C): Jeg holder samme linje som sundhedsborgmesteren, fordi jeg troede faktisk ikke mine egne ører.

Jeg har fuldt respekt for Bente Møller og Enhedslisten, der standser denne sag, fordi de er imod det, der bliver besluttet i udvalget. At der så er andre partier, der i øvrigt er med i budgetaftalen, Socialdemokraterne og SF, der pludselig begynder at få kolde fødder og så oven i købet ikke engang orienterer os. Vi har siddet i Sundhedsudvalget sammen med hinanden i dag, vi har ikke fået en dyt at vide om det her. Det er simpelt hen at gøre grin med os. Jeg synes, det er utilgiveligt.

Det vil vi nok opleve lidt mere af, fordi kommunalvalget nærmer sig, og så skal vi se det der med, at Socialdemokraterne pludselig hopper over sammen med Enhedslisten og pynter sig med dem. Det er utilgiveligt. Hvis vi tager det her slæb, så gør vi det sammen, ellers så stopper vi.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er det 2. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Jens Johansen (F): Jeg skal da gerne beklage, at jeg ikke i dag har orienteret sundhedsborgmesteren om, at vi har et flertal, der ønsker sagen udvalgshenvist.

Jeg vil dog bestride nogle af de påstande, som Inger Marie Bruun-Vierø fremsætter her fra talerstolen, idet jeg vil henvise til, at jeg mandagen om aftenen umiddelbart før sidste BR-møde orienterede borgmesteren om, at SF havde problemer med denne sag, med størrelsen af beløbet til Rygcentret, og at vi ønskede en fornyet drøftelse af det.

Det har borgmesteren, som den gode forligspart, hun er, ikke taget initiativ til, og derfor har vi så henvendt os til andre forligspartier, et andet, det største, og sagt, at vi har et problem med det, vi vil gerne drøfte det. Det er der ikke noget forligsbrud i. Jeg har indtryk af, at det er sædvane blandt forligspartierne, at man så lige tager en drøftelse ekstra. Det vil vi gerne have, og derfor dette forslag om fornyet udvalgsbehandling.

Abderrahman Ben Haddou (C): Altså selv om jeg blev lidt sur, så har jeg selvfølgelig ikke noget imod, at vi tager en ny diskussion. Det, jeg bare siger, er, at det kan ikke være rigtigt, at SF's medlemmer af Sundheds- og Omsorgsudvalget, og den sag har faktisk været oppe og vende flere gange i løbet af året, og pludselig så finder man ud af, at man, hov har et bagland, og vi er ikke varme på det.

Så gør man det, at man kun orienterer et parti iblandt budgetaftalepartierne. Det er utilgiveligt i forhold til det demokratiske spil, i forhold til Det Radikale Venstre, i forhold til Det Konservative Folkeparti, som også er med i budgetaftalen.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø:** Det her er til Jens Johansen.

Jeg synes, det nærmer sig manipulation af en begivenhed. Jeg mødte Jens Johansen på trappen, efter at der havde været forberedende møde til, jeg tror, det var sidste BR-møde, hvor Jens Johansen henkastet gjorde mig opmærksom på, at der havde været nogle problemer.

Jeg har da ikke på noget tidspunktet opfattet, at jeg skulle til at indkalde forligskredsen igen, når jeg ikke får yderligere henvendelser end en bemærkning over en trappe, hen over et trapepegelænder. Jeg mener nok, at vi plejer at arbejde lidt mere formelt, hvis det handler om, at man skal genoptage noget, man faktisk har klappet af og har vedtaget i et udvalg, end at det er løst bemærkninger, der får en til at reagere.

Så det synes jeg lige skal understreges, at det har i hvert fald ikke overhovedet givet anledning til, at man skulle indkalde forligskredsen på ny, at der kommer sådan en bemærkning på en trappe.

Bente Møller (Ø): Jeg vil undlade at blande mig i forligspartiernes diskussioner om, hvordan de skal behandle hinanden. Jeg vil bare spagfærdigt erindre om, at Enhedslisten var en del af det første forlig om Rygcentret, nemlig ved budget 2003, og skulle jeg så stå og påstå, at det var forligsbrud, at man nu har pillet ved det igen, eller hvad?

Trine Schaltz (F): For nogle år siden, da jeg sad i Sundheds- og Omsorgsudvalget, der talte vi om Rygcentret, og vi talte om, at man skulle prøve at finde ud af, om man kunne spare nogle penge, finde nogle penge, 3 mio. kr. ved at undersøge, om man kunne give fysioterapeuterne på Rygcentret ydernumre. Det er der, de 3 mio. kr. er startet, og det har ikke på noget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

tidspunkt været SF's intention, at kunne man ikke finde de 3 mio. ved at lave om og ved at give dem ydernumre, så skulle man neddrogse aktiviteterne på Rygcentret.

Altså det synes jeg retfærdigvis skal siges på dette tidspunkt, hvor tingene åbenbart, hvem har sagt hvad, hvornår, hvad er aftalen, og hvad ligger der under hele denne aftale. Det har aldrig været vores mening, og det synes jeg skal drøftes endnu en gang i hvert fald.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): 3. runde.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jeg vil lige minde om, at hele ideen med denne konstruktion var, at vi skulle finde en løsning for at komme i gang med at lave sundhedscentre, noget som alle partier har udtalt sig utrolig begejstret om. Men der er ingen penge til sundhedscentre, hvis ikke man vil være med til det her, vil jeg bare lige understrege, og det har alle været klar over.

Abderrahman Ben Haddou (C): Jeg synes bare, jeg vil undre mig over, at SF kan komme herop og så sige, jamen det har aldrig været deres mening, at der skulle spares 3 mio. kr. inden for sundhedscentre. Men jeg står faktisk med en beslutningsprotokol, hvor 2 SF'ere har stemt for en beslutning, hvori der står, at der skal netop spares de 3 mio. kr. Det forstår jeg ikke.

Pludselig står man heroppe og siger, det har aldrig været SF's intentioner. Har man følt sig tvunget til at stemme i Sundhedsudvalget for noget, man ikke gik ind for? Hvad er det, der er galt, hvad er det, der sker?

Det er fair nok, at man har et bagland, der presser på og gerne vil have det her diskuteret om igen. Så er det bare, jeg siger, at så er man forpligtet til at vende tilbage til alle forligspartier og sige: Hov-hov, her har vi et problem, lad os diskutere det. Så er jeg rede til at diskutere det sammen med de andre.

Et forslag fra Socialdemokraterne om at tilbagevise sagen til Sundheds- og Omsorgsudvalget blev vedtaget med 31 stemmer imod 17.

For stemte: A, F, O, V2 og Ø.

Imod stemte: B, C og V.

=====

2) BR 268/05. Revision af den Boligpolitiske strategiplan for Københavns Kommune

Indstilling om, at "Boliger for alle – boligplan for Københavns Kommune 2005 – 08" med rettelsesblad godkendes og videresendes til Borgrepræsentationen med henblik på godkendelse inden forslaget sendes i offentlig høring fra medio maj til medio september 2005 sideløbende med høringen af Kommuneplanforslaget 2005.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): København er i en rivende udvikling. På bare 10 år er vi blevet 35.000 flere, og der er skabt 40.000 nye jobs. De mange, som gerne vil bo i hovedstaden, lægger et stort pres på byens boligmarked.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Samtidig har vi landets ældste boligmasse, hvor hver 6. lejlighed er uden eget bad.

Kommunen har derfor fortsat et meget stort behov for byfornyelse. At skaffe flere og bedre boliger til københavnere er en af kommunens allerstørste udfordringer.

København er en god by at bo i både for studerende, singler, småbørnsfamilier, seniorer og socialt svage. Sådan skal det også være fremover, hovedstaden skal netop kunne tilbyde boliger for alle. For en af Københavns største kvaliteter er mangfoldigheden, hovedstaden har landets mest varierede udbud af boliger med hensyn til forskellige typer, kvaliteter og ejerformer.

Men når det gælder boligernes størrelse, har vi et efterslæb. Hver anden bolig er fortsat på 1 eller 2 værelser. Med det store antal børnefamilier, som ønsker at bo i byen, er der behov for langt flere store boliger, og de skal skabes ved nybyggeri, ved sammenlægning af lejligheder og omdannelse af tomme tagetager og erhvervslokaler til boliger.

Siden vi i 2001 lavede boligaftalen og vedtog vores boligstrategiplan, er der sket meget, og jeg synes, at vi får rigtig meget godt ud af den aftale, som vi har med hinanden, det sætter jeg meget pris på.

Den negative udvikling i boligbyggeriet er blevet vendt, og vi oplever i disse år et historisk stort nybyggeri. I år forventer vi, at omkring 4.200 nye boliger vil stå færdige ud af de ca. 3.300 boliger, som er ved at blive bygget. Med de talrige projekter, som er på tegnebrættet, forventer vi en fortsat høj byggeaktivitet i de kommende år.

I de kommende år vil der være behov for flere boliger, hvis vi skal kunne holde trit med befolkningsudviklingen. Prognoserne peger på 30.000 flere københavnere i løbet af de næste 15 år.

Det at skabe fremtidens københavnereboliger og boligkvarterer er en stor udfordring, som kun kan løftes i fællesskab her i salen ved byens borgere, investorer, boligselskaber, staten og i forvaltningerne.

Ikke mindst arbejder vi for, at der bliver bygget boliger, så også københavnere med almindelige indkomster kan få en bolig af passende størrelse og i ordentlig kvalitet, simpelt hen steder som er rare at bo.

Det er naturligvis vigtigt, at vi samtidig fastholder den høje kvalitet i byggeriet, så vi får bygget nogle boliger, som også om 10, 20 og 30 år er attraktive og et plus for København.

Målet om at udvikle boligbyggeriet, så vi har boliger i et rimeligt prisleje, indtager en fremtrædende plads i den tidligere strategiplan. Det mål er ikke reduceret i denne revision, så der er ingen tvivl om, at det er et indsatsområde, som fortsat vil blive prioriteret højt i de kommende år.

Mikkel Warming (Ø): Der mangler boliger i København, og særligt mangler der boliger, som er til at betale for almindelige mennesker, der ikke har millioner på bankbogen.

Ventelisterne til almene udlejningsboliger stiger voldsomt, andelsforeninger bestormes af folk, der vil skrives, boligpriserne eksploderer, 38 m² koster 1,2 mio. kr. på Vesterbro.

En af de vigtige grunde til den misere er den boligpolitik, et alt for stort flertal har ført herinde i de sidste 10 år. med Socialdemokraterne i spidsen har et stort flertal ønsket bevidst at få ændret befolkningssammensætningen, gjort den alsidig, få de rige ind og fattigrøvene ud.

Derfor har man siden 95 bevidst satset på at bygge store, dyre ejerlejligheder langs havnen, bruge byfornyelsen til gennem lejlighedssammenlægninger at fjerne de billige boliger,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

stoppet det almene byggeri, og nu, når man har genoptaget det, har man så sørget for, at knalde nogle asociale udlejningsregler oven i dem.

Bare det har lykkedes, vi har et boligmarked, der er fuldstændig afsindigt i København i dag, boligpolitikken er lykkedes for flertallet og for Socialdemokraterne, hjerteligt tillykke med det.

Konsekvensen er tydelig, boligmarkedet er ved at blive hamrende asocialt, de der ikke har penge lukkes ude til fordel for de velstillede. De allerfattigste presses sammen i få udvalgte almene bebyggelser.

Den foreliggende revision af den boligpolitiske strategiplan fortsætter og udbygger den asociale boligpolitik. Næsten 20.000 små lejligheder, billige lejligheder skal fjernes gennem lejlighedssammenlægninger i de næste 12-13 år og fokus på de store og dyre lejligheder fortsætter.

Vi vil en anden vej, vi vil gøre op med 10 års asocial boligpolitik og laden stå til over for markedskræfterne for at sikre en by med plads til alle i stedet for at løfte de fattige ud af byen, skal folk i de fattigste boligområder, de nedslidte boligområder have ressourcer til at løfte sig selv. Vi vil satse massivt på nybyggeri af billige boliger, kommunen må selv til at investere i ombygning af tomme kontorer og loftsrum til boliger og også selv begynde at bygge billige kommunale udlejningsejendomme.

Vi prioriterer byggeri af lejeboliger frem for ejerboliger for at sikre, at mennesker, der ikke har millioner på bankbogen, kan bo i København.

I boligdebatten i København er der kommet et interessant udspil her for et par uger siden. Den socialdemokratiske overborgmesterkandidat spillede ud med at sige, at der over de næste 5 år skulle bygges 5.000 boliger til en husleje på maks. 5.000 kr. om måneden.

Det er et godt første skridt, den socialdemokratiske overborgmesterkandidat har gjort, nemlig at erkende, at den politik, Socialdemokratiet herinde har stået for i de sidste 10 år har slået fejl, og at der er et massivt behov for billige boliger i København.

Vi synes også, det forslag er for vigtigt til bare at være et valgkampstema, vi synes, det bør blive til virkelighed her og nu. Derfor foreslog vi i Økonomiudvalget og har foreslået her i aften, at der i den boligpolitiske strategiplan indskrives som målsætning, at der i de næste 5 år bygges 5.000 boliger til maks. 5.000 kr. om måneden i husleje. Fordi det er for vigtigt til ikke at blive virkelighed, det er for vigtigt til bare at være valgkamp.

Det der så kan undre var jo, at Socialdemokraterne ikke kunne stemme for det i Økonomiudvalget. Jeg går ud fra, at koordineringen mellem overborgmesterkandidaten og Socialdemokratiet nu er på plads, og at Socialdemokraterne derfor stemmer for Ritt Bjerregaards forslag her i aften.

Der er så en række andre ting i Ritt Bjerregaards boligplan, jeg meget nødig vil kommentere, fordi jeg er så pænt et menneske, for hun gør jo netop ikke op med de sidste 10 års boligpolitik, men på en række områder fortsætter og forstærker den.

Vi har stillet en række ændringsforslag til boligplanen, alt sammen under den overskrift, at det her det handler grundlæggende om at give de fattigste københavnere flere valgmuligheder på boligmarkedet, sikre at kommunen prøver at gå ind og tøjle markedskræfterne, at kommunen stiller billige boliger til rådighed, og at kommunen f.eks. ikke gør det til en betingelse for at få byfornyelsesstøtte til en utæt kælder eller et utæt tag, at så skal der knaldes lej-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

ligheder sammen, sådan som der decideret står i den boligpolitiske handlingsplan f.eks. på s. 20.

Den største udfordring, København har i de næste år, er at sikre en by, hvor der fortsat er plads til mangfoldighed. Det primære og vigtigste middel dertil er en helt grundlæggende anden boligpolitik end den, der er født de sidste 10 år. Vi har givet nogle bud på, hvordan vi kan komme videre, det går i en anden retning end den, flertallet indtil nu har lagt op til.

Men jeg glæder mig da over, at den socialdemokratiske overborgmesterkandidat er kloge-re end Socialdemokratiet herinde og ser frem til, at Socialdemokratiet nu har koordineret med deres overborgmesterkandidat og vil stemme deres eget forslag igennem i aften.

Borgmester Martin Geertsen: Det, der primært kalder mig herop, det er det af Enhedslisten stillede ændringsforslag. Vi har jo sådan set også noteret os i lighed med Enhedslisten og formentlig de fleste partier herinde, at den socialdemokratiske overborgmesterkandidat, Ritt Bjerregaard, er fremkommet med et forslag. Jeg ved ikke, om jeg synes, det er lige så interessant, som Mikkel Warming synes, det er, men i hvert fald har vi noteret os det.

Det, der jo grundlæggende er problemet med det socialdemokratiske forslag, med Ritt Bjerregaards forslag, er sådan set, at det kaster mere end almindeligt vrage på den politik, som Socialdemokraterne igennem de sidste 10 år har stået for herinde. Det synes jeg egentlig er en skam. For hvis der er noget, hvor Socialdemokraterne her i Borgerrepræsentationen har holdt tungen nogenlunde lige i munden igennem den seneste lange periode, så er det faktisk på lange stræk i boligpolitikken.

Det er ikke så tit, jeg har rost den tidligere overborgmester, Jens Kramer Mikkelsen, for noget som helst, men for så vidt angår boligpolitikken er det faktisk værd at rose ham. Så gad vide, hvad den tidligere overborgmester tænkte, da han så udspillet fra Ritt Bjerregaard.

Mikkel Warming noterede sig jo og fabulerede lidt over situationen i Økonomiudvalget, da den socialdemokratiske repræsentation der ikke kunne formås til andet end at stemme blankt. Argumentationen var, uden at skulle citere direkte, at man skulle lige have økonomiforvaltningens betragtning på forslaget, lige have økonomiforvaltningen til at regne det ordentligt igennem.

Det kunne der have været mange gode grunde til, og der er også mange gode grunde til det, i særlig grad hvis man læser det, der så kom ud af økonomiforvaltningens arbejde, nemlig et notat af 28. april. Det er faktisk ikke så helt få forudsætninger, der skal opfyldes, før Ritt Bjerregaards intentioner kan leves ud i livet.

Der er 6-8 stk. af dem: at kommunen kan indgå aftaler med større offentlige og private grundejere om udbud af byggeri á 5.000 boliger for perioden 2006-2011, at der kan erhverves byggemodnede grunde i Københavns Kommune i størrelsesordenen 3.000 kr. kvadratmeteren, at der kan indhentes stordriftsfordele ved indkøb af byggematerialer osv., at der ved udbudsformen kan opnås væsentlig reduktioner i de høje avancer, at de eksisterende støtteordninger er gældende for perioden, at kommunen afsætter de nødvendige midler til medfinansiering, at drift og henlæggelse til vedligeholdelse reduceres væsentligt, at udgifter til etablering af parkeringspladser ikke indgår i huslejen.

På den baggrund, med alle disse forudsætninger, nu ved jeg, at Jakob Hougaard har indtegnet sig på talerlisten her, kunne det jo være overmåde interessant at spørge den socialdemokratiske ordfører om: når man har oplistet 6-8 forudsætninger, hvoraf nogle af dem er nog-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

le, vi kan forholde os til, som vi kan træffe beslutning om, men hvor der faktisk også er nogle af dem, som kræver en samfundsomvæltning af de større, hvis vi skal lave indgreb der.

Jeg tænker på, at man skal gå ind og blande sig i, hvordan byggebranchen organiserer sig, at man i det hele taget skal indføre noget, der i det hele taget kunne minde om sådan et stalinistisk samfundssystem for, at man overhovedet kunne leve op til de forudsætninger. Jeg ved, at Mikkel Warming vil være interesseret i den der samfundsmodel. Men det kunne være interessant at få at vide, hvorvidt den socialdemokratiske ordfører også kunne være interesseret i den samfundsmodel.

Tror Jakob Hougaard på, at alle disse forudsætninger, som økonomiforvaltningen jo mener, der skal leves op til, før planen kan realiseres, tror hr. Jakob Hougaard på den baggrund, at den socialdemokratiske spidskandidats plan på nogen måde er realiserbar. Det kunne være interessant efter økonomiforvaltningens gennemregning at få et helt klart svar på, er det her andet end flæsk, eller er der også noget bundklang i det her for så vidt angår både de interne forudsætninger og de eksterne forudsætninger, som vi kan have vanskeligt ved at gøre noget ved.

Jens Johansen (F): Jamen det er da interessant, og vi afventer svaret fra den socialdemokratiske ordfører på de spørgsmål, der er blevet stillet her fra Venstres Martin Geertsen. Vi vil da gerne støtte den kommende socialdemokratiske eller en evt. kommende socialdemokratisk overborgmesterkandidat i at få bygget flere boliger og billige boliger. Men vi vil da ikke fravige kravet om, at der skal være parkeringsplads, og at det skal vedligeholdes, det skal jo ikke ligne noget fra Rostock.

Så vi vil da meget gerne høre, hvad Socialdemokraterne har tænkt sig i øvrigt, og i øvrigt også hvad Enhedslisten har tænkt sig i den forbindelse, når Enhedslisten stiller et forslag om, at det skal ind som en af målsætningerne. Det er vi klar til at stemme for, hvis bare vi kan få garanti for, at vores krav om parkeringspladser og parkeringsanlægs konstruktion det opfyldes for de her penge, at der over en 5-årig periode bygges 5.000 boliger til en husleje på maks. 5.000 kr. pr. måned, det vil vi gerne stemme for, når Enhedslisten har forklaret os, at det bliver kvalitetsboliger, vi får her.

Ellers så er vi som helhed stort set bag denne boligplan og bag, at den nu sendes til høring og drøftelse blandt københavnere. Der er nogle småting, nogle kosmetiske ændringer og så nogle mere politiske. Jeg vil sige, de ændringer, som man kunne foreslå, og som Enhedslisten også har foreslået, de kosmetiske dem vil vi ikke deltage i, de mere politiske, altså det der med at formålet med byfornyelsen er lejlighedssammenlægninger, det mener vi heller ikke ligesom Enhedslisten. Vi vil da gerne se, om vi kan få skubbet det flertal, der har besluttet det.

Vi ser frem til debatten med københavnere om og også med Socialdemokraterne om, hvordan man får flere billige og kvalitetsprægede boliger i København. Jeg er ikke sikker på, at overborgmesterkandidaten fra det store parti har fundet de vises sten i denne sag. De ligger nok et helt andet sted.

Klaus Bondam (B): Tak for ordet.

Jeg skal afholde mig fra at kommentere den socialdemokratiske overborgmesterkandidats udspil, det er ikke det, der er på dagsordenen i dag, det er boligplanen for Københavns Kommune.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Det Radikale Venstre har været med i den hidtidige boligplan og har også været med i tankerne omkring den boligplan, der ligger her. Vi er meget glade for den. Men den er jo kun det ene ben af det løft, som der gerne skal ske i København, den vækst og den udvikling der skal sikres.

Det er for os en lille smule pudsigt at høre på Mikkel Warming, som har et ønske om at fastholde de fattige som fattige, den arbejdsløse som arbejdsløs, kontanthjælpsmodtageren som kontanthjælpsmodtager og de udstødte som udstødte. Målet må da for pokker være at sikre et socialt løft, en øget social ligestilling i København. Netop den seneste boligpolitiske aftale har jo netop været med til at sikre den vækst og udvikling.

Vi skal være de første til at gå ud og sige, at for denne nye gruppe af københavnere, der er kommet, der følger der altså noget med at bo i denne her by. Der følger et ansvar, der følger et ansvar over for de mennesker, som ikke har haft de samme ressourcer, som ikke har de samme kompetencer til rådighed, men målet må da for pokker være at få den arbejdsløse i arbejde, give kontanthjælpsmodtageren et dansk sprog og en uddannelse, det må da være at give de udstødte et tilhørsforhold og de fattig et økonomisk løft.

Derfor med de øvrige boligfysiske problemer, der er i København, der er vi sådan set ikke særligt sindede at være med til at bygge noget, som er af dårlig kvalitet. Og det er af dårlig kvalitet og kommer ret hurtigt til at blive af endnu dårligere kvalitet, når økonomiforvaltningen jo netop i et notat, og nu vender jeg lige tilbage til Ritt-planen så, jo netop i et notat påpeger, at drift og henlæggelse til vedligeholdelse reduceres væsentligt. Værsgo, København, det er den slags boliger, der er på vej, drift og vedligeholdelse reduceres væsentligt.

Så ender vi i nøjagtigt den samme situation, som vi sidder med ude i Urban-planen lige i øjeblikket, hvor vi må gå ind med betragtelige summer for at foretage en genopretning af fortidens synder.

Når alt det her er sagt, så skal jeg også være den første til at sige, at ja, vi har brug for nogle mennesker inden for de offentlige serviceerhverv, som ikke er særlig højt lønnet, pædagoger, sygeplejersker, skolelærere, politibetjente. Men igen, det er jo altså i mine øjne en absurd tankegang at sige, at de skal fastholdes på det niveau, hvor de er. Der ville jo være mere ræson i at gå ind og snakke om, at en pædagog muligvis skulle have lidt mere i månedsløn efter 6 års uddannelse.

Tak for ordet.

Jakob Hougaard (A): Se her i Borgerrepræsentationen er der nogle partier, som har valgt at påtage sig et ansvar også for boligpolitikken, og det er de partier, der indgik en aftale i 2001, det er den af tale, som hedder "Boliger for alle", og som denne indstilling og det her dagsordenspunkt forholder sig til.

I 2001 afsatte man 400 mio. kr. i en ramme til at udvikle byen med nogle målsætninger, som jo var gode boliger, blandede boliger, boliger for unge osv., for vi deler jo, og det gør de partier, der tog et ansvar, målsætningen om, at Københavns boligmarked skal udvikle sig, også som Klaus Bondam har været inde på, med kvalitet og med plads til forskellighed.

Denne indstilling har så også et restbeløb, og det er så 72 mio. kr., som man så forholder sig til ud fra de samme principper. Man skulle næsten tro det, men det er jo ikke Ritts boligplan, vi forholder os til her, det er boliger for alle.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Men når nu flere partier har været så venlige at nævne Ritts boligplan, der vil jeg da på vegne af Ritt sige tak for interessen, tak for at have været med til at bringe dette vigtige emne på dagsordenen. Jeg er overbevist om, at Ritt som overborgmester vil føre forhandlinger med partierne og tilvejebringe en boligpolitik, som også får billigere boliger til københavnernes.

Der vil jeg også sige til Martin Geertsen, tro dog på markedet, tro dog på, at man kan få byggeomkostningerne ned også for byggeriet her i København. Det kan man jo gøre i andre lande, det kan man gøreovre på den anden side af Øresund, hinsidan. Der har vi jo også i Borgerrepræsentationen været på udflugter og set, hvordan man kan bygge billigere boliger.

Der er også det koncept, man har oppe i Hillerød, det er det, der hedder Boklok, hvor man har prøvet noget anderledes. Det er også det, som Ritts plan handler om.

Men vi deler selvfølgelig også ambitionen fra Enhedslisten om, at man skal have billige boliger og kvalitet, men man skal ikke fastholde boligslum, og bare fordi man er fattig, eller det, som med Enhedslistens ord hedder fattigrøv, ja, så skal man da ikke bo i noget slum. Så vi skal udvikle byen.

Se, nu har Enhedslisten så stillet forslaget om de her 5.000 billige boliger, men det er jo ikke Ritts boligpolitik og boligplan, man her vedtager. Det koster nogle penge, det kræver nogle forhandlinger, og det vil vi selvfølgelig gerne invitere til, også når Ritt bliver overborgmester, Enhedslisten ind i.

Så vil jeg sige, nu har Ritt så i offentligheden sagt, at det her det kunne man sige, det var lidt sødt drilleri, i virkeligheden også lidt plat. Fordi vi ved jo godt, man ikke kan bygge 5.000 billige boliger for de penge, der er tilbage i denne boligplan "Boliger for alle", der skal flere penge til, der skal flere belysninger til, der skal konkurrence til og så meget andet, som vi skal til at diskutere.

Jeg vil sige, at der er brug for at tænke frem i tiden, og jeg deler den bekymring, som Enhedslisten og andre har været oppe her og give udtryk for på talerstolen med, hvad er det i grunden, København er ved at udvikle sig til. Der er kommet flere rige københavnere, vi læste det i aviserne forleden, at der var kommet 4 gange så mange millionærer i København.

Vi er glade for, at der er folk, der flytter til byen, men vi er også meget opmærksomme på, at der skal være plads til alle de mange mennesker med almindelige indkomster i København, som gerne vil bo her. Det er lærere f.eks., som er en gruppe, og vi vil ikke have, at København udvikler sig til London, hvor almindelige mennesker ikke har råd til at bo i centrum.

Det er jo netop derfor, at der er brug for en boligplan som den, Ritt Bjerregaard gerne vil have indført og gennemført. Det synes jeg, man skal hilse velkomment fra Borgerrepræsentationens partier, og jeg håber også, at Enhedslisten vil være med til at diskutere det.

Nu, hvor man siger, at det ikke kan lade sig gøre at bygge billigt, så vil jeg da egentlig sige, at vi har jo lige vist det her i København, at det godt kan lade sig gøre at bygge billigt. Københavns Idrætsefterskole ude i Valby den er jo bygget meget, meget billigt, kun 8.000 kr. kvadratmeteren, og det var der altså nogle, der ikke troede på dengang, de her planer blev lanceret. Jeg tror faktisk, at SF var på vej til at droppe projektet med henvisning til, at det kunne da ikke lade sig gøre at bygge så billigt.

Men det kunne det, så tro nu på det og lad nu lige de her planer få en chance og lad os få denne her boligpolitik, "Boliger for alle", lad den få en gang og lad os så vende tilbage til Ritts boligpolitik, når hun bliver overborgmester.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi går videre til 2. runde.

Mikkel Warming (Ø): Jakob Hougaard burde vel i sin sidste bemærkning sige ”hvis Ritt Bjerregaard bliver overborgmester”.

Men jeg synes i øvrigt, det er lidt sært, fordi på det papir, jeg har, som er til behandling i dag, som skal sendes ud i høring, der står ”Boliger for alle, boligplan for Københavns Kommune 2005-2008”, 2005-2008. Det, som Socialdemokraterne altså vil sende ud i høring, det er den plan, som jeg går ud fra skal vedtages så, og hvor Ritt Bjerregaards boligpolitik slet ikke hører hjemme, slet ikke hører hjemme, fordi det er noget helt andet, og det er først efter valgkampen. 2005-2008 – betyder det, er jeg nødt til at spørge, at Socialdemokraterne vil vente til 2009 med at prøve at gennemføre Ritt Bjerregaards boligplan. Sådan har jeg ikke forstået det.

Men det vil sige, man vil nu vedtage, forhandle, lave aftaler med andre partier, som måtte have lyst til at være med på denne galej i det, der ligger her, om en plan for 2005-2008, som Socialdemokratiet, skulle de få overborgmesterposten, vil bryde i december 2005.

Hvis jeg indgik i forhandlinger med Socialdemokraterne om ”Boliger for alle, boligplan for 2005-2008”, ville jeg føle mig noget til grin ved den udmelding for nu at sige det helt ærligt. Hvis I mener det alvorligt, at f.eks. billige boliger er centralt, og at målsætning om at bygge 5.000 boliger på 5 år til 5.000 kr. om måneden er opnåeligt. Det mener vi, vi mener, det er målsætningen, det kan godt være, vi er ikke sikre på, at den måde, som Socialdemokraterne foreslår, er den rigtige, vi ser meget hellere, at kommunen i højere grad går i gang og selv bygger lejeboliger.

Men hvis man mener, den er opnåelig, vi mener det, hvorfor så vente, til man har vedtaget en plan, der går 4 år, fra 2005-08, som man så bagefter skal bryde op i og lave om, fordi nu har der været valg. Hvorfor, det giver ingen mening, er jeg nødt til at sige til Jakob Hougaard, det giver ingen mening, og det giver ingen mening for Socialdemokraterne at indbyde nogen som helst til forhandlinger om denne her, når man klart markerer, at man vil bryde den om et halvt år, fordi man vil lave noget andet.

Altså det hænger ikke sammen. Det viser, at man ikke tror på det, man selv siger, eller – det er jeg mere bekymret for – at det her det skal bruges i valgkampen i stedet for at blive til virkelighed så hurtigt som muligt. Vi synes, boligpolitikken eller det at få billige boliger er så vigtigt, at man må i gang nu med at få arbejdet, med at få skabt billigere boliger i København.

Derfor har vi stillet forslaget, og det kan man godt kalde drilleri, det skal Jakob Hougaard være velkommen til, vi mener det faktisk alvorligt. Derfor har vi også i de seneste par budgetforhandlinger eller herinde, fordi så mange forhandlinger havde vi jo heller ikke de sidste par år, argumenteret for, at kommunen i højere grad selv skulle ind og tage ansvar for at presse boligmarkedet, medvirke til ombygninger, medvirke til at bygge selv.

Så vil jeg sige i forhold til almindelig boligpolitik. Klaus Bondam har jo fat i lidt af det rigtige, nemlig at det, det burde handle om, det var at løfte de mennesker, der har det skidt i denne by, at de arbejdsløse skal have arbejde, i stedet for den bevidste satsning gennem de sidste 10 år, som fortsætter med at løfte de fattige ud af byen og få nogle andre ind. For det har jo været målet, og det har været konsekvensen af den socialdemokratiske boligpolitik i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Derfor, det burde være et andet syn, der lå til grund for Socialdemokratiet, og man burde mene det, man siger offentligt alvorligt. Men det man kan høre her i dag, det er, at det kan man ikke, eller det gør man ikke rigtigt.

Det bliver en meget interessant valgkamp, hvis det man siger, det mener man ikke, i hvert fald ikke så meget, at når der er et flertal herinde, og der er et flertal, SF'erne har sagt, de stemmer for, hvis Socialdemokratiet vil, så er der et flertal for den socialdemokratiske overborgmesterkandidats eget forslag. Hvorfor vil Socialdemokratiet ikke stemme for.

Jens Johansen (F): Jamen jeg har da lyst til at fortsætte der, hvor Mikkel Warming slap og så spørge Socialdemokraterne, hvad de egentlig er for nogle forhandlingspartnere, når vi nu sender det her ud i høring i fællesskab. Vi har siddet og forhandlet "Boliger for alle, boligplan for Københavns Kommune 2005-2008", den boligplan som gælder for en hvilken som helst overborgmester, om det nu bliver en SF'er eller en socialdemokrat, uanset hvem det måtte være, så er det den boligplan, der gælder for Borgerrepræsentationen og dermed også for den overborgmester, som Borgerrepræsentationens flertal måtte ønske at udpege.

Men så kan jeg høre, at Socialdemokraterne sådan har et eller andet skygge-kabinet, som kaldes Ritt. Jeg håber, det er overborgmesterkandidaten Ritt Bjerregaard, den socialdemokratiske ordfører her henviser til, så får vi dog et ansigt på det her skygge-kabinet, som altså har en boligplan, hvis detaljer vi ikke kan få at vide, og som den pågældende under alle omstændigheder vil tage udgangspunkt i, når der skal forhandles om fremtidig boligplan for Københavns Kommune, altså den boligplan, en anden alternativ boligplan til den, vi nu sender i høring i fællesskab efter forhandlinger og drøftelser. Altså et alternativ, som skulle skabe billige boliger, 5.000 boliger til en husleje på 5.000 kr.

Hvorfor kan vi ikke få den at se, hvorfor kan den ikke blive udsendt måske som en mindretalsudtalelse fra det store parti Socialdemokratiet til den fælles boligplan, "Boliger for alle", således at borgerne i København også kan drøfte den og tage stilling til den.

Måske skulle vi foreslå denne sag "Boliger for alle" tilbage tilbagesendt til de udvalg, der har arbejdet med den for at få indarbejdet, var det Ritts boligplan, dette hemmelige dokument, som vi ikke kender til, og som Socialdemokraterne holder godt skjult, men som de vil præsentere for relevante og interesserede partier og parter, når der skal forhandles om boligbyggeri i København.

Altså helt ærligt, hvor er seriøsiteten henne hos det store parti. Jeg kender ikke Ritt Bjerregaard af andet end navn, jeg vil ikke sige, det er mig rigeligt, men jeg vil sige, at jeg kender dog mange, også boligpolitisk kyndige folk i det store parti, som sammen med os andre har lagt arm og vredet rundt og sloges omkring denne boligplan, som nu lægges frem. Og så kommer der en med en Ritts boligplan, som fejer det hele af bordet, selv om vi nu sender det i høring og besværer borgerne med at udtale sig om det, en plan, som er hemmelig, og som vi altså ikke må se.

Det ligner et eller andet sted et varslet forligs- og aftalebrud, det gør det, det er jo det, Jakob Hougaard står heroppe og siger. Og i modsætning til Mikkel Warming så er jeg jo en af dem, der har været med til at forhandle det her og været forligspartner omkring "Boliger for alle", som Mikkel Warming så levende beskrev, noget pikeret over det store partis ordførers optræden i denne sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Jeg synes stadig væk, at Socialdemokratiet skylder os at forklare, hvordan man vil bygge så mange billige boliger. I SF der mener vi, at man bl.a. skal ændre ved lånetiderne på byggeri, alment boligbyggeri, det har vi stillet forslag om i Folketinget, det vil vi give udtryk for i vores mindretalsudtalelse til denne boligplan, som skal i høring, hvor vi også vil efterlyse, hvad det egentlig er. Nej, og derfor skal jeg i den forbindelse spørge overborgmesteren, hvornår fristen er for aflevering af partiernes mindretal til høringen omkring boligplanen.

Men vi venter nogle svar fra det store parti og dets store rorgængers talerør herinde.

Borgmester **Martin Geertsen**: I forlængelse af de to tidligere talere, kunne det være interessant at spørge, hvad er det for nogle informationer, hvad er det for nogle analyser, som den socialdemokratiske ordfører mangler for at kunne stemme for Ritts boligplan, så den kommer til at indgå, Ritt Bjerregaards boligplan, undskyld, så den kan komme til at indgå som en del af strategiplanen. Hvad er det for nogle informationer, som skal til, før Den Socialdemokratiske Gruppe retter ind i forhold til den socialdemokratiske spidskandidats planer.

Så vidt jeg kan forstå, så agter Den Socialdemokratiske Gruppe ikke for nærværende at stemme for ændringsforslaget fra Enhedslisten. Hvilken garanti har vi egentlig for, at Den Socialdemokratiske Gruppe vil stemme for Ritts boligplan efter borgerrepræsentationsvalget. Jakob Hougaard, det er sådan set et rimelig klart spørgsmål, som man kan svare rimelig klart på, hvilken garanti er der for, at Den Socialdemokratiske Gruppe efter et valg stemmer for Ritts boligplan? Er der nogen forudsætninger, der kan gøre, at man ikke stemmer for Ritt Bjerregaards boligplan efter et valg?

Så gik ordet "tro" igen i Jakob Hougaards ordførertale, jeg tror faktisk, det var det ord, som var anvendt allermeste i Jakob Hougaards ordførertale. Så skal jeg bare spørge til, om hvorvidt Jakob Hougaard, ypperstepræst må det jo så i dette tilfælde blive, ypperstepræsten Jakob Hougaard mener, at det notat, som økonomiforvaltningen har lavet, er baseret på den rene tro. Er det et trosspørgsmål, at en af forudsætningerne for, at Ritts boligplan kan gennemføres er, at kommunen kan indgå aftale med større offentlige og private grundejere om udbuddet af byggeri på 5.000 boliger fra 2006 til 2011?

Er det et trosspørgsmål for, at Ritt Bjerregaards plan kan realiseres, at der kan erhverves byggemodnede grunde i Københavns Kommune i størrelsesordenen 3.000 kr. pr. m²? Er det et trosspørgsmål for, at Ritt Bjerregaards boligplan kan realiseres, at stordriftsfordele ved indkøb af byggematerialer, byggeriets organisation, organisering af industrialiseret byggeri kan indfris i et sådant omfang, at der derved kunne opnås et byggeri, som prismæssigt vil være på niveau med sammenlignelige europæiske lande? Er det et trosspørgsmål, at der ved udbudsformen kan opnås væsentlige reduktioner i de høje avancer i byggebranchen?

Er i det hele taget de forudsætninger, som økonomiforvaltningen har skrevet i notat af 28. april, et rent trosspørgsmål, eller er det Jakob Hougaards opfattelse, at de forudsætninger står til troende? Det kunne være interessant at få et bud på fra Jakob Hougaard, hvis vi skal tage det her bare en lille smule alvorligt, om Jakob Hougaard har tiltro til de analyser og vurderinger, som økonomiforvaltningen kommer med. Det er et rimelig klart spørgsmål også.

Klaus Bondam (B): Først og fremmest må man jo undre sig, når forsamlingens formand ikke griber ind over for Socialdemokraternes ordfører, der konsekvent omtaler en dame, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

hedder Ritt. Jeg går ud fra, at han mener fhv. minister, fhv. folketingsmedlem og fhv. EU-kommissær Ritt Bjerregaard. Det var de øvrige ordførere heldigvis gode til at huske.

Så vil jeg sige, at jeg takker om ikke dansk politik, så takker jeg i hvert fald for, at både Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti er til stede i Borgerrepræsentationen, fordi I kan udpinde og ramme så godt og sviende. Det er vigtigt, at der er den slags sandhedssøgende mennesker.

Så vil jeg lige over for den socialdemokratiske ordfører ramme en stor pæl igennem en myte: Nej, København er ikke ved at blive overbefolket af millionærer. Det, som Berlingske Tidende henviste til, var under 1.300 mennesker i København med en årsindtægt på over 1 mio. kr. Altså der bor over 500.000 mennesker i København, så jeg synes, vi er et rigtig, rigtig godt stykke vej fra at kunne omtale København som en millionærby. Og vi skal bare være glade for, at der også er mennesker, som i den indkomststørrelse gerne vil bo og tage aktiv del i vores bys fællesskab.

Så vil jeg gerne henlede forsamlingens opmærksomhed på, at det var jo ret beset dette stykke papir, man skulle have forholdt sig til, "Boliger for alle", det er det, som er temaet for dagens afstemning og ikke det her oplæg, "En levende hovedstad" med et 5 år gammelt billede af et dødfødt projekt med en park oven på toppen af Magasin, hvor der rettelig burde have været fokus på vores grønne parker i byen, og derudover er der ikke et eneste billede af en lejlighed, der koster under 30.000 kr. om måneden. Tak for kaffe, siger jeg bare.

Jakob Hougaard (A): Mit første replik er et svar til Enhedslistens Mikkel Warming, og jeg vil lige i den forbindelse understrege, at nu skal jeg nok bruge samtlige deltageres fulde navne. Jeg undskylder meget, hvis jeg kommer til at bruge fornavne, det skal ikke gentage sig.

Men Mikkel Warming stiller sig op her på talerstolen og spørger så Socialdemokratiet om, hvordan vi forholder os til Ritts boligplan, når nu Ritt bliver overborgmester ... undskyld, det er Ritts boligplan, Ritt Bjerregaards boligplan, undskyld: Vil vi først stemme for Ritt Bjerregaards boligplan efter 2008? Der er svaret nej. Vi vil selvfølgelig gå i forhandlinger med partierne om Ritt Bjerregaards boligplan, allerede når Ritt Bjerregaard er valgt. Jeg ved, at Ritt Bjerregaard glæder sig til at forhandle med jer.

Men Klaus Bondam har jo ret, det er jo den gamle boligaftale, vi snakker om her i dag, "Boliger for alle" fra 2001, det er en aftale indgået af en lang række partier, herunder SF, også De Radikale, men ikke Enhedslisten og ikke Venstre, de to partier, som heroppe på talerstolen er de skarpeste kritikere af den boligplan.

Så er det jo sådan med aftaler her i huset, at de skal indgås, og hvad er det så, der mangler, før vi kan realisere den her målsætning om de billigere boliger, som Enhedslisten efter-spørger, og som Venstre spørger til ligeledes? Først og fremmest mangler der jo penge, det er der jo ikke i denne aftale, det skal der indgås en ny aftale om, så der sikres penge og økonomi for at få billigere boliger til københavnere, og det vil vi meget gerne sikre i en ny aftale, som Ritt Bjerregaard vil komme til at indgå.

Der er også brug for undersøgelser af, hvad der er muligt og umuligt i forhold til det nye byggeri, for det er jo klart, at der er blevet lavet notater og undersøgelser, som underbygger dette spørgsmål nærmere, både det omtalte notat, som en tidligere ordfører var oppe og nævne, men der er også lavet et notat et par uger tidligere fra økonomiforvaltningen, nemlig fra

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

den 8. april, vel at mærke før Ritt Bjerregaards boligplan blev lanceret, som også handler om, hvordan man kan sikre billigere boliger.

Der forholdt det sig altså sådan, at byggeomkostningerne i København udgør 60, 70 pct., og det vurderes i dette notat, at byggebranchen generelt er præget af manglende effektivitet, og det betyder, at nye boliger er 20-30 pct. dyrere end i sammenlignelige EU-lande.

Så er det, at spørgsmålet om tro kommer ind, hvad tror vi på? Jeg vil sige til Venstres Martin Geertsen, at jeg tror på, at det er muligt i København at bygge billigere. Jeg tror på, at vi kan få byggepriserne til at falde, og jeg tror på, at markedet kan fungere mere hensigtsmæssigt ligesom i andre lande.

Derfor tror jeg også på Ritt Bjerregaards boligplan har en gang på jorden, men det er selvfølgelig noget, vi skal forhandle om. Det er jo ikke Ritt Bjerregaards boligplan, der vil komme til afstemning her i Borgerrepræsentationen, men det er en ny boligplan, som Ritt og andre ... undskyld, Ritt Bjerregaard og andre partier kommer til at indgå efter forhandlinger her i salen og her i Borgerrepræsentationen. Det bliver forhåbentlig en ny boligplan, som rækker flere år frem i tiden.

Og der vil jeg da sige, at det skal da være en afløser til den gamle boligplan, en stafet, man overtager, og selvfølgelig skal politikere, der gerne vil vælges og gerne vil lancere en ny plan for partiet, da have lov til at lancere sine ønsker til, hvad man vil lave, når man bliver valgt. Det gælder også spidskandidaten for Socialdemokratiet.

Jeg synes, det er lykkedes ganske godt for hende at sætte en dagsorden. Ritt Bjerregaards boligplan bliver noget af det mest profilerede, tror jeg, i den kommende valgperiode. Det mener jeg også, at København har brug for.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): 3. runde.

Mikkel Warming (Ø): Meget klarere blev det jo ikke, i og med at der jo ikke på det papir, jeg har, som skal sendes i høring i dag, står: opsummering på boligplan fra 2001. Der står "Ny boligplan 2005-2008".

Hvis Jakob Hougaard mener det, han siger – og det må man gå ud fra, for nu har han sagt det et par gange efterhånden – jamen så er den logiske konsekvens, at Socialdemokraterne ved forhandlingernes afslutning foreslår sagen tilbagevist til Økonomiudvalget, hvor den så kan ligge og vente indtil efter valget, hvor man så kan gå i gang med at diskutere f.eks. den socialdemokratiske overborgmesterkandidats boligplan, måske.

Det må være den logiske konsekvens af det, der er blevet sagt her, nemlig at man kan sagtens lave det her, man kan sagtens vedtage en boligplan for 2005-08, og den skal i øvrigt laves om straks efter valget.

Jeg synes ikke, det giver mening, jeg synes, det er spild af borgernes tid at sende den her i høring, hvis det er det, Socialdemokratiet vil. Det er spild af vores tid at diskutere den, hvis Socialdemokratiet ikke står ved det, der laves her. Så man kan spare en masse papir og en masse tid ved at sende det tilbage til Økonomiudvalget og lade det ligge og soppe der, til Socialdemokratiet er klar til at diskutere deres overborgmesterkandidats plan.

Vi er sådan set klar allerede nu, vi mener, der er både skidt og kanel, gode og dårlige ting i det forslag, Socialdemokraternes spidskandidat er kommet med, billige boliger et godt skridt, men en række andre ting: forstærkelse af de asociale udlejningsregler i det almene

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

byggeri, at man går ind og, gudhjælpemig foreslår Socialdemokratiets spidskandidat, vil tage af de boligsociale anvisninger i den almene sektor, vil tage boliger derfra og bruge til nogle andre. I dag, hvor vi i forvejen mangler boliger til boligsocial anvisning, vil Socialdemokraternes spidskandidat i hendes boligpolitiske udspil tage nogle af de boliger, så de har endnu større underskud, endnu flere på herberger, endnu flere man ikke kan sikre en lejlighed på trods af de skrigende behov, de har.

Det er konsekvensen af nogle af de forslag, der ligger. Og på den led kan man sige, så er det meget befriende, at Socialdemokratiet ikke vil garantere, at de vil stemme for den plan, deres spidskandidat har lavet.

Et godt skridt og en række tilbageskridt er vores vurdering af den socialdemokratiske plan. Men de skridt, som man selvfølgelig logisk nok har promoveret mest, jamen det er de billige boliger, det er vi enige i, vi synes faktisk, det er vigtigt at komme i gang. Så lad os dog skrive det ind, så er det en målsætning for kommunens boligpolitik, som man skal sende i høring.

Klaus Bondam henlede opmærksomheden på, at det var boligplan 2005-08, der blev behandlet, det er vi ikke uenige i, derfor har vi også stillet en række forslag, der handler om at flytte fokus til at handle om at skaffe billige boliger, give de fattigste københavnere nogle flere valgmuligheder på boligmarkedet. Dette fokus går som en rød tråd igennem alle vores ændringsforslag.

SF har sagt, de vil stemme for noget af det, det er vi da glade for, det ville være rart, hvis De Radikale også gerne ville, således at vi faktisk markerede, at der er andre end os, der vil et opgør med 10 års asocial socialdemokratisk boligpolitik i København.

Jeg har en fornemmelse af, at vores forslag, ej heller Ritt Bjerregaards forslag, bliver vedtaget her i aften. I den forbindelse har vi afleveret et mindretal for 14 dage siden, men jeg vil da gerne have en frist til at komme med et par tilføjelser på baggrund af debatten her i aften.

Borgmester Martin Geertsen: Jeg er meget enig med Mikkell Warming i den passage, hvor han sagde, at Jakob Hougaards seneste indlæg ikke gjorde klarheden særlig meget større. Jeg vil godt spørge Jakob Hougaard, som i en og samme sætning stort set siger: byggebranchen tager sig for dyrt betalt, standpunkt 1, og standpunkt 2: Martin Geertsen, du skal tro noget mere på markedet.

Hvordan i alverden hænger det sammen, Jakob Hougaard? Det er jo en gang keynesiansk nonsens, hvis man skal sige noget godt om det. Hvordan hænger det sammen? Hvordan kan man på en og samme tid gøre begge dele, både tro på markedet og nedbringe byggebranchens omkostninger, at de tager sig for dyrt betalt? Eller spurgt på en anden måde: Hvordan vil Jakob Hougaard ved en beslutning i Københavns Borgerrepræsentation sætte stop for byggebranchens avancer, og hvordan vil Jakob Hougaard via en beslutning i Københavns Borgerrepræsentation sørge for, at byggebranchen nedbringer sine omkostninger?

Det kunne være interessant at se, hvor langt ud de socialdemokratiske fangarme fra Københavns Borgerrepræsentation egentlig rækker, når man sådan virkelig går til biddet og har noget beslutningskraft bag.

Så er jeg sådan lidt optaget af at få et meget, meget klart svar på, hvorfor i alverden Den Socialdemokratiske Gruppe ikke i aften kan stemme for Ritt Bjerregaards boligplan, for hvis

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

man ikke kan det, hvordan i alverden skulle man så kunne overbevise hr. Mikkel Warming og andre, der tror på, at det er den rigtige vej at gå, om, at man mener det efter kommunevalget?

Så jeg har sådan set to spørgsmål: Hvorfor stemmer man ikke for nu, og hvordan vil Den Socialdemokratiske Gruppe sørge for, at byggebranchen nedbringer sine avancer og sørger for, at omkostningerne i byggebranchen bliver noget lavere, ved en beslutning her i Københavns Borgerrepræsentation?

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg vil godt citere fra den boligplan, vi taler om, eller rettere sagt den boligplan, vi har på dagsordenen. Det er på side 18, midterste spalte, hvor der står:

”Generelt er det 20-30 pct. dyrere at bygge boliger i Danmark i forhold til sammenlignelige lande. Årsagerne hertil skal i sidste instans søges i, at byggeriet i Danmark opererer på et forholdsvis lukket marked med få dominerende aktører. Københavns Kommune har siden 2003 gennemført udbud af et grundkapitallån til almindeligt boligbyggeri. Et centralt mål for udbuddene har været at fremme billigere alment kvalitetsbyggeri, f.eks. via samarbejde mellem almene og private bygherrer.”

Jeg vil bare sige, at det er et citat fra den boligplan, som boligforligspartierne står bag.

Og på samme side, den højre spalte, står der under overskriften ”mål”:

”Det er kommunens mål at fremme billigere boliger af tidssvarende standard.”

Det er det, som jeg går ud fra, at stort set alle her i salen kan gå ind for, det er gode, fornuftige mål.

Så kan man sige, jamen hvorfor kan vi så ikke stemme for Mikkel Warmings forslag om de 5.000 boliger? Årsagen er den enkle, at det er så stor en detaljering og så stor en for os præcisering af disse mål, at det er noget, der kræver forhandlinger, og vi ønsker ikke, og det vil jeg godt understrege, vi ønsker ikke og har aldrig gjort det, mig bekendt, brudt forlig, som vi har.

Jeg er helt tryk ved, at Ritt Bjerregaard, når/hvis hun bliver overborgmester, vil indlede forhandlinger om at få de visioner, der ligger i den plan, hun har lanceret, drøftet i den forligskreds, som Socialdemokratiet naturligvis føler sig forpligtet af. Derfor afstemningen i aften på denne måde.

Jens Johansen (F): Jamen et eller andet sted så var jeg jo lettet over at høre overborgmesteren svare på et meget vigtigt spørgsmål om det med det dyre boligbyggeri, overborgmesteren, som jeg kender som en mand, man kan lave aftaler med og forhandle med.

Jeg vil også tro, at overborgmesteren kan bekræfte, at vi har lavet aftaler i forbindelse med boligplanen for den sidste periode, som indebærer, at vi har gjort meget for at styrke den boligsociale anvisning og afhjælpe ventelisterne.

Derfor vil jeg på den, det vil jeg forudsætte, at overborgmesteren kan bekræfte, blot ved at nikke ned til den socialdemokratiske ordfører. Så derfor vil jeg følge lidt op på det, som Mikkel Warming siger og så høre, hvad er det her for et politikskifte i Socialdemokratiet, når hans masters voice, som han er på fornavn med, i modsætning til andre herinde, nu siger, at vi skal tage boliger, som hører til den boligsociale anvisning, og dermed øge ventelisterne og give de boliger til andre. Er Socialdemokratiet blevet asocialdemokratiet, eller hvad er det, der er sket her?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Så vil jeg så også sige til Socialdemokratiet, det skal bare være en opfordring, fordi målsætninger er jo gode, og vi er jo klar over, at målsætningen er at få skabt billigere boliger og få skabt mange billigere boliger for den nuværende socialdemokratiske spidskandidat, overborgmesterkandidat, det må da være en sikkerhed at have det inde i teksten og vedtagelsen, så det står der som en målsætning for boligplanen for 2005-2008.

Tænk sig nu hvis det ikke skulle blive en socialdemokrat, end ikke Ritt Bjerregaard, som blev overborgmester, men en helt anden, så havde man dog et håndtag, hvor det kom til udtryk, at der skulle bygges 5.000 boliger, så havde man ligesom også noget at dreje på, når man skulle forhandle, ganske vist i anden position eller en anden position end den sædvanlige med den forligskreds, som står bag ”Boliger for alle”. Har I tænkt på det perspektiv.

Klaus Bondam (B): Tak for ordet. Det var godt, at overborgmesteren kom den socialdemokratiske ordfører til undsætning dér. Det er jo helt korrekt, som det netop blev sagt på tallerstolen, at den foregående overborgmester, den nuværende overborgmester også indimellem, kunne man stole på, når man lavede en aftale.

Jeg stoler såmænd også på overborgmesteren, når han nu siger, at når man indgår en aftale, så holder man den. Problemet med den er bare, at overborgmesteren er her ikke til den tid, overborgmesteren er her ikke efter 1. januar 2006.

Så med andre ord så må man sige, det lover ikke godt det her, fordi i værste fald så kan det være sådan, at Socialdemokraterne, altså en af Det Radikale Venstres aftalepartnere i boligpolitikken 1. januar 2006 kan spille ud med et helt andet udspil, og dermed der mister vi jo konsistensen og kvaliteten i enhver aftale i dette hus.

Overborgmesteren citerede fra ”Boliger for alle”, det gjorde fhv. minister Ritt Bjerregaard også, citerede kraftigt fra ”Boliger for alle” i sit udspil, som jo i øvrigt i parentes, og det skal være de sidste ord, jeg siger om det, fordi og så lad det blive, hvad det er, nemlig valgflæsk, som pudsigt nok kom til pressens kendskab nøjagtigt samme dag, som aftalepartiernes udspil blev præsenteret i Økonomiudvalget, det er en dejlig solidarisk holdning over for ens aftalepartier, og der er mange sammenfald mellem de to. Mere intelligent er det såmænd ikke.

Men jeg vil slå fast, at Det Radikale Venstre stemmer for ”Boliger for alle” i den foreliggende form. Vi står ved den, vi ser frem til endnu en periode at lave boligpolitik i København, som er visionær, som rækker ud i tiden, og som mest af alt er kvalitativt. En by som København kan ikke være tjent med andet end kvalitet.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Overborgmesterens store slagargument for, hvorfor Socialdemokratiet ikke kunne stemme for deres spidskandidats forslag, var jo, at det var for stor en detaljeringsgrad af ”Boliger for alle, boligplan 2005-2008”.

Jeg vil så henlede opmærksomheden på side 26, Handlinger, punkt 1 og citere, hvad der står der:

”Københavns Kommune vil træffe beslutning om ommærkning af 900 små almene familieboliger.”

Burde det ikke pilles ud som værende en alt for stor detaljeringsgrad i den boligpolitiske strategiplan for 2005-08, når man ikke må skrive en målsætning ind om på 5 år at bygge

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

5.000 boliger til en husleje på maks. 5.000 kr. om måneden? Eller sagt på en anden måde: Har overborgmesteren ikke bare en anelse bedre argument?

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Jeg har et par gange spurgt overborgmesteren, hvornår fristen for aflevering af mindretalsudtalelser er. Jeg håber, at det vil blive meddelt – det kommer, det er jeg glad for, tak.

Så skal jeg meddele her, at vi står bag høringen af det materiale, vi har forhandlet med de øvrige forligspartier. De ændringsforslag, der kan være tale om, dem vil vi tage endelig stilling til, når vi har den endelige behandling af denne sag efter høringsfasen.

Vi vil nemlig meget gerne høre lidt mere om, hvad det er, Socialdemokraterne i virkeligheden eller i det hele taget eller overhovedet mener, og om de er enige indbyrdes, og om Ritt er i overensstemmelse med det, der altid har været – undskyld, fru Ritt Bjerregaard – er i overensstemmelse med det, der hidtil har været socialdemokratisk politik, eller hun prøver at lancere en ny asocialdemokratisk politik.

Med andre ord, vi kan ikke stemme for nogen af de ændringsforslag, som nu stilles af Enhedslisten, fordi vi sender dette materiale i høring. Enhedslisten må genfremsætte dem ved den endelige behandling, der vil vi så tage stilling.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg kan da sige, at fristen for at fremsætte partiudtalelser sættes til mandag kl. 12. Mandag er helligdag, det er ikke nogen god ide, tirsdag kl. 12, så hurtigt kan vi lave det om.

Jakob Hougaard (A): Jeg er blevet kaldt herop, fordi jeg vil understrege, at man altid kan regne med Socialdemokraterne. Socialdemokraterne er med i stort set alle aftaler her i huset, og vi er det største parti, men vi har jo ikke flertal alene, men vi forstår at udnytte vores mandater.

Når vi har været med i alle de her mange aftaler, jamen så er det selvfølgelig, fordi man kan regne med os, vi holder en aftale. Vi har også indgået denne aftale, som vi skal debattere nu, "Boliger for alle", og derfor vil vi også støtte aftalen naturligvis.

Vi vil gerne understrege, at den her debat jo også bør handle om det, partierne vil i stedet for alt det her med teknik, og om man stemmer for formuleringer eller drilleforslag, eller hvad man nu kalder det. Lad os få substansen debatteret, vi vil gerne have billige boliger, vi vil gerne have varierede boliger, det er det, det handler om.

Vi deler ikke Venstres målsætning om, at alt skal være privat. Vi synes, det er uklogt, at man skal sælge ud af de almene boliger, det er da en mærkelig løsning. Så jeg synes faktisk, at det boligpolitiske viser, at hvis der er nogen, der kan stå sammen her, så er det da de partier, der går sammen om denne aftale. Det er en fornuftig aftale.

Vi kan ikke stemme for Enhedslistens drilleforslag i forhold til Ritt Bjerregaards boligplan. Det er ikke Ritt Bjerregaards boligplan, vi tager stilling til, det er udelukkende et slogan, en tom skal, som ikke bakkes op af økonomi. Enhedslisten har ikke tænkt sig at være med i budgetaftalerne formentlig og vil heller ikke bakke op økonomisk om det. Det er sådan, at målsætninger de skal bakkes op, der skal penge til, der skal et flertal bag, og det flertal skal holde i mange år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Derfor synes vi, at det er utrolig vigtigt, at man tager det meget seriøst. Sådan nogle drilleforslag her er med til at skabe forvirring, og i befolkningen er der mange, der mener, at politik i forvejen er kompliceret og svært og teknisk, og det øger forvirringen, når Enhedslisten stiller denne form for forslag.

Så derfor vil vi sige, lad os da få vedtaget "Boliger for alle". Lad os da erkende, at de penge, der ligger i aftalen, de 72 mio. kr., som også er udmøntet, ja, de penge rækker ikke til, at man lige pludselig har en ny målsætning om 5.000 billige boliger, uden at man har en plan for økonomien, og hvordan man skal realisere denne her plan. Det er det, planer handler om, og det er derfor, vi vil revidere planen.

Så vi støtter selvfølgelig "Boliger for alle" og kan ikke stemme for Enhedslistens drilleforslag.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Jeg ved ærlig talt ikke, hvem der skaber mest forvirring om, hvad politikken egentlig er. Jeg tror faktisk, Socialdemokraterne her i aften gør en ganske stor indsats for at forvirre i forhold til, hvad Socialdemokraterne egentlig vil.

Men det kan selvfølgelig også være klar tale, at Socialdemokratiet herinde vil én ting, og kandidater udenfor vil noget andet. Det er så også fint nok, hvis man bare erkender det.

Det der egentlig kaldte mig herop det var faktisk Jakob Hougaards karakteristik af hans egen spidskandidats forslag, "en tom skal" var det udtryk, han brugte, "en tom skal" uden økonomi, uden analyse, uden noget som helst, der kunne sørge for, at det blev virkelighed. Det var jo Jakob Hougaards karakteristik af det forslag, vi har overtaget fra oplægget fra den socialdemokratiske overborgmesterkandidat, fordi vi synes, det er et godt forslag og derfor ville have det skrevet ind som en målsætning i kommunens boligplan for 2005-2008, som er den, der er til høring i aften eller skal sendes ud i høring nu. "En tom skal uden indhold" det var Socialdemokraternes ordførers karakteristik af Ritt Bjerregaards forslag. Det bliver muntert det her, kan man roligt sige.

Og så en gang til, altså hvis man ikke må tage folk på ordet, foreslå det folk spiller ud med i det offentlige rum, hvis ikke man må sige, vi synes, det er så fornuftigt, det vil vi gerne vedtage, så hører alting op, oprigtig talt, medmindre selvfølgelig Jakob Hougaards pointe var, at det her for Socialdemokraterne handler om valgkamp og ikke om virkelighed.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Og det blev de sidste ord i denne debat – tror jeg da.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:**1.****s. 10:****under punkt. 2:****"store" ændres til "billige".**

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Ændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 6. 9 undlod.

Før stemte: 1 medlem af A (Jette Bergenholz Bautrup) og Ø.

Imod stemte: A med undtagelse af 1 medlem (Jette Bergenholz Bautrup), B, C, O, V og V2.

Følgende undlod at stemme: F.

2.

s. 18 – under kommunens mål indskrives:

At der over en femårig periode bygges 5000 boliger til en husleje på max. 5000 kr. pr måned.

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 5. 9 undlod.

Før stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, V og V2.

Følgende undlod at stemme: F.

3.

s. 19: minimums- og gennemsnitsstørrelse af lejligheder fjernes.

Ændringsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 5. 9 undlod.

Før stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, O og V.

Følgende undlod at stemme: F.

4.

s. 20:

Mål:

Målsætning om flere lejlighedssammenlægninger fjernes.

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 5. 9 undlod.

Før stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, V og V2.

Følgende undlod at stemme: F.

5.

s. 20:

Handlinger:

pkt. 1 Lejlighedssammenlægninger fjernes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 5. 9 undlod.

Før stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, V og V2.

Følgende undlod at stemme: F.

Subsidiært:

6.

Teksten "Københavns kommune vil i vid udstrækning lade støtten i byfornyelsessager være afhængig af omfanget af lejlighedssammenlægninger" fjernes.

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 5. 9 undlod.

Før stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, V og V2.

Følgende undlod at stemme: F.

7.

s. 24:

nyt mål indskrives:

Kommunen vil udnytte alle muligheder for at anvise i privat byggeri, herunder stille krav om anvisningsret i privat byggeri som betingelse i forbindelse med nybyggeri.

Kommunen vil arbejde aktivt for en generel anvisningsret i privat boligbyggeri.

Kommunen vil aktivt opkøbe private leje-, ejer- og andelsboliger med henblik på bolig-social anvisning.

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 5. 9 undlod.

Før stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, V og V2.

Følgende undlod at stemme: F.

8.

s. 25 Handlinger

"via fleksibel udlejning" slettes.

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 5. 9 undlod.

Før stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, V og V2.

Følgende undlod at stemme: F.

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Enhedslisten ønskede følgende bemærkning optrykt i forbindelse med offentliggørelsen:

"Der mangler boliger i København. Særligt mangler der boliger som er til at betale for almindelige mennesker, der ikke har millioner på bankbogen. Ventelisterne til almene udlejningsboliger stiger voldsomt. Andelsforeninger bestormes af folk, der vil skrives op. Boligpriserne eksploderer, og 40 m² kan nemt koste over en million

En af de vigtige grunde til miseren er den boligpolitik, som Københavns kommune har ført siden midten af halvfemserne. Med socialdemokraterne i spidsen har et alt for stort flertal bevidst ønsket at ændre befolkningssammensætningen i København. Gøre den "alsidig" - altså få gode skatteborgere ind, og fattigrøvene ud. Det er resultatet af det boligpolitiske program, som alle undtagen Enhedslisten vedtog i 1995, og som blev bekræftet med en boligpolitisk strategiplan i 2001.

Derfor besluttede flertallet i 95 at stoppe med at bygge almene boliger, fordi de mennesker der flyttede ind i dem, var for fattige. Nu hvor der igen bygges (alt for få) almene boliger har de nye boliger meget ofte særlige udlejningsregler, der reelt forhindrer f. eks. arbejdsløse i at få en almen bolig.

Byfornyelsen skulle bruges til - gennem lejlighedssammenlægninger, at skaffe nye store (og dyre) lejligheder. Det skal ske gennem nedrivninger og lejlighedssammenlægninger. Det er altså de små billige lejligheder, som bla. unge, der ikke kan få en ungdomsbolig, og som ikke har forældre der kan finansiere en ejerlejlighed, kunne bo i. Flertallet har også satset på at opføre (dyre) ejerboliger ved havnen, for at tiltrække gode skatteborgere.

København kan i dag ikke opfylde sin forpligtigelse til at anvise mennesker med sociale problemer en bolig. Der er konstant flere hundrede mennesker indkvarteret på hoteller og pensionater, fordi kommunen ikke kan anvise dem en bolig. Det skyldes ikke mindst salget af de kommunale boliger i midten af 90'erne, som socialdemokraterne stod i spidsen for.

Det københavnske boligmarked er ved at blive hamrende asocialt. De, der ikke har penge, lukkes ude, til fordel for de velstillede. De allerfattigste presses sammen i få udvalgte almene boligområder, Det er også et resultat af en bevidst politik, som flertallet i København ønskede og arbejdede for.

Den foreliggende revision af den boligpolitiske strategiplan fortsætter og udbygger den asociale boligpolitik. 19.000 små lejligheder skal fjernes ved hjælp af lejlighedssammenlægninger i id e næste 12-13 år.

Enhedslisten vil en anden vej. Der skal gøres op med 10 års asocial boligpolitik og laden stå til over markedskræfterne. Vi vil skabe en by med plads til alle.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Give folk i de fattigste boligområder ressourcer til at løfte sig selv. Kvarterløft og områdefornyelsesprojekter skal give beboerne muligheder for selv at løfte deres områder. Både når det gælder boligstandarder, byrum og skabelse af netværk, lokale arbejdsplads etc.

Vi vil satse massivt på nybyggeri af billige boliger. Gennem ændringer af finansieringsformer kan f.eks. det almene byggeri gøres billigere, uden at blive dårligere.

Kommunen må selv til at investere i ombygning af tomme kontorer og loftsrum til boliger, samt nybyggeri af billige kommunale udlejningsejendomme.

Vi vil prioritere byggeri af lejeboliger frem for ejerboliger, for at sikre, at også mennesker der ikke kan finansiere millionkøb har en chance for at bo i byen.

Vi vil bygge 10.000 (billige) boliger i København inden 2010.

Vi vil sikre anstændige boligforhold gennem byfornyelse på beboernes betingelser. I dag har flertallet gjort lejlighedssammenlægninger til en betingelse for byfornyelsesstøtte. Den betingelse skal fjernes.

Vi vil sikre at København kan opfylde sine boligsociale forpligtigelser.

Kommunen skal udnytte alle muligheder for at anvise i privat byggeri, herunder stille krav om anvisningsret i privat byggeri som betingelse i forbindelse med nybyggeri.

Kommunen skal arbejde aktivt for en generel anvisningsret i privat boligbyggeri

Kommunen skal aktivt opkøbe private leje, ejer og andelsboliger, med henblik på at boligsocial anvisning.

Hvis vi ønsker en blandet og mangfoldig by, skal der også være plads til både de fattige og de almindelige indkomster. Dét er udfordringen for København."

Der blev fastsat en frist til tirsdag den 17. maj 2005, kl. 12.00 for aflevering af bemærkninger, som ønskes optrykt i forbindelse med offentliggørelsen

=====

3) BR 267/05. Forslag til Kommuneplan 2005

Indstilling om, at forslag til Kommuneplan 2005 med Økonomiudvalgets anbefalinger vedtages som grundlag for en offentlig debat, idet forvaltningen vil fremkomme med en indstilling om endelig vedtagelse af Kommuneplan 2005 for København efter udløbet af offentlighedsfasen, at offentlighedsfasen fastsættes til fire måneder fra den 17. maj til og med den 18. september 2005, idet juli betragtes som feriemåned, at den foreslåede kommunikationsstrategi vedtages, samt at der skal afholdes 3 borgermøder om kommuneplanforslaget.

(Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): I marts 2004 vedtog Borgerrepræsentationen en strategi for Københavns udvikling med titlen "Fremtidens København og københavnere". Med strategien fik vi sat to nye pejlemærker for byens udvikling, nemlig København som metropol med en stærk byidentitet og en by med livskvalitet. Det er den strategi, vi følger op på med det forslag til revision af kommuneplanen, som vi skal tage stilling til nu.

Det er på mange måder et anderledes forslag til kommuneplan end dem, som Borgerrepræsentationen tidligere har taget stilling til, både selve formen og strukturen og indholdet i planen. Det er en tematiseret kommuneplan, der rummer nyskabelser i form af f.eks. et tværgående tema om børn og unge i hovedstrukturen og en særskilt byudviklingsstrategi.

Men det er også en plan, som er suppleret med en miljøvurdering, ganske vist ikke fuldt dækkende for hele planen i denne omgang, men som antyder en fremtidig vej på dette område.

Endelig foreligger der et forslag til bydelsplan for Valby, som forvaltningerne gennem de sidste 3 år har udviklet i et tæt samarbejde med Valby Lokaludvalg.

Kommuneplanforslaget er udarbejdet i samarbejde med alle forvaltninger, og det er mit klare indtryk, at det har været et udfordrende arbejde, som forvaltningerne har været glade for at deltage i.

Økonomiudvalget har sendt materiale til høring i alle de stående udvalg og Det Rådgivende Integrationsudvalg. Deres synspunkter fremgår af den hvidbog, økonomiforvaltningen har udarbejdet som opsamling på høringsrunden. Det er bilag F.

Det er mit klare indtryk, at med de justeringer, der er foretaget af det endelige forslag til kommuneplan, er vi ved at være rundt om de problemstillinger, der er aktuelle i denne sag.

Nu er kommuneplanen jo udtryk for en slags øjebliksbillede, verden går jo ikke i stå, fordi vi laver en revision af vores planlægning.

I Økonomiudvalgets drøftelser af planforslaget har der især været fokus på formuleringerne om kørselsafgifter i kapitel 8 i hovedstrukturen, det er det kapitel, der omhandler trafik og byens rum. Her har der pludselig lydt nye politiske signaler fra flere sider, og det afspejler sig efter min opfattelse nu i de reviderede formuleringer, som fremgår af dagsordenspunktet, og som vil blive indarbejdet i det endelige materiale til den offentlige høring.

I indstillingen lægges op til en 4 måneders offentlighedsfase med start den 17. maj og udløb den 18. september, juli er jo traditionelt feriemåned, så reelt er der tale om en 3 måneders debatperiode. Datoerne er jo som bekendt forældede som følge af, at sagen blev udsat her på sidste møde i Borgerrepræsentationen, så vi bliver nødt til at rykke fristerne. Økonomiforvaltningen vurderer, at den offentlige debat kan gå i gang allerede her den 20. maj, så jeg foreslår, at vi forlænger fristen i den anden ende til den 20. september. Så der er et forslag til ændring af det 2. "at"-punkt, det der drejer sig om datoerne. Og det lyder, ja, jeg ved ikke, om det bliver omdelt, ellers må jeg hellere læse det op:

"At offentlighedsfasen fastsættes til 4 måneder fra den 20. maj til og med den 20. september 2005, idet juli betragtes som en feriemåned."

I Økonomiudvalget var der bred enighed om, at der bør være 5 borgermøder i alt, et i Valby, et for organisationer og andre interessenter, og 3 møder for borgere i bred almindelighed. Det går jeg ud fra, at der vil være almindelig tilslutning til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Jeg synes, at vi med det forelagte forslag til kommuneplan får et spændende udgangspunkt for en god debat med københavnernes i bred forstand og alle de mange aktører og professionelle interessenter i byens udvikling. Der er noget for alle, og med dette vil jeg gerne anbefale Borgerrepræsentationen at tiltræde indstillingen.

Traditionen tro har de enkelte partier mulighed for at komme med skriftlige udtalelser om kommuneforslaget, og de vil blive optrykt sammen med det øvrige materiale til offentlighedsfasen. Fristen herfor er den samme som for boligplanen, nemlig tirsdag den 17. maj kl. 12, og de skal sendes, og det gælder også boligbemærkningerne, de skal sendes pr. mail til BR-sekretariatet.

Borgmester Martin Geertsen: Jeg er meget enig med overborgmesteren i, at det er faktisk en meget spændende og meget visionær plan, som jeg synes, et langt stykke hen ad vejen giver nogle gode bud på, hvad København skal kunne som international storby, som Danmarks hovedstad og jo først og sidst, hvad København skal kunne for københavnernes.

Så også fra Venstre skal der lyde en forventningens glæde til den diskussion og debat, vi skal ud i.

Jeg har en lille ting, som jeg sådan set også har stillet ændringsforslag om i Økonomiudvalget, nemlig i bilag A, afsnit 1 på s. 72, det er jo en løbende drøftelse, miljøborgmesteren og jeg har haft om, hvor nært man skal skrive miljø ind. Jeg skal genfremsætte det ændringsforslag her i Borgerrepræsentationen, at afsnit 1 på s. 72, bilag A slettes og erstattes med følgende formulering:

”Mulighederne for at anvende miljørigtige principper skal også løbende vurderes i forbindelse med reovering af eksisterende idrætsanlæg og opførelse af nye idrætsanlæg.”

Sven Milthers (F): Jeg skal starte med at sige, at set med SF's øjne har det været en spændende måde at lave kommuneplan på. Det er en ny måde, det er gjort på, der er lavet nogle andre analyser end det, vi har været vant til, og det har også krævet nogle andre måder at samarbejde på mellem forvaltningerne.

Det har været ganske udmærket på mange punkter, der er måske også nogle punkter, hvor vi er lidt mere skeptiske over for elementer i analyserne, men det er jo noget af det, der så også vil komme frem i debatten sammen med borgerne. For det er den, vi ser frem til, det er dem, der nu skal være i fokus for, hvad der skal ske med Københavns Kommune, og hvordan det er, vi skal takle de problemer, vi står overfor som kommune.

Vi ser også frem til, at det denne gang sker under brug af nye kommunikationsmåder, primært via nettet, det er jo der, vi får den mest direkte kommunikation, kan man da i hvert fald håbe på, for vi har jo lagt om på den måde, vi tager debatterne med borgerne på.

Sidste gang arrangerede kommunen ikke sådan nogle store møder for hele kommunen eller for særlige grupper, der arrangerede man faktisk 14, eller blev det til 15 møder rundt omkring i bydelene. Der kan man jo sige, at der var meget blandede erfaringer fra møderne, og så har jeg vist ikke sagt for meget. Men der var ganske mange af møderne, der var velbesøgte, der var også en hel del af møderne, der var knap så velbesøgte.

Der var nogle af møderne, der havde fantastisk spændende oplæg fra oplægsholderne fra forvaltningen, der var andre møder, hvor de oplæg måske var knap så spændende for borgerne at høre på, og hvor man indimellem som politiker undrede sig over, hvorfor man egentlig sad

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

i et panel, der skulle diskutere bagefter, for vi fik jo at vide fra medarbejderne, hvad det var, kommunen mente.

Så jeg forstår godt, man er veget uden om den mødeform, men jeg vil også godt sige her, at såfremt der lokalt f.eks. fra lokalrådene, det er jo i hvert fald trods alt i dette spil nogle af dem, der kunne være aktører, og jeg ved godt, der er indkaldt til et fællesmøde for alle lokalråd, men det er jo ikke borgerne derude. Så hvis nu der var nogle af lokalrådene i Københavns Kommune, som syntes, det var passende at holde et møde i den bydel, så stiller vi i hvert fald fra SF's side gerne op til sådan et møde for at diskutere, hvad der ligger i det og for på den måde også at få forbundet de nye tanker med de konkrete lokale overvejelser om, hvad det er, der skal ske i byen.

Derfor ser vi altså frem til, at materialet kommer ud i åben debat, og vi ser frem til, at vi om nogle måneder måske med nogle justeringer kan vedtage en kommuneplan, sådan lige før vi takker helt af med den nuværende valgperiode.

I forhold til de ændringsforslag, der er stillet, og det er primært fra Enhedslisten, så vil vi her stemme for forslaget om Tippen, at det udlægges til rekreativt område.

Vi vil godt lige, og jeg beklager, vi kan lige så godt være ærlige og sige, vi skal lige være helt sikre på, hvad det er for en del af Karens Minde, for det er mange forskellige af områderne, der kan være tale om, og hvad det så er, der ligger i det, for vi har jo været med til herfra også fra gruppens side at synes, at det er en god ide at bygge plejehjem. Det er jo en vis diskussion om, hvorvidt hvilke af områderne det er, der indgår, og vi vil ikke tages til indtægt for, at der ikke kan bygges plejehjem i Kongens Enghave, som det er skitseret i det lokalplanforslag, vi har ude til høring.

Så derfor tror jeg nok, at vi bliver nødt til at sige, vi kan ikke stemme for det samlede forslag, der står her, for jeg har indtryk af, at det også omfatter plejehjemsgrundene. Det nikkes der til fra Mikkel Warming, så derfor må vi altså stemme nej til det forslag.

Vi har ikke nogen specielle problemer med det tredje forslag, det er også indstillet, sådan som jeg ser det, fra Økonomiudvalget til vedtagelse. Men det er for at tilkendegive, hvordan vi agter at stemme, når vi når til ændringsforslagene.

Mikkel Warming (Ø): Vi vil et mangfoldigt uforudsigeligt levende København. Den foreslåede kommuneplan indeholder mange fine ord og spændende tanker og ikke mindst med de livsformsanalyser, der nu bliver inddraget.

Problemet er bare, at alle de mange fine rigtige ord sjældent følges op af handling. Kommuneplanen er uden nogen form for selvkritik, og når man læser kommuneplanen, får man indtryk af, at der ingen fejl er begået, når det angår arkitektur, integration, boliger, trafikpolitik. Når man ikke vil erkende fortidens synder eklatante fejltagelser f.eks. Kalvebod Brygge, så er det svært at undgå dem i fremtiden.

Vi vil føre politik for de mennesker, der bor i byen, for det er byens borgere, der gør byen spændende, mangfoldig og uforudsigelig.

Kommuneplanen lægger grundlæggende op til en fortsættelse af den eksisterende politik, hvor udviklingen i København dels tænkes ind i en konkurrence med andre større byer i Europa, og som følge deraf at målet bliver at efterligne andre store byer. De samme kulturbegivenheder, de samme events, de samme bygninger, den samme arkitektur, de samme erhverv, den samme trafik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Københavns fremtid ligger ikke i at følge efter de andre store byer, men at bevare sit særpræg og være anderledes, ved at være bevarende ved sin byfornyelse, miljøbevidst i sin beskæftigelse og trafikpolitik, solidarisk i socialpolitikken, at fastholde, udbygge, udvikle Københavns særpræg, de elementer, der gør byen til en god by at være i. At vi ud over at sikre et bedre liv for de mennesker, der bor i byen, i øvrigt også sikrer byen en anderledes placering i konkurrencen med andre store byer.

Bylivet er hektisk, pulsen er høj, og det er en del af fascinationen ved storbylivet. Men alle har brug for en pause, og derfor skal byens grønne områder bevares som åndehuller for byens borgere. Kommuneplanen lægger op til massivt byggeri i stort set alle de grønne åndehuller, der findes enten som huller i husrækker eller i områder som f.eks. hele Karens Minde eller Tippen.

Derfor stillede vi i Økonomiudvalget forslaget om, at i hvert fald Karens Minde og Tippen blev udlagt til rekreative områder. Det vil vi gerne genfremsætte her i aften, for vi ønsker en by, hvor der ikke mindst i de meget tæt befolkede kvarterer er plads til en pause. Vi ønsker en by, hvor byens rum tilhører alle byens borgere, hvor det offentlige rum er et sted, hvor der er plads til alle, og hvor man ikke altid bombarderes med krav om at købe noget.

Vi ønsker ikke, at København og københavnernes konstant skal bruges som kulisse i reklamefremstød. Byens rum er vores alle sammens, ikke private firmaers.

Vi har en række bemærkninger, en del sider faktisk til denne kommuneplans høring. Vi har afleveret nogle af dem for 14 dage siden, og jeg kan allerede nu varsle, at der kommer et par tilføjelser.

Karin Storgaard (O): Kommuneplan 2005 er jo et digert værk med 5 store hæfter, jeg har bare bragt det ene af dem med herop. Men interessant læsning. Nok ikke nyt, fordi mange af de ting, der står omtalt i kommuneplanen 2005 er jo noget, man allerede på forhånd har talt om i forskellige udvalg. Men det er en anderledes måde at gøre det på, end man tidligere har gjort, og det er ganske udmærket.

Jeg synes også, det er meget positivt, at der er 4 måneders høring, og man dermed også tager højde for, at det ligger i sommerperioden, og der i hvert fald går en måneds tid fra til sommerferie.

Vi synes jo, at alt er næsten omtalt i kommuneplanen, det er lige fra detailhandel, det er over parkering, kørselsafgifter, nybyggeri, ja, man kan bare læse på den ene side eller første side i bilag A, der står alle de områder, man er inde på.

Der er også sket meget i byen, siden sidste gang man lavede kommuneplan. Der er kommet mange flere mennesker i byen, der bor mange flere. Vi er i gang med et større byggeri, meget større end der nogen sinde har været.

Der er kommet flere fodgængere, der er kommet flere cyklister, og det er jo også det, der er omtalt flere steder, man vil gerne have nogle flere cykelstier, og det vil vi da gerne være med til bl.a. Men det kan undre os lidt, når man nu var i gang med Kongens Nytorv f.eks., hvor man laver om på cykelstier osv., at man så ikke samtidig udvidede, til trods for at forvaltningen godt nok vidste, at i løbet af få år så ville der ikke være plads nok på cykelstierne. Det er jo ikke det eneste sted i byen, det er faktisk taget alle steder. Hvis man kører 3 ved siden af hinanden på cykelstien, så er det altså lige før, at den ene vælter ud på kørebanen, og det er nok ikke så heldigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Vi mener også, at der i forbindelse med alt byggeriet, og det er også noget, vi tidligere har sagt, nu havde vi ikke lige ordet i boligplanen, fordi der var rimelig meget støj herinde, men vi synes, at det er vigtigt med al nybyggeriet, der sørger man også for, at det bliver billigere boliger, som enhver har mulighed for at betale, altså almindelige lønmodtagere, ældre og børnefamilier. Det kniber nemlig mange gange, fordi prisen er rimelig høj.

Vedrørende trafikken så står det også nævnt et sted, at der skal være en ny vejforbindelse fra Nordhavnen til Lyngbyvej, og det synes Dansk Folkeparti er en god ide, jo før jo bedre. Og så er der den ting ved det, at vi foretrækker, det kommer i tunnel. Vi ved godt, det er dyrt, men det er ikke Københavns Kommune alene, der skal finansiere det, der skal være statslig medfinansiering. Vi kan nemlig ikke være bekendt, når vi laver trafikforbindelsen, at alle bilerne vrimler ind over Ydre Østerbro, som det ellers kommer til at ramme.

Vi synes også, som det også er omtalt her, at der skal være tilstrækkeligt med p-pladser i byen, der er nogle steder, hvor det kniber meget. Jeg ved godt, at der er nogle partier herinde, der ikke ønsker, at der skal være flere parkeringspladser, men det ønsker Dansk Folkeparti.

Når vi f.eks. ser på brokvartererne, så er der enormt store problemer med at parkere bilerne, og det bliver værre og værre, for der er altså ikke parkeringspladser nok. Det er jo vidt rundt omkring, at der ikke er det.

Nu har vi besluttet herinde, at der skal bygges nogle flere parkeringskældre osv., og det er jo også noget, der er omtalt heri med alt det andet.

Men vi kunne sige mange ting om denne plan, det vil vi ikke, fordi nu skal den ud i høring, og Dansk Folkeparti har sikkert også et par kommentarer, som vi sender med ud i høringen, og så vender den tilbage på et tidspunkt.

Mogens Lønborg (C): Jeg skal gøre det meget kort, det bliver nok en lang aften. Jeg vil bare sige, at vi jo har taget forbehold i forhold til det trafikafsnit omkring kørselsafgifter og bompenge. Vi finder ikke, som det formentlig er alle velbekendt, at overhovedet situationen trafikalt i København er til, at man skal ty til et sådant middel.

Det handler om at få udviklet den kollektive trafik, først og fremmest metroen og en havnetunnel, og med de to midler, så er vi sikre på, at vi får løst de trafikale problemer. Vi behøver ikke roadpricing, bompeng eller kørselsafgifter. Så derfor har vi taget et forbehold over for det.

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 2. at:

"At offentlighedsfasen fastsættes til 4 måneder fra den 20. maj til den 20. september 2005, idet juli betragtes som feriemåned."

Ændringsforslaget blev vedtaget uden afstemning.

Venstre genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Økonomiudvalget:

"At sidste sætning i afsnit 1 på s. 72, i bilag A slettes og erstattes med følgende formulering:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

"Mulighederne for at anvende miljørigtige principper skal også løbende vurderes i forbindelse med renovering af eksisterende idrætsanlæg og opførelse af nye idrætsanlæg".

Ændringsforslaget blev forkastet med 32 stemmer imod 17.

For stemte: C, O, V og V2.

Imod stemte: A, B, F og Ø.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Økonomiudvalget:

"At området "Tippen" udlægges til rekreativt område."

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 14.

For stemte: F og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, V og V2.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Økonomiudvalget:

"At området "Karens Minde" udlægges til rekreativt område."

Ændringsforslaget blev forkastet med 39 stemmer imod 9. 1 undlod.

For stemte: O og Ø.

Imod stemte: A, B, C, F med undtagelse af 1 medlem (Heinrich Metz), V og W.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af F (Heinrich Metz).

Den således ændrede indstilling – og som anbefalet af Økonomiudvalget – blev herefter godkendt uden afstemning.

Der blev fastsat en frist til tirsdag den 17. maj 2005, kl. 12.00 for aflevering af bemærkninger, som ønskes optrykt i forbindelse med offentliggørelsen.

=====

4) BR 270/05. Lokalplanforslag "Hf. Trekanten" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til lokalplan "Hf. Trekanten" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt at den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, indkaldelse af beboerne i Hf. Trekanten til et orienteringsmøde samt offentliggørelse i områdets lokalaviser vedtages.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

5) BR 273/05. Indstilling vedr. ODIN-NET projekt

Indstilling om, at Københavns Kommune deltager i Interreg III B projekt i EU under Baltic Sea Region Programmet, at Økonomiudvalget gives en indtægtsbevilling på 1 mio € (svarende til 7,8 mio. kr.) over 2 år fra EU samt de 18 partner under Økonomiudvalgets budget, bevillingen Økonomisk forvaltning, drift funktion, samt at Økonomiudvalget gives en udgiftsbevilling på 1 mio € (svarende til 7,8 mio. kr.) over 2 år til afholdelse af projektudgifter i forbindelse med EU-projektet under Baltic Sea Region Programmet.
(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg skal lige af hensyn til beslutningsprotokollen præcisere, at der kan anvises dækning for udgifterne til projektet på bevillingen Økonomisk forvaltning, driftskonto 6.51.1.

Mikkel Warming (Ø): Nu skal Københavns Kommune jo tilslutte sig den her lobbyorganisation for Femern Bælt broen, som det jo i stor stil er det her. På vores forespørgsel har vi fået et notat, som er sendt ud til alle om, at man skam har mange ædle formål om regional tilgængelighed og skinnebåren og alt sådan noget.

Igen vil vi godt tage, hvad der bliver sagt, på ordet. Vi vil derfor stille et ændringsforslag, der hedder:

”Københavns Kommune vil i samarbejdsprojektet ODIN-NET kun arbejde for udelukkende skinnebåren tilgængelighed f.eks. i forhold til en evt. fast forbindelse over Femern Bælt.”

– For at undgå, at det her bliver, som man ellers kan regne med, endnu en lobbyorganisation for en unødvendig bilbro.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"Københavns kommune vil i samarbejdsprojektet ODIN-NET kun arbejde for udelukkende skinnebåren tilgængelighed, f.eks. i forhold til en evt. fast forbindelse over Femern Bælt."

Ændringsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 14. 4 undlod.

For stemte: F og Ø.

Imod stemte: A, B, C, V og V2.

Følgende undlod at stemme: O.

Indstillingen blev herefter godkendt med 28 stemmer imod 14. 5 undlod.

For stemte: A med undtagelse af 1 medlem (Winnie Berndtson), B, C, V og V2.

Imod stemte: F og Ø.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af A (Winnie Berndtson) og O.

Der anvises dækning for udgifterne til projektet på bevillingen Økonomisk forvaltning, drift – konto 6.51.1.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

6) BR 271/05. Indstilling om servicebusser i Københavns Kommune

Indstilling om, at Økonomiudvalget vil anbefale Borgerrepræsentationen i forbindelse med udarbejdelsen af budget 2006 at prioritere en tilvejebringelse af finansieringen af en bydækende servicebusbetjening, herunder hvilken model Økonomiudvalget vil anbefale.

Med Borgrepræsentationens beslutning er der samtidig taget stilling til det af Dansk Folkeparti stillede medlemsforslag om forsøg med minibusser på Christianshavn.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg skal lige, inden vi starter behandlingen af sagen, skitsere, hvordan en eventuel afstemning vil finde sted.

Vi skal først, som det er nævnt i det 1. ”at”, stemme om, hvorvidt der i forbindelse med udarbejdelsen af budget 2006 skal prioriteres en tilvejebringelse af finansieringen af bydækende servicebusbetjening. Hvis det bliver forkastet, så er sagen afsluttet. Hvis det vedtages, så skal vi stemme om, om driften også skal omfatte lørdage, eller den ikke skal.

Sven Milthers (F): Vi vil gerne fra SF's side starte med at sige, at vi er meget glade for, at der nu er ved at være opbakning til i hvert fald en seriøs diskussion om servicebusser i Københavns Kommune.

Den 30. marts 1998 blev der nemlig her i salen eller til behandling her i salen stillet et forslag:

”Det besluttes, at der indføres forsøg med servicebuslinjer i 2 bydele i Københavns Kommune.”

Og dengang var nævnt Vanløse og Christianshavn.

Det var i 98, dengang blev det afvist. Jeg behøver næppe nævne, at det var en af mine partifæller, der dengang stillede forslaget, og som stadig væk er medlem af forsamlingen her, nemlig Hellen Hedemann.

Men dengang blev det altså afvist, selv om man allerede fra 92 havde servicebusser i Frederiksberg Kommune, og vi synes, det kunne være meget godt, hvis vi paralleliserede til vores, skal vi kalde det øen inde i vores kommune. Men det kunne der altså ikke skabes enighed om dengang. Baggrunden var, at der under ingen omstændigheder kunne være tale om kommunal finansiering. Det er jo altså vilkårene for servicebusser i det nuværende HUR, at så bidrager man også med et kommunalt tilskud.

Derfor er vi glade for, at Dansk Folkeparti stillede forslaget, og at det så nu er blevet omdannet til det, der så ligger nu i indstillingen fra Økonomiudvalget.

Så vi kan stemme for det, der nu ligger som indstilling, og vi har forstået jo, at der vil blive en diskussion, om lørdage skal med eller ej. Set med vores øjne er der også brug for, at man har servicebusser kørende om lørdagen, så det må så indgå i diskussionen om finansiering, hvordan vi kan skaffe de penge til veje.

Men altså vi siger ja til det forslag, der nu ligger fra Økonomiudvalgets side.

Karin Storgaard (O): Det oprindelige forslag om servicebusser er jo helt tilbage fra 2002, og denne indstilling har således været længe undervejs.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

På økonomiudvalgsmødet forleden besluttede vi at sende sagen til Borgerrepræsentationen uden stillingtagen. Dansk Folkeparti synes naturligvis stadig væk, at det er et godt forslag. Målgruppen er ældre og gangbesværede. I Københavns Kommune er der en andel på over 65-årige på omkring 59.000, de 3 bydele der har flest ældre, det er Brønshøj-Husum, Valby og Ydre Østerbro.

Frederiksberg har en lignende servicebusordning, og det anføres, at Københavns Kommune ikke har så stor en andel af ældre som Frederiksberg, som har en tættere befolkning. Det mener vi nu ikke skal komme de ældre i København til skade.

Som det er nævnt i sagsfremstillingen, kunne stoppestederne bl.a. være ved hospital, bibliotek, apotek, ældrecentre m.v. Det står på s. 4, hvis der er nogen, der ikke har set det. Det synes vi naturligvis er ganske udmærket.

Driftsøkonomien, hvis vi går ind og ser på den, så vil den være 1 mio kr. pr. år pr. linje for 5 hverdage á 7 timer. Det kan vel ikke siges at være alverden, når vi ser på, hvad vi ellers bruger i Københavns Kommune.

Når vi tænker på, hvad der er brugt f.eks. på børneplanen og diverse planer, så synes vi altså nok, at man måske kunne starte op med et par bydele, måske 2-3 efter ønske. Vi lægger os ikke mere fast på, at det skal være ude på Christianshavn.

Vi tror heller ikke, det er korrekt, at der skal nedlægges 1.000 parkeringspladser for hele byen, hvis man vil lave den ordning, men det kan vi komme tilbage til på et senere tidspunkt.

Vi er fuldt klar over, at med regionens oprettelse pr. 1.1. 2006 kan vi ikke regne med finansiering på 1/3 fra HUR, Københavns Kommune skal således finansiere selv, men modtager således også billetindtægten, og det skulle næsten være det samme.

Dansk Folkeparti kan jo så næsten høre, at vi er meget positivt indstillet for, at der nu er mulighed for at få et flertal for at sende indstillingen, forslaget til budgetforhandlingerne. Så vi er indstillet på, at det går med i budgetforhandlingerne.

Lørdagen kan vi tale om, det er ikke et "must" for os, at den også skal køre om lørdagen. Men i hvert fald er det vigtigt, at den kører i 5 dage om ugen.

Mikkel Warming (Ø): Det skal nok blive kort. Vi er positive over for servicebusser, vi synes, det er et godt forslag, der kom, det sagde vi også dengang.

Vi har tidligere også været svage for argumentet om, jamen den fælles finansiering og HUR, og kommunen kan ikke selv betale. På den anden side, jo længere man bare venter på, at tingene sker i HUR, jo mindre sker der.

Hvis vi vil det her, så må vi til lommerne, der er ikke noget at gøre ved det, og derfor kan vi stemme for, at der kommer en sådan indstilling i forbindelse med budgetforhandlingerne.

Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at vi ved godt, at det her i første omgang som forsøg vil være målrettet mod specielt ældre og svagtgående, men vi ser da på sigt en udbygning af servicebusser til også at kunne omfatte andre grupper og dermed give mulighed for f.eks. i Indre By og Christianshavns-området at få nogle flere bilfri områder.

Mogens Lønborg (C): Vi synes også, det er et ganske sympatisk forslag, som Dansk Folkeparti har bragt frem her. Det er jo svært helt at vurdere rækkevidden af den forpligtelse, man påtager sig ved at stemme ja til det. Vi skal prioritere det med henblik på at finde finansieringen, og det er vi meget med på at arbejde for. Hvor langt vi så kommer i budgetsam-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

menhæng, det er jo ikke til at vide. Men vi synes, at der er mange gode spændende perspektiver i at få indført servicebusser.

Man kan sige, med den kommunalreform som vi står overfor, så er det måske mere naturligt nu end tidligere at tænke det ind i en københavnsk sammenhæng.

Så vi agter at stemme for forslaget.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi stemmer om servicebusser i Københavns Kommune, og som jeg skitserede det, inden forhandlingerne gik i gang, så skal vi først stemme om, hvorvidt der i forbindelse med udarbejdelsen af budget 2006 skal prioriteres en tilvejebringelse af finansieringen af en bydækkende servicebetjening.

Borgerrepræsentationen besluttede – med 44 stemmer imod 3 – at der i forbindelse med udarbejdelsen af budget 2006 skal prioriteres en tilvejebringelse af finansieringen af en bydækkende servicebusbetjening.

For stemte: A, C, F, O, V, V2 og Ø.

Imod stemte: B.

Borgerrepræsentationen besluttede – med 40 stemmer imod 0. 5 undlod – at driften skal omfatte lørdage.

For stemte: A, B, F, O, V, V2 og Ø.

Følgende undlod at stemme: C.

Indstillingen var hermed godkendt.

=====

7) BR 287/05. Ændringer i Tjenestemandsvedtægten og beskikkelse af nye medlemmer til Lønningsrådet

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender ændringer i § 40, stk. 1, 2, 3 og 5, i Vedtægt for Københavns Kommunes Tjenestemænd i overensstemmelse med vedlagte bilag, samt at Borgerrepræsentationen – ud over de allerede valgte medlemmer - vælger endnu et medlem til Lønningsrådet blandt Økonomiudvalgets medlemmer. Endvidere vælges blandt Borgerrepræsentationens medlemmer en stedfortræder for det nye medlem og en stedfortræder for formanden. Valget gælder for tiden indtil den 31. december 2005. Borgerrepræsentationen tager Økonomiudvalgets udpegning af to organisationsformænd Kim Simonsen (HK/Kommunal) og Sine Sunesen (Akademikernes Centralorganisation), samt stedfortræderne Bodil Otto (HK/Kommunal) og Jens Harboe (Akademikernes Centralorganisation) til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

8) BR 303/05. Ny struktur i Københavns Kommune

Indstilling om, at der træffes beslutning om at organisere Københavns Kommunes udvalgs- og forvaltningsstruktur som beskrevet i indstillingen, at ændringen af strukturen gennemføres med virkning pr. 1. januar 2006 i henhold til den i indstillingen beskrevne gennemførelsesplan og tidsplan (bilag 1), at der nedsættes et udvalg blandt Økonomiudvalgets medlemmer til at forestå proceduren vedr. udpegning af direktører for de nye forvaltninger, samt at der afholdes et temamøde om organisatorisk placering og udformning af Borgerservicecentre d. 7. juni 2005 kl. 17-20.

(Økonomiudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets begyndelse.

9) BR 304/05. Personaletryghed i forbindelse med strukturreformen i Københavns Kommune

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender de i indstillingen beskrevne rammer/principper på det personalemæssige område i forbindelse med den forestående strukturreform i Københavns Kommune.

(Økonomiudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets begyndelse.

10) BR 305/05. Indstilling om ændring af Teknologirådets Repræsentantskab

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen til Teknologirådets repræsentantskab indstiller Vicedirektør Peter Knub og Chefjurist Vibeke Iversen som Københavns Kommunes repræsentant i Teknologirådet.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

11) BR 210/05. Idræts- og Kulturhuset i Holmbladsgade - merudgifter og projektændring

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen giver en anlægsbevilling på 2,455 mio. kr. (2005 p/l) til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 til dækning af merudgifter ved etablering af Idræts- og Kulturhus på Holmbladsgade 55-71, at der anvises kassemæssig dækning på 2,455 mio. kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2005, konto 0.30.1 (driftsmidler for 2005),

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

at 2 mio. kr. af de 4 mio. kr. (2004 p/l), som BR den 26. februar 2004 (BR 64/04) traf principbeslutning om at anvende til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og Fritid funktion 0.30.1 som et rammeløft i budget 2006 og frem (drift af Idræts- og Kulturhus i Holmbladsgade), anvendes til dækning af merudgifter i 2006 til etablering af Idræts- og Kulturhus på Holmbladsgade 55-71, samt at det justerede projektforslag for Idræts- og Kulturhuset på Holmbladsgade 55-71 godkendes.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter forbundet med byggeriet afholdes inden for Kultur- og Fritidsudvalgets egen budgetramme.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

12) BR 209/05. Renovering af Grøndal Centrets tag

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen giver en supplerende anlægsbevilling på 46,4 mio. kr. ekskl. moms til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (tilskud til KI) til renovering af Grøndal Centrets tag. Der anvises kassemessig dækning for de 23,2 mio.kr. på Kultur- og Fritidsforvaltningens bevilling Kultur og Fritid anlæg, konto 0.30.3 (fritidsfaciliteter) i 2005. Der anvises kassemessig dækning for de resterende 23,2 mio.kr. på Økonomiudvalgets bevilling finansposter, konto 8.05.5 (forskydninger i likvide aktiver – kassen) i 2005, samt at der gennemføres en budgetmæssig ændring, således at der tilbageføres 23,2 mio.kr. til Økonomiudvalgets bevilling finansposter, konto 8.05.5 (forskydninger i likvide aktiver) i 2006.

Der tages forbehold for, at projektet godkendes i Indenrigsministeriet efter Bekendtgørelse om godkendelse af iværksættelse af kommunal anlægsvirksomhed for 2004.

Det forudsættes at eventuelle merudgifter forbundet med byggeriet afholdes indenfor Kultur- og Fritidsudvalgets egen budgetramme.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

13) BR 218/05. Forslag til bestyrelsesmedlem og suppleant i DBC

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen foreslår en kandidat og en suppleant for denne til bestyrelsesposten i DBC, samt at Borgerrepræsentationen giver fuldmagt til den foreslåede kandidat til at møde på Københavns Kommunes vegne på den ordinære generalforsamling i DBC den 27. maj 2005.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

14) BR 269/05. Ideoplæg, idræts- og kulturfaciliteter i Ørestad

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen tager "Ideoplæg, idræts- og kulturfaciliteter i Ørestad" til efterretning, samt at ideoplægget indgår som afsæt og inspiration for det videre planlægnings- og udviklingsarbejde for Ørestad.

Det præciseres, at redegørelsen udelukkende tages til efterretning, og at en evt. udmøntning af hele eller dele af ideoplæggets elementer og de hermed forbundne kommunale merudgifter, indgår i den samlede prioritering af kommunens økonomi i forbindelse med budgetforhandlingerne de kommende år.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

15) BR 276/05. Ændring af bestemmelserne om indstillingsudvalg i fundats for Jacob og Helene Michaelsens Fond

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen tiltræder, at bestemmelserne om valg af medlemmer til indstillingsudvalg i fundats for Jacob og Helene Michaelsens Fond ændres, således at borgmesteren for Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen er fast medlem af indstillingsudvalget i Jacob og Helene Michaelsens Fond.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

16) BR 215/05. Anlægsbevilling til puljer til afhjælpende foranstaltninger, ekstraarbejder og planlægning på skoleområdet

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling til en pulje på 5,0 mio. kr. til afhjælpende foranstaltninger på folkeskoleområdet. Der anvises dækning for udgiften på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005 konto 3.01.3, rådighedsbeløb for folkeskoler, at der gives en anlægsbevilling til en pulje på 5,0 mio. kr. til ekstra-/restarbejder, som led i gennemførelse af anlægsprojekter på folkeskole og specialskoleområdet. Der anvises dækning på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005 konto 3.01.3, rådighedsbeløb for Folkeskoler, samt at der gives anlægsbevilling til en pulje på 1 mio. kr. til diverse planlægningsopgaver og strukturanalyser. Der anvises dækning på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005 konto 3.01.3, rådighedsbeløb for Folkeskoler.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**17) BR 217/05. Moderniseringspulje for skoler uden for udbygningsplanen i 2005 og 2006**

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 0,982 mio. kr. til lokalemmodernisering på Frederiksgård Skole i 2005 på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets bevilling for 2005 konto 3.01.3, at der gives en anlægsbevilling på 3,828 mio. kr. til lokalemmodernisering på Hansted Skole i 2005 på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets bevilling for 2005 konto 3.01.3, at der gives en anlægsbevilling på 3,950 mio. kr. til lokalemmodernisering på Grøndalsvængets Skole i 2005 med 1 mio. kr. og i 2006 med 2,950 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets bevilling for henholdsvis 2005 konto 3.01.3. og 2006 konto 3.01.3, at der gives en anlægsbevilling på 3,600 mio.kr til lokalemmodernisering på Langelinieskolen i 2005 på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets bevilling konto 3.01.3 for 2005, at der gives en anlægsbevilling på 3,755 mio. kr. til lokalemmodernisering på Sundbyøster Skole i 2005 på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets bevilling for 2005 på konto 3.01.3, samt at der reserveres et beløb på 10,0 mio. kr. til en eventuel samlet skolestruktur for Sjællandsgades Skole og Stevnsgades Skole. Udgiften fordeles i givet fald med 1,0 mio. kr. i 2005 og 9,0 mio. kr. i 2006 på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets bevilling konto 3.01.3
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**18) BR 225/05. Skolen på Kastelsvej - anlægsbevilling til gennemførelse af 3. etape (bygning af rytmiksal)**

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 6,8 mio. kr. til gennemførelse af 3. etape (etablering af rytmiksal) på Skolen på Kastelsvej. Der anvises dækning for beløbet på 4,8 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005, konto 3.07.3, rådighedsbeløb for specialskoler. Der vil blive anvist dækning for det resterende beløb på 2,0 mio. kr. i 2006 inden for rammerne af det samlede anlægsbudget for 2006.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**19) BR 221/05. Medlemsforslag om CASA-projekt i hele kommunen**

Indstilling om, at CASA anmodes om at gennemføre et projekt på alle skoler i 4.-9. klasse om kriminalitet og chikane finansieret over kommunens pulje til uforudsete udgifter, konto 6.51.3.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Som det fremgår af indstillingen, har Økonomiudvalget anbefalet en anden løsning end Uddannelses- og Ungdomsudvalget. Ifølge sædvanlig praksis er det Økonomiudvalgets anbefaling, som danner grundlag for en eventuel afstemning, medmindre der fremsættes ændringsforslag om noget andet. Økonomiudvalgets anbefaling er optrykt på dagsordenen.

Er der nogen, der ønsker ordet? Da det ikke er tilfældet ... undskyld, det kom lidt sent herop.

Jesper Christensen (A): Jamen jeg ville jo give forslagsstillerne lejlighed til at sige noget. Jeg vil sige, at vi har tænkt os at stemme, som vi gjorde i udvalget. Vi kan ikke støtte et forslag om gennemførelse af denne undersøgelse i hele byen.

Det handler, kan man sige, primært om økonomi, men det handler også om, hvad er det for en undersøgelse, man får. Den undersøgelse, der er gennemført, er i virkeligheden et pilotprojekt, som skulle lave eller fremstille en spørgeskemaundersøgelse, der kunne bruges i hele landet.

Den er i virkeligheden færdig, kan man sige, og det er kun en lille del af det, der i virkeligheden er interessant at undersøge i forhold til det store projekt Prosit, som man gennemførte i Valby og Kongens Enghave. Det er kun en lille del, der skal til for at sikre, kan man sige, det at man kan gøre noget ved de problemer, som det her handler om. Det er kun 1. fase af en undersøgelse af de såkaldte mørketal.

Det vi synes er mest interessant det er den operative indsats med minimering og forebyggelse af kriminalitet, vold i skolemiljøet, og det er vi selvfølgelig meget tilhængere af. Vi tror ikke, det her er vejen, og når forvaltningen kommer med en indstilling om, at de kun anbefaler det her, hvis pengene kommer andre steder fra, så har vi faktisk ikke tænkt os at stemme for det.

Skulle det dog være sådan, at der er flertal for det, så er det klart, så vil vores indstilling også være, at så er det inden for U&U's egen ramme, pengene skal findes.

Borgmester Søren Pind: Denne sag handler om noget, som egentlig burde ligge os alle sammen på sinde. En sag, som Borgerrepræsentationen, også jeg selv, lod ligge i alt, alt, alt for lang tid. 2 år gik der, før nogen egentlig blev opmærksom på denne rapport, det blev vi og stillede så et forslag om, at tingene skulle undersøges nærmere.

Det er vi blevet klandret for, vi er blevet klandret for, at vi først opdagede det så sent. Det synes jeg egentlig er at vende tingene på hovedet. Jeg kan jo undre mig over, at ingen opdagede det før os, men det er måske, fordi man slet ikke er optaget af denne problemstilling.

Jeg har haft nogle utrolig forstemmende og politisk set også mærkværdige oplevelser bestående i, at yngre mødre, som helt traditionelt ville have tilhørt et fuldstændig andet parti end mit, er kommet hen og sagt til mig, "du må gøre noget". Så siger jeg, ja, jo, ja, man bliver jo altid sådan lidt, ville måske godt have en lidt nærmere forklaring på, hvad det er, man skal gøre. Ja, vores børn bliver overfaldet på vej til skole.

Den her rapport viser altså, at en tredjedel i nogle helt udvalgte bydele bliver overfaldet, bliver bestjålet, bliver passet op, bliver udsat for ting, som indikerer, at den bekymrende ud-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

vikling, vi på det seneste har set omkring den grove vold, den udvikling vi har set på Vesterbro i nogle andre sammenhænge, altså også findes langt, langt, langt ned i alderen på skoleområdet.

Det bliver vi simpelt hen nødt til at undersøge nærmere, og når vi bliver nødt til at undersøge det nærmere, så er det også bl.a. på baggrund af den sag, vi så præsenteret i medierne for ikke særlig lang tid siden i Helsingør, hvor fuldstændig meningsløs børnevold af en enorm voldsom karakter fandt sted, og hvor alle bagefter stod og sagde, jamen det vidste vi da ikke noget om, og det havde foregået i årevis.

Jeg har hørt, at Socialdemokraterne i denne sag har indtaget den holdning, at vi behøver ikke at undersøge mere, der skal ske noget her og nu, kom med nogle handleplaner. Jamen det er jo typisk socialdemokratisk politik. Lad os udvikle ens handleplaner på et område, vi ikke aner noget som helst om og lad os blæse en masse penge ud i det blå på noget, vi ikke har noget overblik over, og som vi i øvrigt ikke kan diskutere på nogen som helst talmæssig basis. Det er sådan set den sædvanlige måde, det er lidt som aberne i Zoologisk Have, hvad er smidt ind er tabt, klassisk socialdemokratisk politik.

Jeg er simpelt hen nødt til at sige, at det er vi lodret uenige i. Vi mener, denne sag er så vigtig, at vi skylder at undersøge det til bunds, at vi skylder at finde ud af, om det er rigtigt, at den her kriminalitet, som foregår på en masse forskellige niveauer, om den foregår over hele byen, hvor den foregår henne, hvor er den værst, hvor skal der forebyggelse til, hvor skal der andre midler til.

Derfor håber vi, at et flertal i Borgerrepræsentationen her til aften vil vedtage den indstilling, som blev vedtaget i Økonomiudvalget.

Bjarne Fey (F): Nu er Venstre så blevet klandret noget af nogle, som jeg ikke ved, hvem er. Men så vil SF da gerne takke Venstre for at tage sagen op, takke Venstre for at have lavet det her detektivarbejde og fundet rapporten frem og sige tak for det.

Så vil jeg sige også, hvis man nu skulle gå borgmester Søren Pinds tale igennem på udsagn og få det verificeret, hvad der passer med hensyn til socialdemokratisk politik, så vil det nok blive rigtig, rigtig svært. Det er godt, vi ikke skal lave en empirisk undersøgelse om sandhedsværdien i borgmester Søren Pinds udsagn.

Men når vi er færdige med det her halvplatte, så vil jeg sige, at jeg tror faktisk godt, man ved ude lokalt, om der er problemer på skolerne. Jeg tror godt, SSP-samarbejdet har afdækket, hvad der er af kriminalitet, af grovere vold i forhold til børn og unge. Jeg tror faktisk også, man tager nogle initiativer rundt omkring.

Men jeg er sådan set enig med forslagsstillerne i, at der nok ikke bliver gjort nok, at nogle skoler eller en del skoler eller lokalsamfund har brug for nogle redskaber til at gå de her udfordringer i møde.

Jeg tror faktisk, der er en lang række skoler, som godt kender den her problemstilling, men det de savner det er at få en samlet løsning på de her problemstillinger. Jeg tror ikke, det behøves at bruge et halvt år eller et helt år mere til at få afdækket det, de godt ved i forvejen.

Det er såmænd ikke, fordi vi er imod undersøgelsen, men vi blev faktisk lidt oplyst, lidt glædeligt oplyst på en negativ måde kan man sige, at Venstres forslag hertil, jamen det er jo det, vi er til, lad os da komme i gang med det her, lad os få lavet nogle værktøjer til vores sko-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

ler, så vi kan imødegå, og det er jo ikke alle skoler, der har de problemstillinger, det er jo ikke alle steder, men så vi kan imødegå de her problemstillinger.

Det kan være på Klostervejens Skole, det kan være ude i Valby, det kan være Dyvekeskolen, det kan være whatever, hvor vi nu har de her problemer. Vi ved det, lærere bliver mobbet, der er lærere, der bliver truet, hvad er det, vi kan gå i gang med her.

Det undrer mig i den her sag, at Venstre ikke vil skride til handling her og nu og komme det skridt videre. Men vi har samme holdning som Socialdemokraterne her, hvis man vil have en CASA-undersøgelse yderligere, så vil vi følge op med det, der skal være en handleplan, men vi vil også sige, at CASA-undersøgelsen skal finansieres af U&U's egne midler.

Klaus Bondam (B): Det Radikale Venstre kan have stor sympati for at iværksætte en undersøgelse, der giver Borgerrepræsentationen og ikke mindst den enkelte folkeskole et redskab til at handle mod kriminalitet og chikane blandt børn og unge i København.

Med en sådan undersøgelse så kan vi give den enkelte folkeskole et tydeligere og klarere billede af deres egen lokale virkelighed og dermed også give den enkelte folkeskole en øget mulighed for at iværksætte lokale initiativer.

I vores øjne så er udviklingen og ændringen af byens lokale områder og ikke mindst deres borgersammensætning under kraftig udvikling i disse år, hvorfor vi anser, at tidligere mindre undersøgelser i disse områder ikke længere kan anses for at være tidssvarende og brugbare.

Det Radikale Venstre vil derfor sammen med Det Konservative Folkeparti stille et ændringsforslag til det stillede medlemsforslag, der lyder sådan her:

”At Borgerrepræsentationen pålægger ungdoms- og uddannelsesforvaltningen inden 1. august at forelægge et projekt for Borgerrepræsentationen om gennemførelsen af en handlingsfremmende undersøgelse i alle folkeskoler i København om kriminalitet og chikane. Undersøgelsen skal være afsluttet senest den 1. november 2005. Projektet sendes i udbud til relevante aktører.

At projektet gennemføres inden for ungdoms- og uddannelsesforvaltningens egen ramme.”

Majbritt Mamsen (C): Vi synes, det er enormt vigtigt. Det er vigtigt at få fokus på, at det er altså ikke kun de skoler, der har mange tosprogede og ghettokvarterer, der har problemer. Det er også skoler, hvor der er 2-4 pct. tosprogede, der har bander, der har hærværk, der har tyveri af cykler og mobiltelefoner osv. osv.

Derfor mener vi, det er vigtigt at få lavet denne undersøgelse ude på alle skoler, fordi det er alle skoler, der har et problem med en stigende kriminalitet i vores folkeskoler i Københavns Kommune. Derfor forstår vi ikke, at et mindretal eller et flertal desværre herinde ikke vil tage ansvar for at få belyst det ordentligt en gang for alle og få undersøgt det her til bunds og få set, jamen hvad er det, der sker på den ene skole i forhold til den anden.

Samtidig kan man undersøge, jamen hvad er det, de gør, der er godt på nogle skoler, siden de stort set ikke har noget i forhold til andre skoler.

Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi får fokus på det, at vi får handling på det, fordi vi kan simpelt hen ikke være bekendt, at vores børn udsættes for overfald. Det sker jo hver dag og flere gange om dagen, at børn de bliver frarøvet mobiltelefoner til og fra skole eller fritidshjem, at de bliver holdt op, at der er vold og kriminalitet, at man bliver antastet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Det seneste, som Søren Pind var inde på, var jo et skrækeksempel på, hvad der kan foregå i vores folkeskoler. Vi vælger at sætte vores børn i skolen med den tro, og det står der i folkeskoleloven, at forældrene trygt kan overlade børnene til folkeskolen, fordi der er de i trygge rammer. Det er de ikke, det foregår altså også i skolegården. Der er skoler, hvor der er bander, der simpelt hen omringer børn helt ned til 2. klasse, og så er det 7. – 9. klasses drenge, der gennembanker en 2. klasses elev. Det sker altså i frikvartererne også.

Så prøv at vågn op til den virkelige verden i de københavnske folkeskoler og prøv at tage noget ansvar og noget action. Derfor vil vi selvfølgelig have den her undersøgelse i gang.

Borgmester Per Bregengaard: Når man hører på Majbritt Mamsen, så kan man jo undre sig over, når hun ved så meget om, hvad der foregår af det ene og det andet, at man skal have den her undersøgelse.

I Enhedslisten der har vi det sådan, så vi vil gerne støtte Venstres forslag. Der har været en diskussion af, hvad det er for nogle, der skal undersøge de her sager, så vi kan ikke rigtig se, hvad meningen med det radikal-konservative forslag egentlig er. Jamen hvorfor ikke gå til biddet med de undersøgelsesmuligheder, der ligger, hvor CASA-undersøgelsen er en udmærket løsning på det. Jeg synes, det kan da være fornuftigt at få et overblik over det, og så undersøger vi det.

Men spørgsmålet er jo, hvor meget prioritet skal sådan en undersøgelse have i forhold til at skride til handling. Og der forstår jeg sådan set ikke SF's vinkel på det, der hedder, at hvis man laver en CASA-undersøgelse, som man ikke ønsker, så ønsker man den finansieret af U&U's bufferpulje. Der har vi i Enhedslisten den prioritering, jamen hvis det store fællesskab finansierer undersøgelsen, så er det o.k., men vi mener ikke, at der er tilstrækkeligt med U&U-midler til, at den skal finansieres, og det vil vi stemme imod. Hvis SF og Socialdemokratiet ikke er interesseret i undersøgelsen, så burde de jo egentlig gøre det på den her måde.

Omkring handleplaner der er det jo lidt, hvordan i hvilken rækkefølge afstemningerne kommer til udtryk, fordi hvis det der er med det socialdemokratiske-SF-forslag kommer til afstemning først, jamen så er det jo en måde, kan man sige, at squeeze undersøgelsen ud på, at der bliver vi så nødt til at stemme imod det for at trække undersøgelsen ind. Hvis det kommer til afstemning på et senere tidspunkt, jamen så stemmer vi for det, fordi det er da udmærket at lave en handlingsplan. Men det skal ikke fungere som en afværgedagsorden i forhold til det andet.

Jeg håber, at vi nogenlunde har gjort rede for hvordan og hvorfor, vi vil stemme i denne sag, som jo er ved at udvikle sig til en skov af forskellige forslag.

Så vil jeg sige, man ved en hel del om, hvad der foregår af mobning og kriminalitet rundt omkring, og der laves indsatser i forhold til det. Selvfølgelig kan man lave forbedringer af de her ting, og så skal man egentlig også huske på, at det her jo langt fra er noget nyt, det er noget, der eksisterede for 5 år siden, men det var også noget, der eksisterede, dengang jeg gik i skole. Om det er meget værre i dag end tidligere, det tror jeg er vældig, vældig svært at spørge om. I hvert fald tror jeg ikke, der var særlig meget fokus på det for de her 40-45 år siden, hvor jeg og mange andre herindefra gik i skole. Men hvor udbredt det var, det ved jeg ikke.

Louise Frevert (O): Det er jo et strålende forslag det her. Jeg kan slet ikke forstå, at der er nogen, der skulle være negative over for dette forslag. Det er jo et forslag, som man under

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

alle omstændigheder kun kan støtte. Jeg er skuffet over, hvis Socialdemokraterne på en eller anden led igen sidder og lurepasser for ligesom at finde ud af, hvad vej vinden den blæser. Men det er jo sædvanligt for Socialdemokraternes indstilling til tingene i øjeblikket.

Per Bregengaard, jeg tror, at borgmesteren lider af en eller anden form for absence i øjeblikket, fordi jeg kan da også huske, vi er nogenlunde jævnaldrende, selv om det ikke kan ses på os, så vil jeg nok sige alligevel, jeg kan også godt huske, hvordan det var i min skoletid, og der var ikke den forråelse, der var ikke den sexchikane, som mine børn er udsat for i folkeskolen på nuværende tidspunkt. Det er 30 år siden deromkring, der er sket en forråelse og en udvikling i samfundet, som er fuldstændig uacceptabel. Det er meget, meget vigtigt, man får gennemført de her undersøgelser.

Det kan jo heller ikke være rigtigt, at en fjerdedel af samtlige skolebørn ifølge den anden undersøgelse i virkeligheden er bange for at færdes i København og færdes i visse områder i byen. Det kan jo ikke være rigtigt, at man skal være bange for som barn at gå rundt på gaden.

Jeg er sikker på, at de fleste i denne forsamling kender eksemplet fra Helsingør fra Kongevejens Skole, hvor børn har været udsat for vold og sexchikane i så grov grad, at de ikke engang turde sige noget om det derhjemme. Det har været noget, der har været åbenlyst i en lang periode, uden at der har været dæmmet op for det.

Derfor så vil jeg sige, at med den forråelse og den vold, også desværre takket være modsat fortegn en hel del af de tosprogede indvandrerbørn og indvandrerdrengene i bander, som har været med til at gøre det endnu værre i de senere 10 år, end det har været tidligere, skal der og må der sættes fokus på den forråelse, som der er i den københavnske folkeskole på nuværende tidspunkt.

Så derfor kan jeg kun sige med meget tydelighed, at der skal ikke være nogen tvivl om, at Dansk Folkeparti bakker op om dette forslag.

Jakob Hougaard (A): Center for Alternativ Samfunds Analyse lavede denne undersøgelse tilbage i år 2002. Jeg tror, det var i august, at rapporten kom. Det var bl.a. nærpolitiet i Valby, som var med til at tage initiativet dengang til at få undersøgt adfærden på skolerne.

En af konklusionerne i rapporten var, at hver anden elev i hver klasse i løbet af et skoleår oplevede en hændelse i form af et slag eller spark, som eleven blev bange for. Det, som man fra politiets side på det tidspunkt var bekymret over, var, at meget få af de hændelser blev anmeldt til politiet.

Det har Venstre og borgmester Søren Pind også hæftet sig ved i den offentlige debat, men det er væsentligt, synes jeg, at få nævnt her, at rent faktisk bliver mange af hændelserne også anmeldt til en voksen, så børnene taler om det. Men det er klart, det er da bekymrende, at man har den adfærd på skolerne, og det skal der gøres noget ved, og det vil Socialdemokratiet også gøre noget ved.

Når nu så borgmester Søren Pind stiller sig op på talerstolen og siger, at nu har Venstre opdaget det, den her rapport er noget, som Venstre opdager nu, og vi andre har ikke opdaget den, ja, så er det ganske enkelt ikke rigtigt. Hvis borgmester Søren Pind læser aviser lidt tilbage i tiden, så vil han kunne konstatere, at denne undersøgelse bliver omtalt i Jyllands-Posten tilbage i januar 2003, og flere politikere her i Borgerrepræsentationen har udtalt sig i den anledning. Det gjorde vi fra Socialdemokratiets side, det gjorde SF.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Det var faktisk denne undersøgelse og andre lignende oplysninger, som var med til, at der blev igangsat et stort arbejde for at lave mobbepolitik. Det har vi også De Konservative med som en mærkesag for De Konservative.

Og de enkelte skoler har også arbejdet med mobbepolitik, det ved enhver, der har et kendskab til skoleverdenen i København, at det er noget, man har arbejdet med.

Man har også arbejdet med nultolerance, og det seneste eksempel på det er Klostervejens Skole, som også har fået omtalte af det i medierne. Ålholm Skole i Valby har for flere år siden arbejdet med nultolerance også som følge af de her problemstillinger.

Vi ved også, at en skole som Rådmandsgade Skole har arbejdet med den sproglige omgangsform mellem børnene. Derfor så er det et tema, som er højt prioriteret både blandt os politikere her i Borgerrepræsentationen, men også i de enkelte skolebestyrelser. Man ved, at der er et problem på skolerne, og man gør noget ved det.

Derfor er det også, at vi ønsker handling, og vi siger, de her problemstillinger, som er blevet dokumenteret i CASA-undersøgelsen fra 2002, altså den 3 år gamle undersøgelse, er ikke noget nyt. Men vi bygger vores handlinger på den viden, som den undersøgelse har givet os.

Derfor er det rigtigt, Socialdemokratiet står for handling, og det at lave en undersøgelse er ikke handling, det er bare endnu en syltekrukke for Venstre, som skal dække over, at partiets skolepolitik er rettet for lidt på handling, og at man helst bare vil stå ude på sidelinjen og brokke sig over flertallet her på Rådhuset og ikke tage et ansvar.

Så det synes jeg bare er en tilbagevisning af den påstand fra borgmester Søren Pind.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Bjarne Fey (F): Nu prøver jeg at starte bagfra på denne liste.

Vi er såmænd ikke imod undersøgelser eller blive klogere. Nu må man jo tro på, hvad jeg siger, men det kan godt være nogle, der ikke gør alligevel, vi har ikke noget imod undersøgelser. Man skal bare huske på, når vi har den her undersøgelse, så vil det være ligesom alle andre undersøgelser, der er et statusbillede på, hvordan situationen er lige p.t., når man får lavet undersøgelsen. Det er bare sådan i parentes bemærket. Det giver ikke sandheden omkring alting til hver en tid hele tiden. Men det kunne være godt nok alligevel.

Det jeg undrer mig lidt over, det er nogle spørgsmål. Jeg ville være mere bekymret for, om der er penge til at løfte de opgaver, hvis man gennemfører en fuld CASA-undersøgelse, de opgaver, som en fuld CASA-undersøgelse ville vise, hvis der er nye opgaver, hvad jeg ikke tror i forhold til, hvad vi godt ved i forvejen, om der er penge til at give handlingsressourcer ude på skolerne til det. Det ville jeg reelt være bekymret for.

Det jeg synes der er ved at ske nu her, det er, at vi spilder nogle kroner og ører her, fordi man ikke kan lave en yderligere afdækning af denne problemstilling, uden at der skal falde nye kroner af, det nægter jeg at tro på. Hvis man skal løse nogle af de problemstillinger, vi har ude på skolerne, som der bliver lavet meget, meget præcise eller upræcist billede af her og nu, så kræver det ressourcetilførsler.

Det jeg spørger er egentlig taget: er V, B, C, D, Ø imod, at man laver handleplaner, undersøger mulighederne for at lave handleplaner for at imødegå nogle af de problemer ude på skolerne. Det er man næppe. Men jeg synes allerede, at både den eksisterende CASA-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

undersøgelse, de indberetninger, vi får fra SSP, fra skolerne og de malende beskrivelser, man får i aviserne, har vel afdækket forskellige problemstillinger, der er her.

Spørgsmålet er vel, om vi evner at give skolerne lokal handlingskompetence til at imødegå de udfordringer, de har. Det er vel den fase, vi skal igennem nu. Det andet der er sådan en gang, ja, det er det.

Jeg ville have, at vi sådan skulle springe til fadet, være lidt handlingsorienterede i modsætning til, hvad Martin Geertsen er citeret for i, undskyld, borgmester Martin Geertsen er citeret for i avisen, at SF aldrig vil handle på skoleområdet. Vi er faktisk klar til at handle her og nu, det er åbenbart Venstre, der tøver.

Mogens Lønborg (C): Det, der kalder mig herop, er egentlig en forundring og egentlig en dyb skuffelse over Socialdemokraterne og SF i denne sag. Jeg fatter ikke jeres holdning. Nu bliver det udlagt, som om de er handlingsorienterede partier og de er klar til at skride til action, og så er vi nogle andre, der bare vil sætte sig ned og lave studiekreds og undersøge tingene.

Sagen er jo, at vi står over for et nyt område, nogle nye problemstillinger. Hvis det var sådan, kære SF og Socialdemokrati, at vi var fortrolige med det her, vi vidste, hvordan det var, det var noget, vi havde kendt til i 20-30 år, klart, skulle vi ikke ud og lave en ny undersøgelse, så skulle vi skride til handling, så skulle vi gerne være skredet til handling for længst.

Men vi står over for nogle nye problemstillinger, og derfor så skal vi naturligvis have en grundig undersøgelse af de her ting. Forestil jer, hvis man kun nøjes med et par skoler, hvordan diskussionen er alle de steder, hvor der ikke har været en undersøgelse. Jamen det kan vi ikke bruge, for det gælder jo ikke hos os, det er jo nogle helt andre forhold, der spiller ind hos os.

Jamen altså, vi bliver da nødt til at have et faktisk grundlag og lave den her handlingsorientering på, som SF og en Bjarne Fey står og taler så varmt for. Ud i den blå luft, SF og Socialdemokratiet, fordi man ikke kender problemstillingerne.

En anden ting, som også er så indlysende, som grund til at man skal have en sådan undersøgelse, det er jo, at det er jo fantastisk efterfølgende, når man har handlet, så at se effekten af det. Der er det jo meget godt at kunne holde et resultat op nogle år frem i tiden mod udgangspunktet. Det kan man jo ikke, når man ikke kender til udgangspunktet.

Så jeg undrer mig dybt og såre over, at netop de 2 partier, som taler så varmt for integration og alt muligt andet, at de står af på en så nødvendig og indlysende sag som denne.

Jeg er glad for, at Venstre har taget dette forslag, det skal de faktisk have ros for og ikke dadles.

Og så synes jeg altså, kære S og SF, at I skal gå med i det her projekt, så det kan blive til gavn for os alle sammen, til gavn for byen, til gavn for integrationen.

(Kort bemærkning).

Klaus Bondam (B): En sjælden gang så må jeg jo give Louise Frevert, Dansk Folkeparti, ret, som har korrekset brugen af det danske sprog i det stillede ændringsforslag. Der er selvfølgelig ikke noget, der hedder en »handlingsfremmende« undersøgelse, og jeg skal bede sekretariatet om, at »handlingsfremmende« går ud, så det bare er en »undersøgelse«.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal til indledning anmode om at få delt afstemning på ændringsforslaget stillet af De Konservative og De Radikale.

Jeg tror ikke, jeg har beskyldt hr. Bjarne Fey, SF for ikke at ville handle, eller måske skulle jeg snarere sige sjakre. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at SF sjakrer, de sjakrer med de københavnske skolebørn, så den beskyldning ville jeg da aldrig nogen sinde finde på at rette mod SF, det kan jeg jo se, han er jo ikke optaget af det. Vi ved jo det hele i forvejen, vi ved det hele, det sagde de også i Helsingør, der havde man også styr på skolepolitikken.

Man vidste sikkert også det hele, før CASA-undersøgelsen kom, men så er det jo forunderligt, at man intet har gjort, synes jeg nok. Jeg mener, man skal tænke sig meget, meget godt om fra SF og fra Socialdemokratiets sidde. Jeg synes, det er dumt, at man vil gå ind og tage pengene fra ungdoms- og uddannelsesforvaltningens egen ramme på denne måde, det her er en ny opgave, men det er en ny nødvendig opgave, vi tilfører forvaltningen. Der er det efter min opfattelse helt naturligt, at det er kassen, der holder for.

Så derfor vil vi selvfølgelig stå fast på vores forslag, og så må vi jo se, hvordan afstemningen går. Men jeg synes, det er en skam, at Socialdemokratiet og SF ved taktiske budgetmanøvreringer bringer dette forslag i fare.

Så jeg håber, at de partier, der nu er bag det københavnske budget tænker sig godt om i forhold til, at vi ender med at få vedtaget dette forslag.

Jesper Christensen (A): Man bliver jo lidt i tvivl om, hvad det er for en undersøgelse, der i virkeligheden skal gennemføres. Altså er det en undersøgelse, som den der er gennemført af CASA, som vi kender og kan se, en undersøgelse af de såkaldte mørketal, som i virkeligheden kun er en lille bitte del af det, eller hvad er det for en undersøgelse.

Når man nu har hæftet sig så meget ved den, der allerede er gennemført, så er det, at vi ikke forstår, at man så ikke tager konsekvensen af det og så siger, på baggrund af de tal, vi har fået ud af den, der er, så lad os bruge pengene på den indsats, som skolerne i dette område rent faktisk er i gang med. Hvorfor ikke bruge pengene til at følge op på den undersøgelse, der er lavet.

Derfor vil jeg spørge, hvad det er af nye ting, den CASA-undersøgelse, hvad det er, der gør, at den rapport, der ligger fra 2002, ikke er god nok. De Konservative siger, at det er en helt ny situation. Hvad er det i forhold til anmeldelser, der ikke sker, voksenkontakt omkring kriminalitet, for det er jo det, undersøgelsen går på? Hvad er det, man tror der er nyt der? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Majbritt Mamsen (C): Jeg synes, det er imponerende at høre SF og Socialdemokratiet heroppe stå og sige, at de godt ved, hvad der er galt i de københavnske folkeskoler, at de godt ved, hvor det er, det er galt. Så synes jeg, det er en falliterklæring, I ikke har gjort noget før, jeg synes, det er en stor falliterklæring, I ikke har stillet et medlemsforslag i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, hvor I foreslår, der skrives til handling, når I nu ved, hvad der foregår på alle skoler. Det må jeg indrømme, det er jeg vildt skuffet over. Det er jeg sikker på, at de forældre, hvis børn det er gået ud over på folkeskolerne, også er meget skuffede over, hvis de hører det her, at I har vidst det, men ingenting har gjort.

Vi i De Konservative er ikke bedrevidende, vi får hørt en masse rundt omkring, men vi vil meget gerne have hold i og nogle konkrete facts, så vi ved, hvor vi skal skride ind henne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Fordi som Jesper siger, at de penge kan bruges i nogle bestemte område, så må jeg korrigere Jesper Christensen her og sige, det er desværre ikke kun bestemte områder, det er ikke kun ghettoområder, det er selv på de pæne hvide skoler, at der foregår kriminalitet og tyveri og hærværk og vold. Så det er i alle områder i København, at det her sker.

Som Louise Frevert var inde på rigtig nok, jamen sproget er skredet, det er ikke det samme at gå i folkeskole anno 2005, som det var for 20-30 år siden, det er blevet mere råt, og det er det, vi gerne vil have ind på og få nogle forslag til.

F.eks. er det lige gået op for mig, og det ved SF og Socialdemokratiet jo højst sandsynligt uden at have gjort noget ved det, men når nu en skole ringer til en skoleleder ringer til SSP og indberetter, at de har et problem med et barn enten tyveri eller vold, eller de har banket en anden elev, eller hvad det kan være, jamen så indberetter man ikke til områdekontoret, socialforvalteren der, næh det bliver mellem skolen og SSP, og hvad skal man så bruge det til.

Jamen det er da fint, at SSP går ind, men der skal da også noget handling til, der må da en socialrådgiver ud i det hjem og finde ud af, hvorfor reagerer det barn, som det gør. Men det ved I jo alt om, men hvorfor har I ikke gjort noget ved det.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Det kan jeg gøre meget kort, det er faktisk for bare lige at rette en misforståelse til Majbritt Mamsen, der siger, at vi ikke har stillet det forslag. Det har vi faktisk. Hvis man kigger på vores beslutningsforslag fra den 2. marts U&U-mødet, så stillede Socialdemokratiet og SF et forslag, der lød sådan:

”Forvaltningen udarbejder et forslag til handleplan for samtlige skoler i kommunen på baggrund af erfaringerne fra CASA’s undersøgelse i Valby og Kongens Enghave.”

Det er faktisk bare det, vi gerne vil.

(Kort bemærkning).

Bente Møller (Ø): Jeg skal prøve at lade være med at blande mig i debatten om undersøgelsen. Men jeg synes, det er så synd, at Det Konservative Folkepartis ordfører tilsyneladende ikke ved, at SSP betyder skole, socialforvaltning og politi, og at lokalcentret derfor sidder med til SSP-møderne både på lederplan og på lokaludvalgsplan, så der kan ikke komme underretninger frem der, som ikke går videre til socialforvaltningen.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (A): Jeg vil følge tråden op fra Bente Møller, fordi det er jo sådan, jeg kommer lige fra et SSP-møde i dag, og det er jo netop skole, socialforvaltning og politi. Man sætter navne på, man indberetter på skolerne, altså det er ikke sådan, at der sker nogle ting i skolen, som kan sige, det er virkelig kriminalitet, og så går det ikke videre til en lokalforvaltning.

Det er heller ikke sådan, man ikke går ud og taler med familierne, det er heller ikke sådan, at man ikke laver noget forebyggende. Der er et kolossalt samarbejde, jeg synes, det er synd, det så ikke er nået ud over SSP, at det ikke er nået ind til Borgerrepræsentationen, så de forskellige medlemmer er klar over, hvor stort et arbejde der egentlig bliver lavet både på skolerne, men også i SSP og i allerhøjeste grad inden for det forebyggende i lokalcentrene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

(Kort bemærkning).

Majbritt Mamsen (C): Det er da glædeligt at høre, at det foregår på den måde, men det foregår så åbenbart ikke på den måde på alle skoler, for jeg har det fra nogle skoleledere, hvor at socialforvaltningen eller socialrådgiverne faktisk ikke har været i hjemmet, efter at der gentagne gange har været problemer med det her barn, og hvor SSP har været inde over. Det har jeg fra flere skoler, godt nok i to forskellige områder, så det kan da godt være, det bare er de to, der ikke fungerer, men det er da glædeligt at høre, at så fungerer i andre områder.

Jeg er godt klar over, hvad SSP står for og synes også, det er genialt, men det skal jo følges op af, at der også sker noget handling i hjemmet.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Nu synes jeg altså, at Socialdemokratiet skal til at blive enig med sig selv om, hvad det egentlig er for et grundlag, denne her undersøgelse, eller handleplaner undskyld, handleplaner skal basere sig på.

Vi hører lige Jesper Christensen stå stolt og fremhæve det her handlingsorienterede, nemlig at alle skolerne skal basere handleplaner på, hvad man har undersøgt ude i Kongens Enghave og Valby. Velbekomme. Alle skoler skal altså til at lave handleplaner på en undersøgelse, der er lavet ude i Valby. Hvorfor ikke i Helsingør eller i Rødovre altså, det er da fuldstændig vanvittigt.

Men det er sådan set heller ikke det, de skal, fordi nu hører vi Jette Bergenholz sige, at det er sådan set SSP-samarbejdet, der har vi viden om de enkelte områder, så det er sådan set det, man skal handle på. Men hvorfor så egentlig bruge undersøgelsen fra Kongens Enghave og Valby, hr. Jesper Christensen, hvad skal man egentlig med den.

Vi har lige fået at vide, at vi ved det hele i forvejen gennem SSP, og det er så fantastisk, hvorfor overhovedet nævne CASA-undersøgelsen fra Kongens Enghave og Valby. Jeg synes, Socialdemokratiet skulle finde ud af, hvad det egentlig er, de vil basere deres handleplaner på.

(Kort bemærkning).

Bente Møller (Ø): Jeg er glad for, at jeg også i aften lærer, at de ansatte i den københavnske familie- og arbejdsmarkedsforvaltning tilsyneladende overholder deres tavshedspligt, de må nemlig slet ikke fortælle skoleinspektøren, hvis de har været hjemme hos en familie, medmindre de har familiens accept til at gøre det.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Bjarne Fey (F): Nu ved jeg sådan set ikke, om man som almindelig borger har en indberetningspligt, hvis man bliver bekendt om forhold, der er, så hvis Majbritt Mamsen er bekendt med nogle forhold, der er kritisable, har hun så en oplysningspligt i forhold til de sociale myndigheder for de unavngivne skoler, men det får vi måske at vide senere.

Men vi mente faktisk også sidste gang, og vi mener også denne gang, vi vil godt sige tak til Venstre, fordi de har gjort opmærksom på denne problemstilling på denne undersøgelse. Det mener vi sådan set. Der er ikke noget ironi eller noget som helst i det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Det vi også blev optaget af med Valby og Kongens Enghave, det var en undersøgelse på fem skoler, det var den operative indsats, præventive kampagner og evaluering af projektet, der aldrig blev gennemført derude.

Vi er sådan nogenlunde rimeligt sikre på, at de ting, man laver undersøgelser på derude omkring vold og trusler og den slags ting har en generel karakter, at det have vold og mobbe og den slags ting det faktisk har nogenlunde samme, kan vi sige, effekt på de børn, uanset om det er Valby, eller det er Sundby, det foregår.

Men det, man selvfølgelig kunne spørge sig selv om, er om CASA-undersøgelsen skal være mere præcis, hvor mange der præcis har det problem. Men det tror jeg rent faktisk, at man via sin SSP og skolesamarbejdet rent faktisk har et meget godt overblik over det her.

Så vil jeg lige rette en misforståelse. SF ved ikke alt om dette problem, men jeg vil tro, at vi ved tilstrækkeligt til at lave en handleplan, til at bede forvaltningen om at lave en handleplan af den viden, man har fra Valby og Kongens Enghave, er af så generel karakter, at det kan udbredes til skolerne. Det tror vi på. Vi siger ikke, vi ved alt, vi siger, vi ved tilstrækkeligt til at komme videre med det her.

Jeg har også selvfølgelig snakket med nogen, og hvem har ikke snakket med nogen i denne sag efterhånden. Jeg har snakket med skoleledelse, som siger, vi kunne egentlig godt tænke os, at I fik samlet alle jeres små buketter af mobbeplaner og alt muligt andet, hvad vi ellers kan stille forslag om, få samlet en buket, så vi rent faktisk kan gribe meget mere konkret til værks på nogen af de ting her.

Vi efterlyser en samling af værktøjer i forhold til vold, mobning, kriminalitet, en samlet pakke, som de kan agere ud fra og en ressourcetilførsel, der kan være med til at løse de problemstillinger. Det er rigtigt, det er forskelligt fra sted til sted.

Jeg tror faktisk, og jeg har så stor tillid til en hel del af de ledere, at hvis de får det her værktøj, så kan de også løse de udfordringer, de har derude.

Og så har vi jo stillet forslag, og vi har gjort det på baggrund af Venstres forslag, og det var handlingsplanen, og derfor vil jeg sige, at vi opretholder vores forslag fra udvalget, og det genfremsætter vi her.

Så til sidst, jeg aner ikke, hvad sjakre betyder, men det kan Søren Pind nok fortælle mig senere – undskyld, borgmester Søren Pind.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det ved jeg ikke om Søren Pind kan, men i hvert fald er det Søren Pind nu.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg vil godt sige, at jeg mener, at SF's ændringsforslag er i strid med forretningsordenen. Jeg mener, der er tale om et nyt forslag.

Det forslag, der er stillet af Venstre, går ud på, at der gennemføres en undersøgelse baseret på CASA. Det forslag, SF og Socialdemokraterne stiller, handler om, at der skal gennemføres handlingsplaner i den københavnske folkeskole. Det er to forskellige forslag, og derfor kan SF's forslag ikke behandles i aften.

Abderrahman Ben Haddou (C): Jeg fik også lige lyst til at deltage, selv om jeg ikke har med skoleområdet at gøre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Men det, jeg tror, der er af problemer omkring det her, det er, at vi ser gang på gang, at det er Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten, der i den her by tror, at de har patent på løsningen af de sociale problemer i København. De har haft mange årtier til at løse de problemer. Det gælder på integrationsområdet, som vi alle sammen ved er slået fejl, det har de selv erkendt.

Vi ved det også i forhold til, at de kommer med et magnetskoleprojekt, som viser sig allerede nu næsten at være dødfødt. Vi har gang på gang set den ene lappeløsning efter den anden fra Socialdemokraterne med hjælp af SF og Enhedslisten.

Det, dette forslag går ud på, det er seriøst at gå ind og sørge for en forebyggelsesindsats på dette område. Det er et alvorligt problem, skulle jeg hilse og sige, fordi de her børn og unge, hvis vi taber dem, så taber vi en hel generation.

Jeg kan godt høre fra Socialdemokraterne og andre stå her og sige, jamen hvis der er et eller andet problem, så må I melde det. Man behøver bare at gå op ad Nørrebrogade, så kan man opleve det, den forråelse, den talemåde, der er på gaderne blandt unge og børn, og så står man heroppe og siger: I har meldepligt, folk bliver slået ned af børn på 13-14 år, I har meldepligt. Det har man, ja, men vi har også en pligt til at vedtage nogle politiske beslutninger, der sørger for, at vore unge i København får en god skolegang, en skolegang, hvor man lærer at respektere andre mennesker.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Blot to meget korte bemærkninger til repræsentanten for Det Konservative Folkeparti.

For det første, bare til orientering, at Enhedslisten sådan set i denne sag hele tiden har sagt, at vi vil stemme for Venstres oprindelige forslag om en undersøgelse baseret på CASA, bare før vi drages med i retorikken mod S og SF.

Det andet er, at hvis vi endelig skal snakke historie, om hvem der har styret denne by i de sidste f.eks. 30-35 år, de to partier, der har gjort det mest sammen, er Socialdemokratiet og De Konservative.

Trine Schaltz (F): Jeg vil gerne lige prøve en gang til.

Jeg kan ikke rigtigt forstå, hvorfor vi i SF skal beskyldes for ikke at ville ændre på tingenes tilstand. Det er jo lige præcis det, vi forsøger på at få lov til at være med til.

Hvor ofte skal man lave en CASA-undersøgelse, for situationen ændrer sig jo hele tiden. Det vi ønsker det er, at man giver skolerne nogle redskaber, så de hele tiden kan tage temperaturen på, hvor er vores problemer, og hvordan skal vi sætte ind. For ellers så kan vi jo lave CASA-undersøgelse en gang om året.

Hvis man havde lavet en undersøgelse oppe i Helsingør, som I hentyder til for 2 år siden, så havde man muligvis ikke fanget problemet. Hvis man gør det om 2 år, så er det nok nogle helt andre problemer, man vil finde.

Altså vi siger jo netop, at vi vil handle, vi vil ændre på de dårlige situationer, der er på skolerne ved at give skolerne nogle muligheder for hele tiden at være klar over, hvor er vores skole, hvor er problemerne, og hvad kan vi så gøre ved det.

Det opnår vi, tænker vi, ikke bare ved at lave en undersøgelse over samtlige skoler, det giver bare en undersøgelse mere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Det er klart, at der kan være et problem på en skole og et problem på en anden, og så skal de kunne handle og agere i forhold til det, de ser. Men det må være de samme regler, der skal gælde om at lære eleverne, hvor de skal henvende sig, hvis de oplever problemerne, lære skolerne, hvor de skal henvende sig, når de oplever problemer. Det er det samme, men det skifter fra tid til anden, hvor problemerne er.

Så jeg synes, I skal holde op med at blive ved med at beskyjde os for ikke at ville handle, vi vil netop handle, vi vil netop ændre på situationen.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Kun fordi jeg formelt har fået at vide, at jeg skal bekræfte, at vi selvfølgelig er medforslagsstillere, hvis det forslag, vi har videreført fra udvalget, kan stilles.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg må sige, Søren Pind, at formelt er der ikke noget som helst til hinder for, at man kan stemme om dette forslag. Det, der er lagt frem, det er Økonomiudvalgets anbefaling, det sagde jeg også før, som danner rammen som grundlag for en afstemning.

Men dette forslag har været til afstemning, da U&U behandlede sagen, så derfor er der intet formelt forkert i, at det kan fremsættes nu. Det er helt inden for rammen, Søren Pind. Men jeg kan se, at du gerne vil have ordet, så værsgo.

Borgmester Søren Pind: Jeg skal blot forstå formandens argumentation. Det vil altså sige, at fordi man i U&U eventuelt har begået en procedurefejl, så kan den også begås i Borgerrepræsentationen. Eller er det sådan, at man faktisk anser det her for at være inden for det samme forslags ramme, så hvis man vedtager det forslag, Socialdemokratiet og SF har stillet, så erstatter det, hvis det måtte få flertal, alle andre forslag?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Nu holder jeg tungen lige i munden og prøver en gang til.

Som det fremgår af indstillingen, så har Økonomiudvalget anbefalet en anden løsning end Uddannelses- og Ungdomsudvalget. Det er vi enige om. Det er sædvanlig praksis, at det er Økonomiudvalgets anbefaling, som danner grundlag for en eventuel afstemning, medmindre der fremsættes ændringsforslag om noget andet.

Nu er der fremsat ændringsforslag om noget andet, idet der er fremsat det ændringsforslag, som faktisk vandt tilslutning, da det blev behandlet i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, og som vurderes at være inden for rammen.

Så er det korrekt, at når vi nu sætter dette ændringsforslag fra Socialdemokraterne og SF til afstemning, og hvis det får flertal, så bortfalder det andet forslag. Ja, det er korrekt.

Borgmester Søren Pind: Når jeg beder om ordet, er det såmænd bare, fordi det er lidt ligesom med forsikringsreglerne, at ved tyveri af ens tegnebog skal man gøre anskrig. Jeg vil bare orientere Borgerrepræsentationen om, at jeg selvfølgelig vil undersøge denne sag nærmere og eventuelt forfølge den, hvis det måtte blive nødvendigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja, og det er selvfølgelig helt i orden, og vi håber, der ikke bliver noget at forfølge.

Mikkel Warming (Ø): Det, man har gjort i U&U, har jeg lige fået bekræftet også af borgmesteren, fremgår tydeligt af beslutningsprotokollen. Man er startet med at finde ud af, skal der være en undersøgelse; derefter har man så taget stilling til A og F's ændringsforslag. Det er jo en, om jeg så må sige, omvendt procedure, som jeg da vil anbefale, at man støtter i dette tilfælde.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg har forstået det på den måde, at forslagsstillerne fra Socialdemokraterne og SF ikke har ønsket den undersøgelse. Det mener jeg er pointeret flere gange her fra talerstolen, og det er der stemt om, og det er det, vi stemmer om først.

Finder det forslag tilslutning, så bortfalder det andet, og så er der jo åbent for, altså det er der jo altid, jeg mener, så må man prøve at undersøge det eller klage, eller hvordan man vil forholde sig. Det er min vurdering, at vi stemmer om forslaget nu fra A og F, og vinder det tilslutning, så bortfalder resten.

Borgmester **Søren Pind**: Det her siger jeg så for at slippe for at komme med en stemmeforklaring, fordi det, jeg så vil anbefale Borgerrepræsentationen, er at stemme det forslag ned. Jeg vil allerede nu varsle, at vi på næste borgerrepræsentationsmøde, hvis det måtte blive sådan, at det socialdemokratiske og SF's forslag faldt, i bredt samarbejde med de partier, der stemmer dette forslag ned, vil stille et forslag om, at man udarbejder nogle handleplaner på baggrund af den pågældende undersøgelse.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi skal til at stemme om forslaget. Det er sådan, at vi først skal stemme om et forslag, der er genfremsat af A og F, et forslag, der også blev fremsat i U&U-udvalget, og jeg kan jo lige læse det op, hvis ikke alle har det foran sig. Der blev stillet et ændringsforslag om, at forvaltningen udarbejder et forslag til handleplan for samtlige skoler i kommunen på baggrund af erfaringerne fra CASA's undersøgelse i Valby og Kongens Enghave. Såfremt det forslag falder, så stemmer vi om ændringsforslaget fra Konservative og Radikale.

Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Uddannelses- og Ungdomsudvalget:

"Forvaltningen udarbejder et forslag til handleplan for samtlige skoler i kommunen på baggrund af erfaringerne fra CASA's undersøgelse i Valby og Kongens Enghave."

Ændringsforslaget blev forkastet med 26 stemmer imod 21.

Før stemte: A og F.

Imod stemte: B, C, O, V, V2 og Ø.

Det Radikale Venstre og Konservative stillede følgende ændringsforslag:

"At Borgerrepræsentationen pålægger UUF inden 1. august at forelægge et projekt for BR om gennemførelsen af en undersøgelse i alle folkeskoler i København om kriminali-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

tet og chikane. Undersøgelsen skal være afsluttet senest den 1. november 2005. Projektet sendes i udbud til relevante aktører.

At projektet gennemføres inden for UUF's egen ramme."

Ændringsforslagets 1. "at" blev forkastet med 26 stemmer imod 21.

For stemte: B, C, O, V og V2.

Imod stemte: A, F og Ø.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev herefter godkendt med 25 stemmer imod 22.

For stemte: B, C, O, V og Ø.

Imod stemte: A og F.

Enhedslisten ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Enhedslisten stemte imod handleplanen alene fordi det forhindrede forslaget om CA-SA-undersøgelsen i at komme til afstemning."

=====

20) BR 275/05. Dispensation fra lokalplan 341-1 "Det centrale Valby" med henblik på nedrivning af den gule bindingsværksbygning foran skolen i Ovnhallen og indretning af arealet foran Ovnhallen til friareal for skolen.

Indstilling om, at forslag til indretning af arealet foran Ovnhallen, som er udarbejdet af Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen i samarbejde med Valby Lokaludvalg, danner grundlag for arealets indretning og anvendelse.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 47 stemmer imod 1.

For stemte A, B, C, F med undtagelse af 1 medlem (Jens Johansen), O, V, V2 og Ø.

Imod stemte: 1 medlem af F (Jens Johansen).

=====

21) BR 272/05. Medlemsforslag om, at der ikke indføres gebyrer på udlændinges dansk-undervisning, og at Uddannelses- og Ungdomsudvalgets ramme ikke reguleres som følge deraf

Indstilling om, at der ikke indføres deltagergebyr for danskuddannelse som følge af reduktionen af udvalgets budgetramme.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Pia Allerslev (V): Dette forslag har efterhånden været behandlet så mange gange, at det må være ved at være nok.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Jeg vil blot én gang for alle slå fast, at vi i Venstre meget gerne havde set, at der blev indført et deltagergebyr for danskuddannelsen, og det vil vi gerne have, at det var det, der blev udgangen på denne, endnu en diskussion i aften om dette forslag.

Vi har tidligere stillet forslag om, at indvandrere selv skulle betale de 500 kr. pr. modul, og når man så havde bestået alle 6 moduler, så ville man kunne få deltagergebyret refunderet, så man altså opnåede, at man både havde en vis ansvarlighed i forhold til det at dukke op, fordi man havde betalt penge for at være der, men at man også blev belønnet for at have gennemført et kursus og have bestået et kursus og nu have tilegnet sig de danskundskaber, der skal til for at klare sig ude i den virkelige verden.

Så vi vil gerne igen fremsætte vores forslag om, at der skal betales 500 kr. pr. modul, og at deltagergebyret bliver refunderet efter, at alle 6 moduler er bestået.

Jesper Christensen (A): Jeg skal bare sige, at selvfølgelig er vi imod, at man skal betale for at få uddannelse, især et sted, hvor man kan sige, at det er så vigtigt, alle mener, det er vigtigt, at danskundervisningen bestrides af alle, også for at man kan hjælpe sine børn osv. osv. Det her er den forkerte vej.

Når man så har hørt det forrige indlæg og tænker på, at i begrundelserne for ministeriet, der handler det i virkeligheden om at begrænse tilgangen til dette fag. De beregninger, der ligger til grund for gebyrerne er jo, at man ønskede at fraholde op mod 20 pct. at deltage i denne undervisning. Så det hænger simpelt hen ikke sammen.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg kom til at læse i Information i dag, og der var et indlæg af Louise Frevert, og det tegner måske generelt den borgerlige gruppe. For en gangs skyld så synes jeg egentlig, det var temmelig interessant, det var måske også, fordi at her havde Louise Frevert skrevet en artikel, hvor der ikke et eller andet sted stod, at jeg skulle gå af som borgmester. Det vækker sådan en vis interesse, når det ikke står der.

Det handler om ligestilling af indvandrere og af kvinderne, og der er fornuftige betragtninger i det, vil jeg sige. Det var dog ærgerligt, at Louise Frevert er strøget fra salen, det kan være, at Karin Storgaard kan hente hende.

Louise Frevert skriver nemlig, at der er mange områder, hvor ligestillingen kræver nye tiltag, bl.a. når det gælder etniske kvinder, der ofte er ladt i stikken af deres mænd, deri adskiller forholdet imellem kønnene sig ikke væsentligt fra forholdet mellem mennesker i øvrigt. De lades i stikken af deres mænd.

Konklusionen lyder, eller i hvert fald en af konklusionerne er, at kommunerne skal blive bedre til at tage initiativer til at hjælpe indvandrerkvinderne med at etablere netværk. Det klarer de måske selv med måske lidt anderledes netværk end dem, det har. Kvinderne skal udanne sig og lære dansk, ellers bliver de tabere.

Det er jeg egentlig utrolig enig med Louise Frevert i, og så er det, jeg her i aften ikke rigtigt forstår, hvor Louise Frevert stemmer, som hun plejer at stemme, vil plædere for, at man skal betale gebyrer, hvis man er selvforsørgende udlænding, der ikke er omfattet af integrationsloven, at man har den her uddannelsesskat.

Og berettiget eller uberettiget så er der jo mange mænd, der vil have et godt argument for at lade være med at give deres koner lov til eller synes, det var for meget, hvis de skulle gå til danskundervisning, fordi det har vi ikke råd til her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Så jeg synes egentlig, Louise Frevert og resten af hendes sammenrend fra højrefløjen skulle lytte til det, der er skrevet her i Information og stemme for, at vi ikke indfører gebyrer for at give kvinderne en chance for at lette deres adgang til danskundervisningen, sådan så der ikke er nogen undskyldninger for ikke at få det fra den gruppe, som er selvforsørgende udlænding, og som ikke er omfattet af integrationsloven. Jeg tror, det vil være en hjælp for kvinderne.

Jeg ønsker Louise Frevert velkommen her i salen, og jeg håber, hun forstod mine rosende ord.

Majbritt Mamsen (C): Nu forstår jeg ikke, hvorfor borgmester Per Bregengaard bringer etniske kvinder ind i denne debat, som udgangspunkt er det jo danskundervisning for alle, der ikke er selvforsørgende, det er vel ikke kun for kvinderne, det er vel også for mændene.

Men selvfølgelig er der flere kvinder inden for de etniske, der er – nu tabte jeg tråden – men det var egentlig en sidebemærkning.

Jeg kom op for at sige, at jeg synes, det er imponerende, at de mennesker, som er selvforsørgende, altså de mennesker, som er kommet til landet og selv vil forsørge sig selv, vil klare sig, de skal søles ind i vores system af igen, SF, Enhedslisten og Socialdemokraterne, fordi selvfølgelig skal de ikke klare sig selv, selvfølgelig skal vi ikke stille krav til dem.

Det er jo det, vi har set, I ikke har gjort i mange år, og gudskelov har regeringen, den nuværende regering taget action på det, at fortidens synder, der bare har ladet det stå til og lade være med at stille krav til dem og ikke forventet noget af dem, og ”nå men det er også så synd for dem, og de skal ikke regne med noget, når de kommer her til landet, og vi skal nok hjælpe dem, for de skal endelig ikke tage et initiativ selv”.

Det her det er typisk og det samme igen, at folk, der er selvforsørgende, de skal selvfølgelig ikke klare sig selv, selvfølgelig skal vi betale for dem også, selvfølgelig skal vi have dem registreret i systemet, så vi ved, hvor de er henne.

Jeg vil gerne sige, Konservative bakker op, meget varmt op om Venstres forslag, hvor der er et incitament, hvor man faktisk går ud og siger, jamen hvis I består de her eksamener, så vil vi gerne være med til at give pengene retur bagefter. Men vi synes bestemt ikke, at det skal tages fra alle andre områder, de bliver faktisk også taget fra folkeskoleområdet, for vi tager en procentdel fra hele U&U-området for at give gratis danskundervisning til selvforsørgende.

Anna Saakwa (A): Det er helt utroligt, at man kan gå til VUC og tage en plads, uden at det koster noget. Det er ikke en høj uddannelse, det er ikke universitetsuddannelse, det er bare almindeligt, så de kan klare sig, så de kan komme videre, og så skal man betale for, bare fordi, jeg ved det ikke, hvad det drejer sig om.

Hvis man gerne vil følge det her nye regerings politik, så kunne det være godt at sige, der er mødepligt, og så skal man simpelt hen, hvis man vil absolut gøre noget ved at sige, at de skal deltage, lige så snart de har meldt sig til at ville have noget kursus.

Men jeg går ikke med på, jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan man i dette samfund ønsker, at de etniske minoriteter skal lære deres sprog, men for resten I skal betale for at lære noget sprog, men det er mig, der bestemmer, at du simpelt hen skal lære sproget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Herregud det lille bidrag kan ikke gøre noget. Vi vil gerne have kvinderne ud, vi vil gerne have manden til at acceptere, at kvinden skal ud og arbejde ude i samfundet, blande sig, forstå det, men vi vil ikke have dem. Vi vil ikke betale for, at de kan gøre det.

Det synes jeg er skræmmende, og jeg håber på, at i hvert fald de etniske minoriteter, der er blandet, de partier som støtter dette forslag, simpelt hen tænker sig om.

Jeg håber på, at deres bagland hører på, at de er med, at de skal betale for at gå i skole, det håber jeg i hvert fald på, at deres bagland hører det her. Fordi det her det er simpelt hen uacceptabelt, at man kan bare gå til matematik alle mulige andre, dansk og alt det der næsten gratis, og man skal betale for at lære sproget, for at kunne være et lille samfund, som vi ønsker at være en del af. Vi skal betale for det, det er simpelt hen uacceptabelt. Vi går i hvert fald ikke med til det.

Louise Frevert (O): Nu synes jeg altså lige, man skal til at holde tingene lidt adskilt her. Det er virkelig svært at skelne, hvad debatten egentlig går ud på, om vi taler om VUC, om vi taler om danskundervisning for kvinder, minoriteter, for hvem det er, vi taler om, nu synes jeg, vi lige skal klappe hesten et øjeblik.

Så vidt jeg kan forstå, og som jeg er klar over, de kvinder, vi taler om, der går på VUC, og de personer, der kan gå på VUC, det er for at få en 9. klasse, det vil sige, de vil kunne dansk i forvejen. Det vi sige, at de faktisk ikke er den gruppe af udlændinge, som vi taler om her i dette forslag med selvforsørgende, som skal gå på et dansk kursus for at lære dansk, altså den gruppe er en helt anden gruppe af dem, som vi taler om her.

Så kan jeg jo godt forstå, og det er jo virkelig her, selv om der mange gange på tværs er god forståelse, jo godt kan være enige, hr. Per Bregengaard om nogle ting, så er det lige netop sådan et punkt som dette, hvor vores vande skilles, fordi det er et spørgsmål om, hvordan man bruger ordene.

For Per Bregengaard har det altid været en menneskeret at få alting betalt. For os er det en ære selv at kunne få lov til at betale for tingene. Og hvis man skal bruge ordet selvforsørgende, hvad ligger der så i ordet selvforsørgende, det er, at man sørger for sig selv. Ergo vil det jo også være et spørgsmål om, at man sørger for at få den danskundervisning til de her etniske kvinder, som hr. Per Bregengaard taler om. Så vil jeg gå ud fra som en selvfølge, er man selvforsørgende, så vil det også lige nøjagtigt være de her kvinder, som vi taler om.

Jeg forstår ikke, hvorfor man blander de her forskellige ting sammen.

Se, vi mener, det er utrolig vigtigt, at de her kvinder, hvis vi skal blive i denne gruppe, at de lærer dansk. Der har man rent faktisk fået sørget for, hvis de ikke er selvforsørgende, hvis det er kvinder, som kommer ud, har kontakt med et center, som er på sprogcentre, at de får et netværk, og at de bliver integreret.

For det det drejer sig om, det er jo en integration, det drejer sig om, at de lærer dansk, så hvis de under alle omstændigheder kommer ind i et sprogcenter, og de alligevel har en selvforsørgende mand, som betaler for deres sprogundervisning eller en kvinde for den sags skyld, så vil det jo også kunne få deres netværk og blive integreret.

Så vi vil støtte Venstres forslag, hvad vi selvfølgelig også har givet udtryk for på andre tidspunkter, fordi vi ikke kan se, at tingenes tilstand overhovedet kan være andet. Vi kan bruge de her penge i U&U til alle mulige andre ting, men lige nøjagtigt denne her gruppe, som er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

selvforsørgende, altså sørger for sig selv, må man jo gå ud fra, kan betale det trods alt lille beløb, det er at gå på et sprogkursus.

Desuden så kan jeg heller ikke forstå, at når man kommer til et land, så er det jo ens pligt at lære sproget, altså man må jo have en glæde i at kunne klare sig, dvs. at kunne klare sig i et land, det kan man kun, hvis man kan tale sproget. Så derfor så er det alfa og omega, at man lærer sproget, og det må være i personernes egen interesse også at komme til at gå på et sprogcenter.

Så må jeg nok sige, altså det er jo ikke en menneskeret at få alting betalt.

Annette Engell (V): Det her forslag er så godt, så selv om jeg ikke var venstremand, så ville jeg sige, det var rigtig godt. Men nu er jeg til gengæld også eller tilfældigvis også venstremand. Jeg synes, det er et godt forslag.

Hvis man skal integreres i dette land, så må det være meget vigtigt at kunne sproget. Men vi ved godt alle sammen, jeg tror ikke, der er nogen af os, som ikke kender nogen, som er blevet sat på de her kurser og ikke møder op, fordi de simpelt hen ikke gider.

Jeg tror, der ligger et meget stort incitament i at komme til sprogundervisningen, hvis man har betalt for det, og man har den gulerod foran sig, at man jo får pengene tilbage. De betaler ikke for danskundervisningen, de har bare ligesom en gevinst i den sidste ende for at få pengene tilbage. Det synes jeg egentlig er ret flot.

Jeg kan også godt forstå, De Konservative siger, at så er det faktisk også gratis, og så går pengene ud over nogle andre. Alle vi danskere, som vil lære noget, tage en ekstra uddannelse, gå på VUC eller lære et sprog, eller ligegyldigt hvad vi vil, så skal vi betale for det. Så synes jeg ærlig talt også, der ligger da en vis fornuft i at sige til dem, der kommer hertil, hvis I vil integreres, hvis I vil kunne sproget, hvis I vil se fjernsyn og læse aviser og tale med jeres nabo, så lær dog sproget. Her har I chancen.

Hvis jeres mand har betalt 500 kr., eller I selv har, så må der da ligge et eller andet i, at I også møder op, al den stund når I har betalt alle 6 moduler, får I så 3.000 kr. tilbage, når I har lært sproget. Jeg synes, det er en fantastisk gevinst, den får vi andre ikke, vi får lov at betale ved kasse 1, og så får vi en uddannelse også, eller også får vi den ikke, det er alt efter, om vi er kloge nok til at bestå eller ej.

Men jeg synes ærlig talt, det er et fornuftigt forslag. Og jeg synes, den aller-, allervigtigste form for integration det er at kunne sproget i det land, man bor i, og her får de et gratis tilbud, som samtidig har en gulerod i sig, vi har betalt for noget, og kommer vi ikke, får vi ikke pengene tilbage.

Jeg synes, det er et rigtig, rigtig godt forslag, og jeg synes, man skal lade være med at sige, det er synd for de fremmede, de skal lære sproget, for jeg synes, det er mest synd for dem, at de ikke lærer det, for så er de faktisk isoleret.

Heidi Wang (V): Det der fik mig op af stolen er, hvad Anna Saakwa sagde, de etniske minoriteter i Venstres parti skal også tænke sig om med dette forslag. Hun mener, at for at betale danskundervisningen betyder integration. Hvis man siger, at betaler betyder at integrere, jamen at gå på bistandshjælp, der betaler staten det hele, bliver man så integreret? Nej.

Jeg kan huske, da jeg i sin tid gik til danskundervisning, der var ikke nogen integrationslov, jeg fik 260 timer i AOF, og jeg mener, jeg betalte 125 kr. Efter det så gik jeg i 9. klasse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Jeg vil ikke gå ind i den diskussion, som alle andre partier nævnte, om selvforsørgelse eller ikke selvforsørgelse. Jeg mener, sproget er et forsvar. Hvis man er syg, når man tager telefonen og ringer til lægen, så redder man sit eget liv. Hvor meget koster ens eget liv divideret med de timer, som man så betaler.

En anden ting, jeg vil gøre mine kolleger her i salen opmærksom på, det er gebyrer på 500 kr., så får man jo et modul, hvor der er 3 trin. Hvis man beregner 500 kr. divideret med det antal timer, så betaler man faktisk mindre i kroner.

Det, som får mig til at støtte dette medlemsforslag, er, at jeg er simpelt hen så forarget over, at undervisningen er gratis, men fraværprocenten er 25. Hvad betyder det? Det betyder, at undervisningen er gratis, men det er stadig væk en ud af fire, der ikke mødte op, eller skal man sige, en ud af fire timer så er man fraværende. Det er simpelt hen manglende respekt for skatteydernes penge og manglende respekt for dem, der ønsker, at indvandrere skal integrere sig.

Så har Venstre foreslået, at de, der har bestået eksamen, kan få deres penge tilbage, og den gulerod det er også en måde at vise, at man har respekt for den indsats og vilje, som man yder til at integrere sig i det danske samfund. Man skal ikke altid forbinde indvandrere med gratis og frit, lad os tænke lidt på den værdighed, vi burde have som indvandrere.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Hvis nu Venstres forslag bliver vedtaget, så er jeg altså temmelig bange for, at forslaget er ulovligt, fordi jeg tror ikke, der er lovhjemmel til at opkræve gebyret og så betale det tilbage igen. Jeg tror, det skal være indskrevet i loven, og Venstre går jo meget op i, om ting nu er lovlige i kommunen eller ej, det vender vi jo tilbage til i en anden sag omkring. Men det kan vi så få undersøgt, hvis forslaget skulle blive vedtaget.

Så vil jeg sige, at jeg taler om danskundervisning for voksne selvforsørgende, som ikke er under integrationsloven.

Og så vil jeg sige til Majbritt Mamsen og andre, at kvinder er halvdelen af verden, og jeg tror, det på dette område faktisk er mere end halvdelen af verden, hvis vi ser denne gruppes deltagelse i danskundervisning.

Så ved jeg ikke, argumenterne med at man tilsøler dem i vores system, hvis man giver dem gratis undervisning, altså jeg ved ikke, hvor mange herinde der føler sig tilsølet af alt det mere eller mindre gratis undervisning, vi og vores familier og venner og bekendte har modtaget i det danske system.

Det synes jeg ikke, man skal betragte det som, jeg betragter det mere som en unødigt og diskriminerende skat, man lægger på folk, jeg betragter det som en uddannelsesskat.

Så når man kommer til Louise Frevert, og jeg holder mig til, hvad hun skriver til Information om de her kvinder, som går hjemme ved kødgryderne, og det synes hun ikke er sådan en god ide. Jeg kan følge hende meget langt hen ad vejen, jeg tror i og for sig også, at de danner netværk omkring kødgryderne. Der er også nogle, der sikkert er ensomme og isolerede.

Men det, som Louise Frevert slutter af med i kronikken, det er jo at sige, at kommunerne skal blive bedre til at tage initiativ til at hjælpe, altså her er det kommunerne, der hjælper, altså tilsøler med det her offentlige kommunale system, med at hjælpe indvandrerkvinderne med at etablere netværk, og kvinderne skal uddannes og lære dansk, ellers bliver de tabere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Jamen så spørger jeg selv, i det øjeblik man opkræver gebyrer, er det så nogen hjælp, er det en kommunal hjælp til de her kvinder – nej for mig at se, og jeg tror, det er det mest åbentbart, så er det en barriere. Der er nogle mænd med kvindefjendske opfattelser, som jo let kan bruge det her som undskyldning for, at de ikke kan komme derhen.

Det er da rigtigt, at det her for økonomier, som måske ikke har så mange penge at rutte med, jamen så betyder 500 kr. for et modul 3.000, hvis de tager 6 moduler, jo noget i de her økonomier.

Men Louise Frevert mener, at kommunerne skal hjælpe, og en del af hjælpen, sådan som hun beskriver det, det er at sørge for, at de får den her danskuddannelse, og det kan jeg ikke se, man gør ved, at kommunen skaber en barriere.

(Kort bemærkning).

Pia Allerslev (V): Man føler sig jo næsten fristet til at sige til de her frygtelige mænd, som holder deres kvinder hjemme, at de så kan få 500 kr. pr. modul for at sende deres koner af sted. Men det forslag vil vi altså ikke stille.

Til gengæld så vil vi være imødekommende over for Per Bregengaards kommentarer til vores ændringsforslag og så selvfølgelig indføje i vores del om, at pengene skal refunderes, at der så efter, at der står, at pengene skal refunderes efter, at kurset er gennemført og bestået, så skal der selvfølgelig stå, ”hvis dette er muligt inden for lovens rammer”. Så blot en præcisering af, at vi selvfølgelig ikke stiller forslag fra Venstres side, som ikke er inden for lovens rammer.

(Kort bemærkning).

Annette Engell (V): Det er med, om det er lovligt med betalingen. Man kan jo bare kalde det et depositum, det gør man jo alle vegne, når man låner et eller andet, så betaler man et depositum, det er ikke ulovligt, så det kan vi bare indføre, at det er et depositum, man betaler for at få lov at lære dansk, og så får man pengene tilbage. Det må jo være lovligt.

Anna Saakwa (A): Det er dog utroligt, man kan gå i gymnasiet gratis, er det ikke utroligt, man kan gå i gymnasiet gratis. Når man skal lære dansk for oven i købet måske at kunne få en uddannelse, det skal man betale for.

Den forberedelse, man gerne vil lave for at komme videre i livet, det skal vi betale for. Men at man komme ind på gymnasierne, så er det gratis. Hvad er det for en forskelsbehandling, der sker herover. Den forskelsbehandling synes jeg, man skal skamme sig over.

Når vi snakker om forskelsbehandling, det her det her er grundlæggende, at man kan klare sig, altså lære sproget, men hvad snakker I om. Det er simpelt hen forskelsbehandling, når man går på gymnasier gratis.

Så kom op og fortæl mig, at man betaler for at gå på gymnasiet herovre, der må komme nogen her for at fortælle mig det. Vi vil gerne lære sproget, men der er nogle kurser, jeg tænker på alle de kurser, det er kun indvandrerne nu, begynder jeg at spekulere på, måske man skal lave en ny undersøgelse og finde ud af alle de kurser, der findes, om der overhovedet er nogen der, hvor mange procent er det, som næsten oven i købet er gratis.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Også VUC, alle de kurser, matematik og bla-bla-bla, også gymnasiet. Vi har det her på ?, det er en del af det, at eleverne de falder fra, har man snakket om det, har man overhovedet spekuleret på det.

Det er dog utroligt at være etnisk minoritet i Danmark, at man er lige kommet ind, og man ikke engang forstår systemet og oven i købet er lige ved begynder man at sige i stedet for at hjælpe os frem og sige, I skal betale jer for at kunne være en del af samfundet, det er det, det drejer sig om, I skal betale for at være en del af samfundet.

Det er simpelt hen uacceptabelt, og jeg håber på, at man tænker om, og jeg tror ikke, man betaler på gymnasierne, og så når de gennemfører gymnasierne, og så får de penge tilbage. Hvad er det for noget, hvad er det for noget? Det håber jeg ikke, der er nogen, der har vedtaget den her sådan herovre.

Abderrahman Ben Haddou (C): Der er nogen, der tager noget personligt fra deres liv frem en gang imellem og tager det som eksempel for ligesom at vise frem i forhold til denne sag. Det kan jeg også gøre.

Altså min kone har jo været hjemmegående, og i forhold til min indtægt så skulle hun kunne modtage gratis danskundervisning, hvis det skulle kunne lade sig gøre her. Men jeg synes, det er forkert, jeg har råd til, at min kone skal gå og modtage danskundervisning, det har jeg råd til.

Der, hvor jeg tror, det er forkert, når man vinkler den, det er det her med, at alt skal være gratis for alle indvandrere, og det er forkert. Fordi det er jo ligesom, når vi kigger på daginstitutionsplasser, jamen de, der ikke har ret meget råd, skal betale mindre end dem, der tjener mere. Det er jo et princip, man har, det er voksne mennesker, der er tale om. Det er en indtægt, der afgør, om man kan modtage gratis undervisning eller ej, og det gælder for alle danske borgere i øvrigt.

Så er det, jeg siger, det, der er utiltalende i det her, det er, at man stempler nogle folk med en anden etnisk baggrund, der i øvrigt har en indtægt til selv at kunne betale for en danskundervisning, at gøre dem til sociale tabere, fordi de har brug for gratis undervisning.

Jeg vil hellere måske vende det om og sige, der er nogle, der har brug for at beholde nogle skoleuddannelsespladser, fordi de mangler nogle til at møde op. Så må de gøre noget for at reklamere for deres uddannelser i stedet for at få flere til at melde sig ind ligesom AOF og andre, hvor vi får brochurer ind, hvor vi skal betale for at deltage på nogle ekstra kurser.

Hvorfor skal det være sådan, at når man har en indtægt til selv at betale for en danskundervisning, så skal man have det gratis. Det strider imod det solidariske princip, man ellers praler med, at man gerne vil kæmpe for, fordi det er usolidarisk for alle de andre grupper i samfundet, der må betale for nogle af deres uddannelser. Det er det, jeg synes, der er forkert i denne sag.

Jeg er enig i, der er fordele, mange fordele ved, at indvandrere skal lære dansk, de skal kunne lære dansk osv. osv., og der er masser af programmer. Men jeg er også bekendt med, at der er så mange kurser, der tilbydes til indvandrere, som ligger i nul-klassen, som ikke giver noget som helst resultat, og når de kommer ud efter sådan et endt kursus, så kan de hverken sige is eller ko, de kan kun sige shawarma, det er det eneste, de kan finde ud af.

Så det drejer sig også om at gå ind og sige, vi skal også kunne tilbyde nogle kurser, som giver noget på den anden side, så folk kan klare sig selv. Der synes jeg, at vi bør hellere som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

politikere koncentrere os om at forbedre den undervisning, der tilbydes indvandrere frem for bare at sige, gud ja, det er synd for jer, alt skal være gratis for jer, fordi I er indvandrere.

Den holdning den synes jeg ikke er dækkende for alle indvandrere. Har jeg en indtægt, så skal jeg betale for danskundervisning.

(Kort bemærkning).

Anna Saakwa (A): Man har også råd til at sætte sit barn i privatskole, det er ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om det er fair behandling, det er det, det drejer sig om... Nu tabte jeg tråden, men jeg synes bare, at man har råd til at sætte sit barn i privatskole, og det er ikke det, at der er råd til privatskole, det er princippet i det, at andre skal betale for nogle andre og det samme område, så andre skal ikke betale. Det er det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Borgmester Per Bregengaard: Altså inden Ben Haddou begynder at misforstå for meget, så vil jeg sige, indvandrer eller ej, det er Enhedslistens opfattelse, at uddannelse skal være gratis. Indvandrer eller ej, så skal det bestemt ikke være gratis f.eks. at køre i sin egen bil, det skal man gerne betale rigtig meget for.

Så vil jeg sige til Ben Haddou, hør nu efter, Ben Haddou, det er ikke indtægtsbestemt, det er ikke indtægtsbestemt, det var det, du gik op og påstod. Tjente man meget, så skulle man betale gebyret, tjente man lidt, så skulle man ikke betale gebyret. Det passer ikke. Kriteriet er, om man er selvforsørgende, men man kan jo udmærket være temmelig fattig, tjene meget lidt, samtidig med at man er selvforsørgende.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (O): Jeg synes selvfølgelig, det er ganske utilstedeligt, man går op og ligesom prøver at irettesætte folk. Men på den anden side så er jeg ligesom nødt til at påtale, at Socialdemokraternes ordfører på dette punkt er fuldstændig i en vildfarelse, fordi Socialdemokraternes ordfører blander tingene fuldstændig og totalt sammen, som om ordføreren slet ikke er klar over, at der faktisk er forskel på det, vi taler om, her, nemlig dansk for indvandrere og ungdomsuddannelser. De to ting har overhovedet ikke noget som helst med sagen at gøre, så jeg kan slet ikke forstå, hvorfor man skal bruge tid på at høre på det pladder herfra.

Wallait Khan (V): Uha-uha, der er mange følelser i det her.

Jeg synes, at i stedet for at vi er så følsomme, skal vi prøve at se på, hvad problemet er. Problemet er, når der er et eller andet hold, der starter på danskundervisning, og så er der 12, 13, 14, som tilmelder sig. Men så går der bare kort tid, så begynder de at falde fra, og til sidst er der bare 4-5 stykker. Det er dem, som tilmelder sig og ikke vil følge med, vi vil ikke, at der kan være forskellige ting. Men når man har set så mange tilmelde sig, og man så alligevel ikke følger op, så er det bare dem, vi snakker om, så skal man bare sige til dem, nu alle dem, som har tilmeldt sig, de skal betale, hvis de har midler til det, hvis de er selvforsørgende.

Hvis de har fulgt op, og hvis de har bestået kurset, så får de pengene tilbage. Men det er slet ikke, o.k. nu har vi forskellig måde at tolke tingene på, der er nogen, der siger, at det er en fælleskasse, der skal betale alt, og så er der os andre, der siger, hvorfor ikke indvandrere, hvorfor ikke dem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Jeg synes ikke, det er det, det handler om, det handler kun om det, fordi det er et stort problem, der er alt for mange, der tilmelder sig, og så bagefter dropper de det her. Og det koster, og de er ligeglade, fordi de har ikke betalt noget, det har ikke nogen konsekvens.

Så siger man o.k., betal det, og hvis du følger med, hvis du består, så kan du få pengene tilbage, og jeg synes ikke, vi skal blive så stejle, og vi skal blive så sure på hinanden. Jeg synes, det vil være et fornuftigt forslag, det er et fornuftigt forslag, og vi skal bare sige ja til det her. Det er ikke nogen straf, jeg synes, det er godt for dem, som har tilmeldt sig, at de også skal have ansvar for, at de følger med, og de består, og at de gør noget for at lære dansk. Det er ikke bare et samfund, der skal tilbyde og tilbyde.

Jeg synes, der er meget godt, vi har gode ordninger og gode tilbud, men så skal folk også tage det seriøst, og de skal have noget gavn af det her. Det er det, det handler om.

Anna Saakwa (A): Louise Frevert, jeg har ikke misforstået noget som helst, og jeg blander overhovedet ikke noget sammen. Når I diskuterer omkring indvandrere, så vil jeg oven i købet høre, er de med i det her samfund, er de en del af dette samfund, eller er det en helt anden gruppe ude fra et eller andet sted, der prøver at komme herind, eller er det en del af dette samfund.

For mig at se er de en del af dette samfund, og når vi går ind for gratis uddannelse, så vil jeg overhovedet ikke acceptere nogen steder, at man skal betale for noget som helst uddannelse. Men man kan gå ind og lave noget karakter, hvor det sørges for, at de etniske minoriteter, hvis det er dem alene, som ikke deltager i kursus, selv om de melder sig til at deltage i kursus. Det er det, der skal til, det er ikke det, at man skal begynde at gøre noget andet og bare at sige, de skal betale for det.

Og jeg har ikke misforstået noget overhovedet, det har jeg i hvert fald ikke, og jeg håber, som jeg har sagt, at de, som har etnisk baggrund, må skamme sig.

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"Der indføres et deltagergebyr på 500 kr. pr. modul samt at deltagergebyret refunderes, når alle 6 moduler er bestået, under forudsætning af at dette er muligt inden for lovens rammer."

Ændringsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 16.

For stemte: C, O, V og V2.

Imod stemte: A, B, F og Ø.

Indstillingen – som anbefalet af Uddannelses- og Ungdomsudvalget – blev herefter godkendt med 31 stemmer imod 16.

For stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: C, O, V og W.

=====

22) BR 280/05. Revisionsprotokollat - Administrationsaftalen mellem De Gamles By og KAB

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Indstilling om at godkende, at indstillingen fremsendes til Revisionsdirektoratet som Sundheds- og Omsorgsudvalgets besvarelse af revisionsprotokollatet vedrørende Administrationsaftalen mellem De Gamles By og KAB.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Mona Heiberg (A) deltog ikke ved behandlingen af sagen på grund af inhabilitet.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

23) BR 288/05. Studietur til Paris for Sundheds- og Omsorgsudvalget den 29. - 31. maj 2005

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder Sundheds- og Omsorgsudvalgets medlemmer om at deltage i udvalgets studietur til Paris i perioden fra den 29. til den 31. maj 2005. (Borgmesteren for Sundhedsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

24) BR 254/05. Udpegning af medlemmer til Dialogforum på Psykiatriområdet i Københavns Kommune

Indstilling om, at forslag til vedtægter for Dialogforum på Psykiatriområdet i Københavns Kommune tiltrædes, at der udpeges 4 medlemmer fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og 2 embedsmænd fra Familie og Arbejdsmarkedsforvaltningen, at der udpeges 2 medlemmer fra Sundheds- og Omsorgsudvalget og 1 embedsmand fra Sundhedsforvaltningen, at H:S Bestyrelsen anmodes om at udpege 2 bestyrelsesmedlemmer og 2 embedsmænd, samt at Kontaktudvalget for Frivilligt Socialt Arbejde anmodes om at udpege et medlem til Dialogforum på Psykiatriområdet,

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Sagen blev henvist til Valgudvalget.

=====

25) BR 242/05. Tillægsbevilling i 2005 på integrationsområdet som følge af fejlkorrektion

Indstilling om, at der gives en tillægsbevilling på 16,3 mio. kr. i 2005 på bevillingsområdet Voksne med behov for serviceydelser på funktion 5.60.1 med henblik på teknisk korrektion for den manglende ramme i 2005.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Det præciseres, at midlerne finansieres over Økonomiudvalgets bevilling Fælles anlægspuljer, konto 6.51.3 (pulje til uforudsete udgifter).

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

26) BR 240/05. Nedsættelse af et handicapråd i Københavns Kommune

Indstilling fra Økonomiudvalget om, at placeringen af handicaprådet bør afvente udformningen af den nye forvaltningsstruktur.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Som det fremgår af indstillingen, har Økonomiudvalget anbefalet, at placeringen af Handicaprådet bør afvente udformningen af den nye forvaltningsstruktur.

Ifølge sædvanlig praksis er det Økonomiudvalgets anbefaling, som danner grundlag for en eventuel afstemning, medmindre der fremsættes ændringsforslag om noget andet.

Karin Storgaard (O): Det er bare en meget kort bemærkning fra Dansk Folkeparti. Vi vil nemlig gerne gøre opmærksom på, at det må være en fejl fra vores side, at vi ikke er medforslagsstillere til ændringsforslaget. Det var jo oppe på FAU's møde den 16.6.2004, og jeg vil bare sige, at Dansk Folkeparti selvfølgelig er enig i nedsættelsen af et handicapråd og har også ved efterfølgende afstemninger stemt for forslaget.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Det er noteret.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"DF skal gøre opmærksom på, at det er en fejl, for vores side, at vi ikke er medforslagsstillere til ændringsforslaget ved FAU's møde af 16. juni 2004. DF er selvfølgelig enige i nedsættelse af et handicapråd og har ved efterfølgende afstemninger også stemt for forslaget."

Konservative tilsluttede sig denne protokolbemærkning.

=====

27) BR 235/05. Redegørelse for direkte valg til Integrationsrådet

Indstilling om, at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen efter sommerferien 2005 forelægger en indstilling om afholdelse af direkte valg til Integrationsrådet i Københavns Kommune i april eller maj 2006.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

28) BR 274/05. Frit leverandørvalg - henvendelse fra statsamtet

Indstilling om, at orientering om frit leverandørvalg i hjemmeplejen på FAF's område tages til efterretning, samt at vedlagte brev til Statsamtet godkendes.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Hjemmesygeplejeydelserne skal omfattes af frit valg. Der kan ikke sagligt argumenteres for, at en kommunal leverandør af hjemmesygeplejen er bedre end en privat leverandør."

Venstre ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Venstre mener, at hjemmesygeplejeydelserne skal omfattes af frit valg."

=====

29) BR 278/05. Garanti for realkreditlån til 4 almene boligafdelinger i "Urbanplanen"

Indstilling om, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at godkende, at der gennemføres byggeskadearbejder, miljøarbejder samt renoverings- og forbedringsarbejder for 300,4 mio. kr. i afdelingerne Remisevænget Nord og Øst under Fagforeningernes Boligforening samt afdelingerne Hørgården 1 og Hørgården 2 under Boligselskabet KSB, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at godkende de endelige projekter og udgifterne hertil under forudsætning af, at de endelige projekter ikke afviger væsentligt fra de foreliggende, samt at der afgives kommunal garanti på op til 100 pct. af realkreditlån på 300,4 mio. kr., der optages i forbindelse med finansiering af arbejderne, idet Landsbyggefonden regaranterer kommunen for 50 pct. af evt. tab på lån på 268,9 mio. kr. vedrørende byggeskade- og miljøarbejder.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

30) BR 279/05. Tillæg til byfornyelsesbeslutning for "Amerikavej-karreen"

Indstilling om, at det af sbs udarbejdede forslag til tillæg til byfornyelsesbeslutningen for "Amerikavej-karreen", der omfatter flytning af fællesport fra Amerikavej 10 til Amerikavej 4-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

6 - efter høring af berørte ejere og lejere - nu vedtages endeligt i henhold til lov om byfornyelse og udvikling af byer.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 42 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, F, O, V og V2.

Imod stemte: Ø.

=====

31) BR 277/05. Garanti for realkreditlån til 7 almene boligafdelinger

Indstilling om, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at godkende, at der under 2. omprioriteringsrunde gennemføres forbedrings- og opretningsarbejder for 9.950.000 kr. i AKB, afdeling 1101, Sjælør Boulevard, at der gennemføres miljøforbedrende foranstaltninger samt forbedrings- og opretningsarbejder for 815.000 kr. i FSB, afdeling Hessensgården, at der gennemføres forbedringsarbejder og miljøforbedrende foranstaltninger i Lejerbo, afdeling Kongelundsvej for 24.000.000 kr., at der gennemføres miljøforbedrende foranstaltninger samt forbedringsarbejder i Lejerbo, afdeling Aldersrogade, for 34.500.000 kr., og at der gennemføres miljøforbedrende foranstaltninger i Lejerbo, afd. Julius Blomsgade, for 1.000.000 kr. , at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at godkende de endelige projekter og udgifterne hertil, under forudsætning af at de endelige projekter ikke afviger væsentligt fra de foreliggende, at der kan afgives kommunal garanti på op til 100 pct. af realkreditlån på maksimalt 66.510.000 kr., der optages i forbindelse med finansiering af arbejderne i de 5 afdelinger, at den tidligere under 2. omprioriteringsrunde meddelte garantiramme til FSB, afd. Prater, i forbindelse med renovering af kviste m.v. udvides med 610.000 kr., samt at der afgives kommunal garanti for lån på 15.830.000 kr., der optages i forbindelse med renovering af facader i Lejerbo, afd. Bjergvænget.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

32) BR 289/05. Trafiksikkerhedsplan - projekter 2005 og 2006

Indstilling om, at der i overensstemmelse med "Trafiksikkerhedsplan for København" gennemføres 6 trafiksikkerhedsprojekter, som beskrevet i nærværende indstilling, samt at der gives en anlægsbevilling på 21,3 mio. kr. på Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, vejanlæg) til etableringen, udformet som en udgiftsbevilling på 22,3 mio. kr. og en indtægtsbevilling på 1 mio. kr. svarende til HUR's økonomiske bidrag.

Det forudsættes, at Bygge- og Teknikudvalget afholder de forventede øgede driftsudgifter i forbindelse med projektet indenfor udvalgets egen ramme. Der henvises til vedlagte notat.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

33) BR 286/05. Overførsel af midler fra Byudviklingspulje

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på i alt 35,79 mio. kr. til afslutning af de godkendte projekter under Byudviklingspuljen. Bevillingen dækkes af overførte midler under Vej & Parks anlægsramme (konto 2.01.3).

Det dog forudsættes, at de resterende 3,09 mio. kr. af puljemidlerne bliver overført fra 2004 til 2005.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

34) BR 285/05. Hastighedsplan - projekter 2005 og 2006

Indstilling om, at der i overensstemmelse med "Hastighedsplan for København" etableres 40 km/t zone i fire afgrænsede områder henholdsvis i Nordvest, Østerbro og på Amager som beskrevet i nærværende indstilling, samt at der gives en anlægsbevilling på 6 mio. kr. fra Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, vejanlæg) til etablering af 40 km/t zonerne.

Det dog forudsættes, at Bygge- og Teknikudvalget afholder de forventede øgede driftsudgifter i forbindelse med projektet indenfor udvalgets egen ramme. Der henvises til vedlagte notat.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Sven Milthers (F): Vi vil genfremsætte forslaget fra udvalget om, at der etableres 30 km's hastighedszoner i stedet for 40 km's hastighedszoner, og det vil vi gerne have afstemning om.

Socialistisk Folkeparti genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Bygge- og Teknikudvalget til indstillingens 1. at:

"Der etableres 30 km/t zone i de nævnte afgrænsede områder."

Ændringsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 14. 4 undlod.

Før stemte: F og Ø.

Imod stemte: A, C, O, V og V2.

Følgende undlod at stemme: B.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev herefter godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

35) BR 258/05. Forespørgsel til overborgmesteren

(Stillet af Jens Kjær Christensen, Rikke Fog-Møller, Bente Møller, Mikkel Warming og Per Bregengaard (alle Enhedslisten):

"Enhedslisten indstiller,

at Overborgmesteren besvarer nedenstående forespørgsel:

For Røde Rose-kvarteret er der vedtaget et områdeløft, hvor beboerne og lokale institutioner i fællesskab og i en række grupper arbejder med en kvartersplan for at løfte området. Der er her afsat en økonomisk ramme på 30 mio. kr., jf. Borgerrepræsentationens vedtagelse af 30.9.2004. Det er ligeledes vedtaget, at kommunen indgår i en partnerskabsaftale med Fonden Realdania med en budgetramme på op til 100 mio. kr., jf. Borgerrepræsentationens vedtagelse af 13.1.2005. Projektet ledes af en bestyrelse bestående af Realdanias direktør og Overborgmesteren.

Hvordan spiller de to initiativer sammen? Hvordan sikrer man beboerinddragelsen i udfyldelsen af partnerskabsaftalen? Vil det ikke være naturligt at anvende den eksisterende struktur i områdeløftet til dette?

Mikkel Warming (Ø): Hvordan sikres beboerne indflydelse i de områder, der udpeges til kvarterløft, til områdeløft, særlig når det er to forskellige beslutningsprocesser, der skal spille sammen?

Området omkring Mimersgade på Nørrebro, Røde Rose-området, skal løftes, og det er alle enige om. Derfor har Borgerrepræsentationen vedtaget et områdeløft sidste år.

Der er også meget enighed om, at Fonden Realdania og kommunen er gået sammen om et projekt på 100 mio. kr. i samme område. Det projekt ledes af overborgmesteren og Realdanias direktør. Det er gode mennesker begribeligvis, men hvordan sikres beboernes indflydelse, hvordan sikrer vi, at processen kommer til at gå nedefra og op, som jo sådan principielt i hvert fald – og jeg kigger på visse socialdemokrater her – er ideen bag kvarterløft og områdeløft, at det skal gå nedefra og op?

Det formål, det spørgsmål, vi gerne vil diskutere med overborgmesteren og andre, der gerne vil deltage i diskussionen, at ville det ikke være naturligt at lade den eksisterende struktur, områdeløftstrukturen, være det, der er det bærende, der løfter opgaven?

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Mimersgadekvarteret, som Enhedslisten kalder Røde Rose-kvarteret lider af en række sociale og fysiske problemer. For at håndtere dem har kommunen medvirket til at sætte tre forskellige initiativer i gang. Det drejer sig om en handlingsplan for Mjølnerparken, områdefornyelse i Mimersgadekvarteret og endelig partnerskabsaftalen med Realdania.

I Mjølnerparken er der to initiativer i gang. For det første har Landsbyggefonden stillet 25 mio. kr. til rådighed for Lejerbo til renovering af bebyggelsens friarealer og bygninger.

For det andet har kommunen i samarbejde med Mjølnerparken udarbejdet en handlingsplan, som består af en række initiativer, der er rettet mod Mjølnerparken og dens beboere, og som drejer sig om at sætte skub i integrationsbestrebelseerne i en boligbebyggelse, hvor mere end 90 pct. af beboerne er af anden etnisk herkomst.

Indsatsen gennemføres i et samarbejde mellem Lejerbos afdelingsbestyrelse, Lejerbo København og kommunen. Indsatsen handler først og fremmest om fleksibel udlejning og for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

bedring af uddannelses- og praktikpladser, beskæftigelsesfremmende projekter og aktiviteter og udfoldelsesmuligheder for beboerne.

Områdefornyelsen i Mimersgadekvarteret startede den 8. december 2004 med afholdelsen af det første borgermøde. Der er nedsat en lokal styregruppe bestående af beboere, lokale foreninger og repræsentanter for de kommunale forvaltninger, som har konstitueret sig med en formand og to næstformænd.

Endvidere er der etableret et projektsekretariat, som har lokaler i kvarteret. Styregruppen har i begyndelsen af april måned afleveret et forslag til byfornyelsesprogram, som netop nu er under politisk behandling i fagudvalgene.

Der er afsat 30 mio. kr. til helhedsorienterede områdefornyelsesprojekter eksklusive medfinansiering fra forvaltningerne. Endvidere vil der være et endnu ukendt beløb til boligforbedring og friarealforbedring. Begge dele er delvis finansieret af staten.

Så endelig partnerskabsaftalen med Fonden Realdania; den omfatter en ramme på 100 mio. kr. til forbedringer i Mimersgadekvarteret. Beløbet er finansieret med 50 mio. kr. fra Realdania og 50 mio. kr. fra kommunen. De første 10 mio. af kommunens andel kommer fra boligbehandlingsplanens budget på 400 mio. kr.

Projektet er organiseret med en partnerskabsbestyrelse bestående af direktøren for Fonden Realdania og jeg selv i egenskab af overborgmester.

Endvidere er der nedsat en styregruppe bestående af en repræsentant for Fonden Realdania og Københavns Kommune og styregruppen for områdefornyelsen.

Endelig er Rambøll Management hyret til at varetage sekretariatsfunktionen for partnerskabet.

Kombinationen af en målrettet indsats i Mjølnerparken, et områdefornyelsesprojekt, der retter sig mod hele Mimersgadekvarteret, og som bl.a. har som mål at åbne Mjølnerparken og integrere den bedre i kvarteret og endelig partnerskabet med Realdania, som muliggør realiseringen af større fysiske projekter med ambitioner om at skabe markante projekter, der kan tilføre både kvarteret og hele byen nye kvaliteter. Den kombination finder jeg spændende og lovende.

Det er rigtigt nok, som Enhedslisten er inde på, at hvis potentialerne i kombinationen af disse projekter skal blive til noget, så skal projekterne koordineres, og samspillet mellem dem skal sikres.

Det er jeg sådan set meget enig i. Jeg tror imidlertid, at Enhedslisten går for langt, når man i motivationen giver udtryk for, at der bør udvikles en koordinerende styregruppe for samtlige projekter, som har til hensigt at løfte kvarteret. Vi skal huske på, at det er tre forskellige projekter med forskellige parter, og derfor er projekterne organiseret forskelligt.

Projekterne i Mjølnerparken handler om boligafdelingens eget område og dets 2.200 beboere. Derfor er afdelingsbestyrelsen helt central i det projekt.

Områdefornyelsesprojektet handler om hele Mimersgadekvarteret med 16.000 indbyggere. Det projekt retter sig primært mod kvarterets fællesanlæg og fælles anliggender.

Endelig er partnerskabet med Realdania et partnerskab med en privat fond, som har et, synes jeg, berettiget krav på at få en afgørende indflydelse på, hvad fondens midler bliver brugt til.

I dag så sker koordineringen af de tre indsatser for det første ved, at de tre indsatser har repræsentanter siddende i hinandens styregrupper. Formanden for afdelingsbestyrelsen i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Mjølnerparken er samtidig næstformand i områdefornyelsesstyregruppen og er udpeget af styregruppen til at sidde i partnerskabets styregruppe.

For det andet så sikres koordineringen gennem en løbende dialog mellem Realdania-projektets sekretariatsfunktion og områdefornyelsens projektsekretariat.

For det tredje er der kommunale repræsentanter for økonomiforvaltningen i alle tre styregrupper.

Jeg deltager som nævnt i Realdaniaprojektets bestyrelse, som har det overordnede ansvar for projektet. Her sikrer jeg mig, at koordineringen mellem indsatserne fungerer, og at borgerne også bliver inddraget, i forbindelse med at det projekt bliver realiseret. Så vil jeg som en ekstra sikkerhed bede forvaltningen om at være helt observante på, at koordineringen fungerer helt optimalt.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg har med interesse lyttet til overborgmesterens redegørelse her, hvoraf jeg uddrager af konklusionen, at vi sådan set ikke lave så mange forandringer i den måde, som vi styrer på, fordi koordineringen i dag sker ved, at der er overlap mellem styregruppemedlemmer i de forskellige styregrupper.

Det synes jeg ikke er godt nok. Jeg har flere gange også her fra talerstolen talt for, at de lokale beboere skal være med i arbejdet, det gælder både, når vi laver ansøgninger til statslige puljer, det gælder også i forhold til samarbejdsaftaler og områdeløft. Jeg har også skrevet til overborgmesteren om det et par gange, og jeg synes, det er utrolig vigtigt.

Det at koordineringen i princippet skulle være sikret ved, at styregruppemedlemmerne nu indgår i flere styregrupper, er en organisatorisk konstruktion, som efter min mening kan give grobund for både misforståelser, dobbeltarbejde og uhensigtsmæssig brug af ressourcer og også noget, der kan være meget, meget svært at gennemskue for de lokale beboere.

Jeg synes, at det kunne være formålstjenligt at etablere en lokal styregruppe for det bolig-sociale projekt, som jo ikke blev nævnt, og som også er en del af det, der laves, og handlingsplanen for Mjølnerparken, hvor man får deltagelse af lokale repræsentanter. Det vil jeg opfordre til, at der arbejdes videre med.

Jeg synes også, man skal afsøge mulighederne for at samordne områdefornyelsesprojektet og Realdania projektet, især i forhold til brugerinvolvering og tæt samarbejde mellem de 2 sekretariater. Det er 2 konkrete ting, som jeg mener, man kunne gøre for at sikre en bedre samordning. Fordi det er uigennemskueligt for beboerne, hvad det er, der foregår, og det er vigtigt, at vi sikrer deres deltagelse.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg vil da godt takke for redegørelsen og sige, at gennem de sidste 25-30 år så mener jeg faktisk, der er fremskridt i den måde, vi prøver at styre byfornyelse på, den måde som beboerne bliver inddraget på.

Men for mig at se, også når man lytter til beboerne derude, så finder de ikke løsningen tilfredsstillende. Det er som om, tingene falder for sig, og man mangler den her overordnede koordinerende styring. Det gælder både i det, som nogle kalder Røde Rose-kvarteret, og andre kalder Mimersgadekvarteret, men det gælder også ude i Nordvest, og vi har også haft diskussionen i Borgerrepræsentationen omkring Eksempelprojektet i Valby, at vi skal have på en eller anden måde en overordnet koordinering af de her ting.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Selvfølgelig skal man respektere forskellige partnere, der indgår i det. Og det, som jeg fik ud af overborgmesterens redegørelse, det er, at tingene foregår nu meget godt, sådan som han ser det. Det kunne være, man skulle stramme lidt op på forvaltningens rolle som koordinatører, og det er da selvfølgelig godt, at forvaltningen prøver at se sammenhængene i tingene, men for mig at se så erstatter det ikke beboerindflydelsen fra områderne, det er dem, der skal prøve at tænke i sammenhæng.

Der har været diskussioner derude, og der er forslag på lukket dagsorden, som vedrører området, og der føler de helt klart, at tingene falder fra hinanden.

I motivationen for forslaget har vi skrevet, at Enhedslisten ønsker, at der med basis i lokalområdet udvikles en koordinerende styregruppe for samtlige projekter, der har til hensigt at løfte kvarteret. Det eneste bud, overborgmesteren reelt havde på det, det var, at man skulle styrke forvaltningens indsats.

Så jeg tror, Enhedslisten på basis af overborgmesterens redegørelse vender tilbage med et forslag om det her.

Forespørgslen blev besvaret af overborgmester Lars Engberg (A).

=====

36) BR 293/05. Forespørgsel til overborgmesteren

(Charlotte Wieth-Klitgaard, F, Klaus Bondam, B, Martin Gertsen, V, Louise Frevert, O, og Ole Hentzen, C2):

Overborgmesteren bedes over for Borgerrepræsentationen redegøre for, hvorfor forhenværende overborgmester Hellen Hedemann, SF, ikke har fået påført sit navn på navnevæggen i overborgmesterens forværelse.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Hvis I nu bøjer nakken og kigger op i loftet, så kan man se, at den ædelgran, som er deroppe, blev fældet i året 1895. Det er muligvis ikke nogen enormt vigtig oplysning, men den er med til at skabe det her billede af et rådhus fyldt med små finurlige oplysninger, med til at give det her hus, som selv når de kedeligste debatter raser, så er der altid en eller anden detalje, som øjet kan hvile på, og som man kan blive glad over.

Inde hos overborgmesteren er der en væg med navne, og der er overborgmestrene listet op, men af en eller anden mærkelig årsag så har man altså glemt én, ikke en overborgmester, som kun var fungerende, ganske vist en overborgmester, som kun var overborgmester i 2 dage, men ikke desto mindre den overborgmester, som brød kongerækken af mandlige socialdemokrater, Hellen Hedemann fra SF.

Hvorfor skulle hun nu ikke op på den her væg? Hvad er grunden? Er det ikke netop en af de her sjove historier, som man kan forestille sig, at folk vil sige om 50 år: Hov, der var da et eller andet, der skete der. Hvorfor var det lige, at der var dette skift midt i en valgperiode. Det vil man blive opmærksom på, og det vil man få snakket om, det vil høre med ligesom kaklerne nede på direktøren for familie- og arbejdsmarkedsforvaltningens kontor og så mange andre ting, som er på det her rådhus.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Det er simpelt hen en anekdote, som skal fortælles, og som skal være synlig for det rådhus, som vi alle sammen holder af. Det er fuldstændig unaturligt, at den ikke skulle være med, den hører til, og den hører til, fordi vi har et hus, som lægger vægt på historie, og som fortæller alle de spændende ting, der er foregået.

Så vi blev lidt overraskede, da der pludselig var lavet ulovlig graffiti eller i hvert fald overspringshandling inde på væggen. Så vi vil gerne høre, hvad bevæggrunden var, om man glemte navnet, eller hvad man har tænkt sig at gøre for at rette op på denne forglemmelse.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg er blevet bedt om at redegøre for, hvorfor Hellen Hedemann, som varetog overborgmesterens opgaver den 25. og 26. oktober sidste år, ikke har fået påført sit navn på navnevæggen. Det vil jeg meget gerne, og jeg kan gøre det ganske kort.

Hellen Hedemann har ikke fået påført sit navn på navnevæggen, fordi hun alene har været fg. overborgmester og ikke valgt overborgmester. Vi har ikke tidligere haft tradition for, at fg. overborgmestre har fået deres navn på navnevæggen i overborgmesterens forværelse.

Jeg vil også meget gerne uddybe forklaringen og redegøre for juraen i forbindelse med et overborgmesterskifte midt i en funktionsperiode.

Jens Kramer Mikkelsen udtrådte af Borgerrepræsentationen med virkning fra den 25. oktober 2004 og fratrådte samtidig sit hverv som overborgmester og formand for Borgerrepræsentationen. Når en formand fritages for sit hverv, dør eller udtræder af kommunalbestyrelsen, skal der vælges en ny formand efter reglerne i den kommunale styrelseslov for resten af kommunalbestyrelsens funktionsperiode. Det følger af bestemmelsen i styrelseslovens § 7, stk. 3.

I København har vi besluttet, at valget af Borgerrepræsentationens formand, overborgmesteren, er en del af forholdstalsvalget til de stående udvalg. Det har den konsekvens, at når overborgmesteren dør eller udtræder af Borgerrepræsentationen, besættes den ledigblevne plads for resten af Borgerrepræsentationens funktionstid af den gruppe i Borgerrepræsentationen, der har udpeget den afgående overborgmester. Det følger af bestemmelsen i styrelseslovens § 65, stk. 6.

Næstformanden bliver altså ikke automatisk formand for kommunalbestyrelsen, når formanden fritages for sit hverv, dør eller udtræder af kommunalbestyrelsen.

Når der skal vælges en ny formand, fordi den tidligere formand er død eller udtrådt af kommunalbestyrelsen, kan valget først foretages i et møde, hvortil den pågældende stedfortræder er indkaldt som nyt medlem.

I det konkrete tilfælde tog Borgerrepræsentationen i mødet meddelelsen fra den store valggruppe om udpegning af en ny overborgmester til efterretning. Næstformanden varetager formandens funktioner, indtil en ny formand er valgt eller udpeget, det følger af bestemmelsen i styrelseslovens § 33. Udpegning af en ny overborgmester sker for resten af kommunalbestyrelsens funktionsperiode. Der kan ikke foretages udpegning for en del af den resterende funktionsperiode; det følger af styrelseslovens § 7, stk. 3.

Borgerrepræsentationen tog i mødet den 28. oktober 2004 til efterretning, at Hellen Hedemann, indtil den store valggruppe havde givet meddelelse om, hvem der skulle være ny overborgmester, varetog bl.a. hvervet som formand for Borgerrepræsentationen og formand for Økonomiudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

I samme møde tog Borgerrepræsentationen til efterretning, at den store valggruppe havde udpeget mig til hvervet som overborgmester i Københavns Kommune med virkning fra onsdag den 27. oktober og for resten af funktionsperioden for Borgerrepræsentationen.

Hellen Hedemann har fungeret som overborgmester, men hun har aldrig været valgt eller udpeget som overborgmester for perioden fra den 25. til den 26. oktober. Hvis det havde været tilfældet, ville det også have været i strid med styrelsesloven, fordi der, som jeg sagde før, ikke kan ske valg eller udpegning for en del af den resterende funktionsperiode.

Endelig har vi ikke tidligere haft tradition for, at fg. overborgmestre har fået påført deres navne på navnevæggen. Vi har faktisk i tidens løb i det tidligere magistratsstyre haft mange fg. overborgmestre, uden at de har fået deres navn på navnevæggen. Så hvis vi ændrer den praksis nu, så skal vi nok have hvidtet hele væggen om.

Borgmester Søren Pind: Jeg tager ordet, fordi jeg skylder overborgmesteren at sige, det er sådan en lidt pudsigt fornemmelse, men jeg vil faktisk gerne forsvare overborgmesteren en lille smule, forstået på den måde, at jeg ikke skal blande mig i juraen, men jeg tror, jeg i tre-kvart år, halvt år, nogenlunde hver eneste gang jeg har været på overborgmesterens kontor, har hånet ham for, at Jens Kramer Mikkelsens embedsperiode ikke var afsluttet, og at den nye overborgmesters navn ikke var tilføjet.

Så jeg vil bare sige, at jeg er glad for, at tingene er gået forskriftsmæssigt til, og glad for den redegørelse, overborgmesteren her har givet.

Klaus Bondam (B): Det er jo på sin vis betryggende og også med mit kendskab til Hellen Hedemann, at hun har fungeret som overborgmester, i modsætning til nogle af dem, der står der.

Der er mange anekdoter i dette hus, som Charlotte Wieth-Klitgaard var inde på før. En af mine yndlingsanekdoter handler om maleriet herude på væggen, hvor der oprindeligt var malet fire mænd, der hang i galgen, hvorefter en dame sagde til maleren: Er det ikke en meget ubehagelig by, der bruger hele galgen og hænger alle fire? Så de to af dem er malet over, kan man se derude. Det er del af denne historie og de ting, der er på væggene, er en del af historien om vores by, rødgranen hørte vi før, malerierne, borgmesterportrætterne og dermed også navnene.

Der er selvfølgelig en masse jura i det her. Jeg personligt synes, at det er en lille smule uklædeligt, hvis man kan sige det på den måde, ikke at respektere kronologien, sådan som det skal gøres. Der er sikkert også nedskrevne regler for det her, og det, som vi må trøste os med i denne sag, er i hvert fald, at vi 55, der sidder her i forsamlingen, ved, at der i nogle få dage rent faktisk var et systemskifte i denne by, og at København også havde sin første kvindelige overborgmester, Hellen Hedemann.

Louise Frevert (O): Vi vil også kvittere for redegørelsen fra overborgmesteren. Men derfor kan vi jo godt sige, at det er brandhamrende ærgerligt, at man bare har en procedure, der går ud fra, at tingene er, som de plejer at være. Så man må jo også sige, at vi mener også, at der er en del kønsdiskriminering i det her, fordi det drejer sig om en kvinde. Det kan godt gå os lidt på, at det måske lugter lidt langt væk af, at det er en kvinde, som har siddet i stolen, at hun så ikke har fået lov til at blive registreret på væggen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Men jeg synes også, det er lidt småligt. Uanset hvor mange timer eller dage, Hellen Hedemann har fungeret som overborgmester, så synes jeg alligevel, det er lidt trist, at hun ikke har kunnet få sit navn op på væggen. Om ikke andet, så kan man sige for princippet skyld og også for ligestillingens skyld.

Forespørgslen blev besvaret af overborgmester Lars Engberg (A).

=====

37) BR 226/05. Medlemsforslag om botilbud til psykotiske unge.

(Stillet af Trine Schaltz, Bjarne Fey, Hellen Hedemann, Frank Hedegaard, Jens Johansen, Bo Asmus Kjeldgaard, Heinrich Metz, Sven Milthers og Charlotte With-Klitgaard (alle F)):

SF foreslår:

At Borgerrepræsentationen pålægger Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen - i samarbejde med Børne- og ungdomspsykiatrisk afdeling på Bispebjerg Hospital - at udarbejde et forslag til etablering af et botilbud for 6-8 psykotiske unge. Botilbuddet er for unge psykotiske, som vanskeligt kan rummes i andre institutioner, og som har behov for vedvarende behandling.

At såfremt forslaget ikke kan rummes inden for Familie – og arbejdsmarkedet budget – herunder børneplanen – indgår forslaget i budgetforhandlingerne for 2006.

Trine Schaltz (F): I HS-bestyrelsen interesser vi os naturligvis for ventetider, og ventetider inden for psykiatrien, ikke mindst børne- og ungdomspsykiatrien kommer let til at stå i skyggen af de mere helt synlige og vigtige områder, altså de livstruende sygdomme.

Det bør ikke være sådan, at det ene udelukker det andet, vi skal naturligvis sørge for en hurtig indsats i forhold til livstruende sygdomme, men det må ikke fjerne fokus for at sikre psykisk syge uanset alder en hurtig og god indsats.

Det var i forbindelse med ønsket om at nedbringe ventetiderne på undersøgelse og behandling af børn og unge med psykiske problemer, at jeg blev gjort opmærksom på, at der i København mangler et botilbud til psykotiske unge. De psykotiske børn og unge er hårdt ramt, angst- og vrangforestillinger er ofte en del af deres hverdag, og det er vores absolutte pligt at gøre alt for, at disse børn og unges lidelser mindskes mindste muligt.

Det vil sige hurtig og god indsats i forhold til undersøgelse og behandling, men så sandelig også muligheder for efterbehandling, at leve en hverdag, der er så god som mulig.

Mange børn og unge lever godt i deres familier eller måske på nogen af kommunens botilbud. Nogle af de unge med psykiske problemer eller sygdom kan sagtens rummes i de tilbud, vi har i forvejen. Men der er en lille gruppe unge, som har brug for et tilbud, som i øjeblikket ikke eksisterer i København.

Det er derfor, vi i SF har stillet et forslag om, at der etableres et målrettet tilbud til de unge, det er noget med 6-8, og det tal har vi sagt, fordi det er det, fagfolk har skønnet, der i øjeblikket er behov for. Det er ikke noget højt tal, men for de unge, det drejer sig om, er det vigtigt, ligesom det er vigtigt for deres familier.

Det er unge, der ofte har brug for medicinsk behandling, og som skal have hyppig kontakt med børne- og ungdomspsykiatrisk afdeling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Den psykiatriske viden og erfaring er vigtig, men der bør være en tværfaglig gruppe af personale, der er omkring de unge i deres hverdag.

Vi har foreslået, at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen i samarbejde med børne- og ungdomspsykiatrisk afdeling kommer med et forslag om, hvordan botilbuddet skal være, fordi vi mener, at et samarbejde mellem de 2 instanser er helt afgørende for et godt resultat.

I går havde vi et fællesmøde mellem HS-bestyrelsen og familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, og det var primært psykiatrien, der var på dagsordenen. Der var enighed om, at der skal gøres en indsats for en gruppe psykisk syge, der samtidig er stofmisbrugere. Nu er det altså voksne, jeg taler om. Det er de allerdårligste stofmisbrugere og psykisk syge, og der er ikke rigtig nogen, der kan tage sig af dem.

I psykiatrien er det svært at have så dårligt psykisk syge, der samtidig er hardcore narkomaner, og i stofmisbrugsbehandlingen er det svært at tage sig af narkomaner, der samtidig er så svært psykisk syge.

Det vi ønsker er langsigtet at undgå, at de unge, som jeg har talt om, der er svært psykotiske i dag, ikke ender i den gruppe, hvor de ud over at være psykisk syge, også bliver narkomaner. Vi ønsker at sætte ind i tide med et tilbud, der giver de unge en tillid til deres omgivelser og tillid til, at de kan få en mulighed for en acceptabel voksertilværelse.

Vi bliver som politikere ofte beskyldt for at være kortsigtede og udskyde løsninger, til problemerne er vokset os over hovedet, og i nogle tilfælde er det jo rigtig nok. Det skal vi forhindre i dette tilfælde ved at give de unge et tilbud, som de kan profitere af.

Omkring økonomi der mener vi, at der skal tages stilling til, i hvor høj grad det her kan finansieres inden for f.eks. børneplanens rammer og evt. må finansieringen eller dele af finansieringen indgå i budgetforhandlingerne.

Men det er klart, at de unge koster jo også penge i dag, og tilsyneladende er det indimellem penge, der gives ud uden den ønskede effekt, effekten er nemlig trivsel og udvikling for den unge.

Økonomien er årsagen til, at vi bringer sagen op her i salen i dag, fordi vi mener, det er vigtigt, at der er politisk vilje bag dette projekt for at sikre, at det bliver realiseret.

Vi håber på, at partierne her i salen vil støtte op om forslaget, og vi foreslår, at det efter behandlingen henvises til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Sådan er det, 5 minutter er ikke lang tid.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg skal se, om jeg kan gøre det kortere end de 5 minutter; det tror jeg godt, jeg kan.

Venstre har stor sympati for dette forslag, for det er ikke nogen hemmelighed, at de psykotiske syge, og de unge psykotiske syge er blandt den gruppe, som bliver ladet i stikken her i byen. Det er en svær situation for mange familier at se deres unge vandre ind og ud af hospitaler og af afdelinger. Mange af dem har en manglende stabilitet i forhold til manglende boligsituation, det er med til at forværre problemerne.

Vi i Venstre er sådan set ikke i tvivl om, at en indsats på dette område samlet set også vil være en sund økonomisk forretning for kommunen, vi er altså ikke kun med til at hjælpe nogle unge i en svær situation og være med til at hjælpe deres familier, vi er også med til samlet set at sørge for, at kommunen har en udmærket økonomi ud af det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Derfor så er vi parate til at handle nu, derfor vil vi gerne stille et ændringsforslag om, at det 2. ”at” erstattes med, ”at Borgerrepræsentationen beslutter, at forslaget skal indgå i budget 2006”, således at vi allerede i dag beslutter, at det her er med, når vi vedtager budgettet senere.

Michael Rosenmark (C): De Konservative er meget positive over for forslaget her og vil meget gerne se det i udvalget, sådan så vi kan få en forvaltningsmæssig belysning af det omkring behov, antal og placering og økonomien i det.

Og kan af gode grunde ikke støtte Venstres ændringsforslag.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er jo ikke første gang, at Dansk Folkeparti og SF er enige om, at der skal gøres noget på specielt dette område.

Dansk Folkeparti er glad for, at det ligesom er kommet frem, at der rent faktisk er en meget lille gruppe blandt de unge, som vi faktisk ikke har et hurtigt og målrettet tilbud til. Det er også grunden til, at vi er interesseret i at få sat det her i gang.

Vi vil ikke lægge os fast på, hvad det er for en af modellerne, der skal vælges, om den kræver udvalgsbehandling. Det eneste, som der nok er behov for at diskutere, er, om antallet 6-8 er det rigtige antal; det er jeg ikke i stand til at vurdere.

Men det, der i hvert fald bliver tilkendegivet herfra og fra Dansk Folkepartis side, det er, at hvis der er en gruppe blandt de unge her, og hvis det er i størrelsesordenen 6-8 personer, så er Dansk Folkeparti med på at lave den her hurtige, målrettede indsats, og så må vi finde ud af, om det er ved at gå direkte i gang og få det indarbejdet i budgettet, eller om det er en mere grundig sagsbehandling i udvalget. Men der forbeholder jeg mig lige retten til at tage ordet lidt senere.

Mona Heiberg (A): Jeg vil gerne sige tak til fru Trine Schaltz for at stille dette forslag og har også sagt, at jeg synes, det er et glimrende forslag, og det er et godt tiltag.

Jeg vil så sige i forlængelse af dette og også i forlængelse af det møde, vi havde i aften, at det er jo ikke psykiatrien, der ikke har fået penge tidligere, nemlig et trecifret millionbeløb. Det er jeg kun glad for, at og det tror jeg, både patienterne og de pårørende også er meget, meget glade for. Men dermed skal det ikke sige, at specifikt dette forslag ikke skal nyde fremme, for det mener jeg bestemt.

Når Jesper Schou siger, at så må vi tage det på forhånd i forhold til budget 2006, så kan vi ikke stemme for det, hr. Jesper Schou, vi kan ikke sådan begynde at forhåndskontere med alle de forskellige gode forslag, før vi tager hul på debatten og forhandlingerne om budget 2006.

Så lad det ligge som et rigtig godt forslag, lad os behandle dette i forbindelse med budgetforhandlingerne og det nye budget i 2006 og lad os så sige til hinanden, at det er godt, det kommer på bordet, og jo mere vi kan lave i forhold til psykiatrien, i forhold til de patienter, der virkelig har behov og specifikt måske de unge, så vil jeg sige, lad os lade det ligge og lad os tage det som det gode forslag, det er. Men pengene må ligesom komme, når pengene er der.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Rikke Fog-Møller (Ø): Jeg skal blot herfra erklære Enhedslistens støtte til forslaget. Det er et vigtigt tema, der kommer op her, det er nogle vigtige ting at få sat på skinner, og jeg er ikke i tvivl om akutheden i dette projekt.

Vi vil dog gerne have det i udvalg, fordi vi gerne vil kunne se det i den lidt større kontekst, at det her pladsantal, det rigtige pladsantal og så også måske få lidt mere uddybet, hvordan samarbejdet skal være med en psykiatrisk afdeling, evt. Bispebjergs ungdomspsykiatri, eller hvor det nu kan være, og både fordele og ulemper ved at have det liggende i nærheden af et psykiatrisk behandlingssted.

Så det er sådan set, det vil vi godt se, og selvfølgelig økonomien skal vi se på.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi går til 2. runde.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg blev egentlig lidt nysgerrig, da Michael Rosenmark bevægede sig op på talerstolen, fordi jeg hørte ham sige, at De Konservative af gode grunde ikke støttede Venstres forslag, men jeg missede lige de der gode grunde til, at man ikke gjorde det. Det kunne jeg godt tænke mig, at ordføreren for De Konservative kom op og redegjorde for, hvad det nu var for nogle gode grunde.

Når det er, man fra Venstres side gerne vil, at vi i dag vedtager, at det skal med i budget 2006, jamen så er det jo for netop at fastslå, at det her det vil vi, at det ikke bare er skønmaleri og skønne tanker, der her bliver udstedt fra alle mulige partier heroppe fra, "vi vil gerne", og "vi vil rigtig meget".

Men Mona Heiberg hun siger det vel egentlig meget godt, når hun konstaterer heroppe fra, at der er jo mange andre gode forslag, som man også skal kigge på. Ja, det er der, men hvis man ikke mener, at det her er så godt et forslag, at man med det samme vil slå til, jamen så vil jeg tillade mig at tvivle på Mona Heibergs og Socialdemokraternes evne til, at man i det hele taget ønsker det her, man ønsker det i hvert fald ikke stærkt nok. Det er da en ærlig sag, man ønsker ikke at gøre noget for de psykotisk syge unge. Jamen fair nok, så har man markeret det, vi vil bare gerne noget andet, vi vil gerne noget for de psykotisk syge unge.

Jeg går da stærkt ud fra, at når SF har stillet forslaget, så har man også en ide om, hvor det er, man økonomisk set bevæger sig henne, er det 8 mio., er det 46 mio. kr., at man har tænkt på, hvad det er for nogle prioriteter, man har også i budget 2006, og man selvfølgelig ikke foreslår noget, som man ikke ønsker kommer ind i budgettet.

Så jeg regner da med, at SF om et øjeblik kommer op og tilkendegiver, at de også ønsker, at det skal i budget 2006, for ellers så bliver det jo et forslag, som måske mere er ment for pressen end for noget som helst andet, og det kan jeg ikke forestille mig, SF går med til.

Trine Schaltz (F): Ja, tanken har sådan set været, at det skal til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og i og med at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen sammen med børne- og ungdomspsykiatrisk afdeling skal lave et forslag, så man kan se, hvordan kan vi stykke det her sammen på en fornuftig måde. Og så en behandling i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, det er sådan, jeg også havde forestillet mig det.

Jeg er meget glad for, at Venstre så kontant siger, at det her skal der bruges penge til, det ligger der faktisk også i vores forslag på den måde forstået, at vores 2. "at" jo hedder, "at så-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

fremt forslaget ikke kan rummes inden for familie- og arbejdsmarkedsforvaltningens budget, herunder børneplanen, så indgår forslaget i budgetforhandlingerne for 2006”.

Det er noget med, at vi synes, det var vigtigt, at der her blev tilkendegivet, at det her vil vi finde penge til. Men der er jo ikke nogen af os, der kan vedtage et budget i dag, desværre Venstre, det ville være fint, jeg havde mange ting, jeg godt lige ville have med. Men hvis der bliver stemt for det her, så har vi en klar forventning om, at det her også er noget, der bliver til noget.

Det er et dyrt tilbud, det skal der slet ikke være nogen tvivl om, men jeg tror også, at nogle af de unge i dag koster rigtig, rigtig mange penge, bortset fra dem der går på gaden.

I Københavns Amt har man faktisk lavet et botilbud for ganske nylig, som er gået i gang, og som ser ud til at blive en succes, og de kunne fortælle, at nogle af de unge, de havde, de tidligere havde haft sådan et 1:1 tilbud, som de overhovedet ikke kunne holde ud at være i, men som kunne koste mellem 2 og 4 mio. kr. om året. Så det var altså, kan man sige, spildte penge, så lad os hellere prøve at bruge dem på noget, der kan bruges til noget.

Men for os er det fint, hvis vores 2 ”at”-er er dem, der bliver stemt om, og der så bliver arbejdet videre på den måde, og vi så alle sammen har tilkendegivet, at det her det er noget, vi gerne vil indføre i København.

Michael Rosenmark (C): Jeg tænkte nok ikke, jeg slap så let. Henset til tidspunktet prøvede jeg at gøre det i korthed, men gode grunde det er selvfølgelig en subjektiv formulering, ”gode grunde” for nogle kan være dårlige grunde for andre.

Men gode grunde for mig det er, at jeg savner en forvaltningsmæssig vurdering. Jeg ved ikke, om det her er det rigtige antal, jeg ved ikke, om stedet er det rigtige. Jeg ved heller ikke med sikkerhed, om der er det her behov, så derfor så er gode grunde for mig ikke at sige ja til noget, som jeg i bund og grund ikke ved, om er det rigtige og det rigtige sted og det rigtige antal.

Så har jeg det også sådan med hensyn til økonomi og forslag, og den diskussion har vi også haft i udvalget, at vi også gerne, når vi ikke ligefrem vælter os i penge, vil se, om det her er det rigtige forslag, eller om der er andre forslag, der er vigtigere, eller der er andre ting, der presser sig mere på. Det er jo så det, vi vurderer ved budgetforhandlingerne.

Mona Heiberg (A): Det er da ærgerligt, hr. Jesper Schou, at du er i tvivl om mine intentioner og hensigter med det her, og det kan jeg sådan set ikke helt forstå. Jeg har i de sidste 14 dage sammen med HS’ økonomidirektør været rundt til samtlige grupper på dette rådhus. Jeg har ikke været hos Venstres Gruppe, men jeg har været hos en af Venstres borgmestre sammen med den sundhedspolitiske ordfører og fortalt om det, jeg ønsker, og det, jeg gerne vil i forhold til budget 2006 og hele HS-området, herunder psykiatrien. Venstres Gruppe har også fået et tilbud om dette.

De der har hørt på dette indlæg, oplæg ved, at psykiatrien er et meget, meget, meget stort ønske i budget 2006. Så jeg kommer meget gerne til Venstres Gruppe og giver dette oplæg sammen med HS’ økonomidirektør, det synes nødvendigt efter Jesper Schous udtalelser.

Det andet jeg vil sige i den forbindelse er, at hvis hr. Jesper Schou havde modtaget invitationen i aftes eller blot været til stede, så ville han måske også være en smule klogere end komme med det udsagn, han nu kommer med, og stille mine ønsker i forbindelse med psykia-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

trien i tvivl. Hvis hr. Jesper Schou havde været så venlig at indfinde sig til det pågældende møde, hvor Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og HS-bestyrelsen samt 14 embedsmænd stillede op, så ville han i dag have været lidt klogere.

Men skidt med det, vi synes stadig væk, det er et rigtig godt forslag og ser det gerne udvalgsbehandlet.

Carl Christian Ebbesen (O): Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om andet end, at Dansk Folkeparti faktisk mener, at Venstre har stillet et rigtig godt ændringsforslag, den kommer jo fuldstændig fra hjertet, der er en god sag, der er noget, man gerne vil gennemføre, lad os nu få det ind i budgettet og lad os komme i gang.

Problemet er blot, at efter jeg har hørt SF's ordfører redegøre for, hvordan man udmønter det her, hvad det koster, så er jeg pludselig blevet meget mere bekymret. Der er en række overvejelser her, man ikke har gjort sig, og det siger blot mig, at Dansk Folkeparti vil anbefale, at den her bliver sendt i udvalg. Den er ikke gennemarbejdet, den er ikke gennemtænkt.

Det er godt forsøgt fra SF's side, nu synes jeg, den fortjener en fair udvalgsbehandling.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): 3. runde.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg vil starte med at sige til Michael Rosenmark og De Konservative, at hvis han ikke ved, om det er det rigtige sted og det rigtige antal, så er det i hvert fald helt rigtigt af ham til gengæld at sige, at det her skal vi ikke vedtage i aften, men sende det direkte videre i udvalg. Fordi der står ret præcis i SF's forslag, at det skal være på Bispebjerg, og det skal være 6-8 botilbud, og det er det, man skal handle om.

Jeg synes, SF har været meget ærlige, de har helt klart tilkendegivet præcis, hvad det er, de gerne vil. Hvis man ikke mener det, jamen fint nok, så må man bare komme op på talerstolen og markere noget andet. Jeg har bare ikke hørt Michael Rosenmark eller andre fra De Konservative sige, at det var ikke det, de ville. Det eneste, jeg har hørt dem sige, det var, at de gerne ville diskutere, men ikke noget bud på, hvad de så gerne vil.

Vi har sagt, vi vil gerne 6-8 botilbud, vi vil gerne Bispebjerg, og det siger vi jo ligeud.

Så tak til belæringen fra Mona Heiberg om, hvor det var, jeg burde befinde mig henne efter mødet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget i går, hvor der var møde med HS, og hvor Frederiksberg Kommune i øvrigt også deltog, hvad Mona Heiberg måske glemte i selve sammenligningen. Men jeg hørte bare stadig væk ikke noget fra Mona Heiberg om, at man i Socialdemokratiet gerne vil det her, og at man var klar til at lægge det her i budgettet.

Så nu må Mona Heiberg jo komme med en tilkendegivelse: Vil Socialdemokraterne det, eller vil de ikke? Det er i virkeligheden ikke noget særlig svært spørgsmål. Hun er velkommen til at sige ... Mona Heiberg er velkommen til at sige, det er en prioritering, vi må kigge på det samlede, det kan godt være, det ikke bliver, så vil vi bare gerne høre det. Så er det jo en ærlig sag. Så kan man fortælle det til den undrende omverden bagefter, at det er sådan, det forholder sig i Socialdemokratiet. Det efterlyser jeg et svar på.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Der er stillet forslag om udvalgshenvielse, og jeg skal sige, at hvis det bliver vedtaget, så følger det ændringsforslag, som Venstre har stillet, med i udvalgsbehandlingen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

”2. at erstattes med:

At Borgerrepræsentationen beslutter, at forslaget skal indgå i budget 2006.”

Efter forslag fra Socialistisk Folkeparti blev medlemsforslaget henvist til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget inkl. ændringsforslaget fra Venstre.

=====

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så skal jeg sige, at jeg har modtaget fra vistnok samtlige gruppeformænd et forslag om at udskyde følgende sager: Punkt 34, 36, 38 og tillægsdagsorden I, punkt. 4 og 5. Er der nogen, der gør indsigelse mod dette forslag? (*Ophold*). Det er der ikke; så er det vedtaget.

=====

38) BR 230/05. Medlemsforslag om singlernes/eneboendes situation i Københavns Kommune

(Stillet af Klaus Bondam, Monica Thon, Manu Sareen, Bjarne Nielsen og Inger Marie Bruun-Vierø (alle B)):

Borgerrepræsentationen beslutter,

at Økonomiforvaltningen inden udgangen af 2005 udarbejder en redegørelse over singlernes/eneboendes situation i København Kommune.

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde torsdag den 26. maj 2005.

=====

39) BR 252/05. Medlemsforslag om etablering af et Københavns Børneråd

(Stillet af Klaus Bondam, Inger Marie Bruun-Vierø, Manu Sareen, Monica Thon og Bjarne Nielsen (alle B)):

Borgerrepræsentationen beslutter,

- at Økonomiforvaltningen med inddragelse af de relevante forvaltninger inden udgangen af august 2005 udarbejder et oplæg til etablering og finansiering af et Københavns Børneråd, hvor institutionerne, de faglige organisationer, forældre-netværk, forvaltningerne og politikerne – sammen med en række udpegede eksperter på området - kan mødes og have en tæt og kontinuerlig dialog om den fremtidige politik på området.

Klaus Bondam (B): Der er ikke nogen tvivl om, tror jeg, at det at sikre udviklingsmulighederne for de københavnske børn og unge er et af de stærkeste indsatsområder for de fleste af os i de kommende år.

Hvis vi skal fastholde og styrke den vækst og udvikling, der har været i Københavns Kommune de seneste år, så skal vi kunne tilbyde et offentlig serviceudbud, som er i topklasse,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

vi skal ikke bare have landets dyreste, men også landets bedste serviceudbud på dette område. Fordi uden mange børn og unge i Københavns Kommune, ja, så er der ingen fremtid. Uden glade, veludviklede og harmoniske børn og unge i Københavns Kommune er der ingen fremtid.

Vi må derfor sikre trygheden i de kommunale institutioner og servicetilbud, der har med børn og unge at gøre. Vi tror på, at det her kun sker, hvis vi arbejder tæt sammen, kun gennem en gensidig inspiration og dialog med og mellem myndigheder og forældre, de professionelle voksne, der arbejder med børn og unge og eksperterne, tror vi på, at vi kan skabe de optimale rammer for og indhold i det offentliges engagement i børnelivet.

Vi tror på, at vi med etableringen af et københavnsk børneråd kunne sikre en bredere forståelse for de prioriteringer og udviklinger, der altid er nødvendige i et politisk system.

Ligeledes mener vi, at et børneråd kan skabe en platform for en bred offentlig dialog om Københavns Kommunes politik set i et børneperspektiv.

Børnerådet skal selvfølgelig også medvirke til at anvise nye udviklingspotentialer på dette område. For målet må selvfølgelig være, at vi ikke blot her i en politisk midte må sikre et fælles ejerskab, men også med de københavnske borgere sikre et fælles ejerskab på at sikre det gode børn og unge-liv. Målet må være at kunne pege på udviklingspotentialer.

Nu har Jakob Hougaard brugt ordet ”hinsidan”, så det gør jeg også i dag, hvis vi kigger hinsidan over til Sverige, så vil vi se, at de på institutionsområdet er langt fremme med garantier om børns udvikling frem for bare ophold og pasning, at sikre i institutionsverdenen, at det enkelte barn stimuleres ud fra det udviklingsniveau, barnet befinder sig på.

Der er tidspunkter i børns liv, hvor de er mere modtagelige over for indlæring af specifikke færdigheder, i perioder er det den kreative side, i andre er det den logisk-matematiske indlæring, som barnet suger til sig.

Et børneråd vil også kunne drøfte tværgående indsatser i konkrete tilfælde, eksempelvis drøfte tiltag inden for integration, skolestart, skolevalg og mange andre emner af relevans for børns hverdag.

Hvis jeg må afslutte mit indlæg nu med en historie ude fra det virkelige liv, så vil jeg læse op fra en mail, jeg har fået fra en pige ude i Valby:

”Min kæreste har lige opsagt sin stilling som afdelingsleder i en børnehave. Nedskæringer i personalet gjorde, at de ofte måtte droppe alle de gode ting, de gjorde med børnene som f.eks. den ugentlige tur og den årlige koloni. Var der bare en medarbejder syg, var der ikke overskud til andet end den simple daglige drift. Jeg forstår ham godt, hvem har lyst til at arbejde et sted, hvor man ikke kan give ungerne bare små simple oplevelser, og hvor der næsten ikke er tid til at tage en snak med forældrene, når de henter og bringer.

Kan man retfærdiggøre over for sig selv at have personaleansvaret over for de ansatte, som må rende hurtigere og hurtigere og langsomt begynde at søge væk. Han gav ikke op, men han kunne ikke stå til ansvar for den måde, det kørte på.”

Det her er et spørgsmål om at sikre en god udvikling for Københavns børn og unge, fremtidens København.

Jesper Christensen (A): Jeg skal gøre det meget kort. Jeg vil sige, at vi er meget enige i meget af det, der lige er blevet sagt, og støtter i og for sig forslaget om oprettelse af et børneråd i Københavns Kommune.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Det er klart, at vi fortsat skal arbejde på, hvordan dialogen mellem by og borgere kan blive bedre, ansatte og professionelle inddrages i udviklingen af København også på børneområdet. Vi har selv været med til at oprette nye råd på fritidsområdet f.eks., og i forvejen er der jo råd på både skole- og gymnasieområdet. Der arbejdes med ungeråd flere steder i byen i lokal-demokratisk sammenhæng, og der sker i det hele taget meget i byen i denne retning.

Men måske sker der jo også snart noget med en ny struktur, og vi synes også, at det er nødvendigt, at man får arbejdet grundigt med dette forslag. Hvad skal der ske, hvad skal Børnerådet kunne, hvordan skal det hænge sammen med andre råd, er der for mange af dem? Det skal der kigges på i denne sammenhæng. Hvor skal det forankres, er det et råd for hele byen, eller er der også noget lokalt i forhold til bydelene?

Så vi vil gerne medvirke til at se på, hvordan indsatsen kan optimeres, og vi vil derfor foreslå, at forslaget henvises til Økonomiudvalgets behandling med henblik på, at Økonomiudvalget kan diskutere en nærmere beskrivelse af, hvordan et børneråd kan tænkes etableret.

Trine Scholtz (F): Egentlig så havde vi jo gerne set, at det her forslag blev behandlet sammen med det forslag, vi har senere, om en børnetalsmand, fordi vi synes, at de to forslag supplerer hinanden godt.

Men vi synes, der kan være fornuft i at have en samling af eksperter eller vidende folk på dette område, og når vi så kommer med vores forslag, så kunne det være en, som børnetalsmanden også kunne eller hun kunne rådføre sig med.

Derfor så vil jeg vende tilbage til noget af det senere, når vi får det næste forslag, og så vil jeg gerne støtte, at det bliver udvalghenvist. Så må vi så se, om vores også bliver udvalghenvist, så det kan arbejdes sammen.

Rikke Fog-Møller (Ø): Børnerådstanken har jo sin rod i nogle lidt andre ting måske end det, der bliver lagt for dagen her. Men det er da et interessant forslag, som De Radikale er kommet med her, vil jeg sige.

Det er et forslag om at have mere dialog mellem myndigheder og forældre og professionelle voksne og eksperter. Måske så tror jeg, at vi fra Enhedslistens side vil komme med den kommentar umiddelbart, at man skal passe på, at man ikke laver et kæmpeforum, der er så stort og mudret, at det bliver uklart, hvad man vil og skal, og hvem der egentlig siger noget på hvilket grundlag.

Derfor så tror jeg nok, at vi vil anbefale, at man holdt sig til at have forældreorganisationer, forskellige faglige organisationer og nogle børneråd fra klubber, repræsentanter og børn fra elevråd f.eks., og at man sådan gjorde det, så dem der er forholdsvis tæt på børnedagligdagen i Københavns Kommune, der kunne være det her panel af folk, der satte sig sammen og diskuterede perspektiver for børnepolitik. Der brugte kræfter på at diskutere udviklingsplaner og strategier og responderede på det.

Jeg tror ikke, jeg synes, at det er en god ide, hvis de skal høres om hvad som helst, f.eks. hver gang vi bevilger penge til en daginstitution, og så skal de ind over, for det vil slå deres arbejde ihjel.

Men til de større ting, også gerne kommentere budgetprioriteringer og måske endda have en eller anden form for initiativret, det kunne være interessant at diskutere i et udvalg om, hvad man gerne ville bruge det her børneråd til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Så hæftede jeg mig lidt ved en del af den radikale motivering, som bl.a. handler om, og det er sådan lidt en spids bemærkning måske om at sikre en bredere forståelse for de prioriteringer og udviklinger, der altid er nødvendige i et politisk system.

Samtidig så talte Klaus Bondam om en konkret situation, hvor det netop var ressource-mangel, sådan som jeg fornemmede det, der fik de gode kræfter til at give op eller i hvert fald til at resignere noget over for, hvad man kunne gøre for børn.

Så jeg vil sige, det er i hvert fald ikke Enhedslistens holdning, at det her skal være et eller andet forum, hvor man handler af i stuen og gidselgør de her forskellige grupper. Det er et sted, hvor vi skal få nogle gode ideer, og der skal være højt til loftet.

Derfor så synes jeg heller ikke, at man skal binde et særligt antal politikere på at sidde i sådan et råd, jeg synes, det vil være fint, hvis der er et godt spillerum for, at der kan udvikles nogle ting, uden at der bliver lagt for mange bånd på.

Vi synes også, det er en god ide at udvalgshenviser det, og så kunne man måske overveje, hvordan man ville inddrage børnefagudvalgene i den høring.

Majbritt Mamsen (C): De Konservative vil gerne hilse dette forslag velkommen og synes, det er et rigtig godt forslag. Det, det bare er vigtigt for os at sige, det er, at det er rendyrket, at der skal være fokus på børnene og ikke en faglig diskussionsklub, for dem har vi i form af folkeskolerådet og klubber og fritidshjem.

Men vi synes, det er vigtigt, at det bliver udvalgshenvist til FAU med høring i U&U, fordi det er FAU, der har børnene i dag, hvor økonomiforvaltningen det er jo mere økonomien. Men selvfølgelig skal den i sidste ende i økonomiforvaltningen. Men det er jo i dag familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, der har børneområdet, og så synes vi, det er vigtigt, at det bliver hørt i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, fordi de også har børn og unge.

Men det er i hvert fald vores forslag, at vi gerne vil udvalgshenviser det til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget med høring i U&U, og at vi selvfølgelig er positivt stemt over for det og vil meget gerne bakke forslaget op.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi går til 2. runde.

Klaus Bondam (B): Jeg skal bare sige, at Det Radikale Venstre naturligvis kan tilslutte sig en udvalgshenvisning til Økonomiudvalget, og vi er sikre på, at økonomiforvaltningen har noteret sig de udtalelser, der har været både om at høre fagudvalgene og ikke mindst nogle af de udtalelser, som Rikke Fog-Møller kommer med.

Vi er helt enige med Rikke Fog-Møller i, at et børneråd for overhovedet at skulle have nogen, og det står i virkeligheden lidt i modsætning til det, Jesper Christensen sagde, at hvis det skal have noget at skulle have sagt, så skal vi sikre os, at det har en tyngde og en kompetence.

Og jeg synes, det er interessant det, som der bliver sagt om initiativretten. Sikre en bredere forståelse for prioriteringerne, ja, altså mest af alt er det jo, jeg tror, jeg har sagt i flere sammenhænge, at jeg sådan set er indstillet på at være med til at give det område et løft, men det må man jo så se, om der kan være politisk enighed om blandt de øvrige politiske prioriteringer, vi foretager her i huset.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Der vil jeg sige, at jeg i hvert fald med arbejdet omkring børneplanen har oplevet, at det kunne måske være formålstjenligt at have talt lidt mere med nogle af de aktører, der er på området, før man sådan skrider til handling. Det er ret beset også for at medvirke til at undgå en uro på dette område, hvor vi sådan set nok alle sammen gerne vil det samme, nemlig at sikre et godt, kvalitativt børn og unge-liv i København.

Det eneste, jeg håber med denne udvalgshenvisning, og jeg skal ikke være med til at trække det her ud, er, at det ikke bliver en syltekrukke, fordi der er ingen af os, der er tjent med det her. Hvis vi vil det her, jamen så lad os bide til bolle.

Socialdemokraterne stillede forslag om, at medlemsforslaget blev henvist til behandling i Økonomiudvalget med henblik på en nærmere beskrivelse af, hvorledes et Børneråd kan etableres.

Konservative stillede forslag om, at medlemsforslaget blev henvist til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget med høring af Uddannelses- og Ungdomsudvalget.

Forslaget fra Socialdemokraterne om henvisning til Økonomiudvalget blev vedtaget med 37 stemmer imod 5. 5 undlod.

Før stemte: A, B, F, O, V og V2.

Imod stemte: Ø.

Følgende undlod at stemme: C.

Forslaget fra Konservative om henvisning til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget med høring af Uddannelses- og Ungdomsudvalget var hermed bortfaldet.

40) BR 256/05. Medlemsforslag om offentliggørelse af borgmestrenes personlige økonomiske forhold

(Stillet af Socialdemokraternes Gruppe):

Offentliggørelse af borgmestrenes personlige økonomiske forhold.

Det foreslås, at Borgerrepræsentationen opfordrer de syv borgmestre til, at disse i lighed med landets ministre årligt på kommunens hjemmeside offentliggør en liste over deres personlige økonomiske forhold. Listen bør omfatte de samme oplysninger, som ministrene afgiver. Dog udelades afsnit om medlemskab af foreninger samt ægtefæller/samboers forhold.

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde torsdag den 26. maj 2005.

41) BR 257/05. Medlemsforslag om at undersøge muligheden for indførelse af roadpricing i Københavns Kommune

(Stillet af Socialdemokraterne):

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Socialdemokraterne fremsætter hermed forslag om at undersøge muligheden for at indføre roadpricing i København.

I undersøgelsen skal indgå:

Konsekvenser for forskellige grupper, der berøres af ordningen: beboerne (københavnerne), erhvervslivet (forsyning af butikker og forhold for kunderne, håndværkere, affaldshåndtering m.v.) samt konsekvenser for andre trafikanter, herunder den kollektive trafik.

De miljømæssige og sundhedsmæssige forbedringer af ordningen, fx mindre støj og luftforurening.

De økonomiske forhold i ordningen

Den tekniske løsning, herunder den geografiske afgrænsning i København

Erfaringer fra byer, der allerede har indført lignende ordninger, herunder ændring af butiksstruktur og lokalisering af arbejdspladser.

Fordele og ulemper ved enten at gennemføre ordningen alene i København eller ved at gå sammen med Frederiksberg og omegnskommunerne.

Endelig skal der gives et konkret bud på, hvordan ordningen kan indføres, og et bud på tids-horisonten i forhold til en godkendelse i Folketinget.

Undersøgelsen skal forelægges Borgerrepræsentationen senest august 2005.

Jakob Hougaard (A): Der er ingen grund til at tage den store debat om roadpricing, vejafgifter, kørselsafgifter, kært barn har mange navne, vi har også her i Borgerrepræsentationen haft lejlighed til at tage en omfattende drøftelse af dette spørgsmål i forbindelse med miljø- og trafikplanen, som vi drøftede for nylig.

Vi støtter fra Socialdemokratiet kørselsafgifter, og vi støtter det, der kaldes roadpricing. Nu er jeg belært om, at det er dårligt dansk, så vi kan også kalde det for intelligente kørselsafgifter. Det er intelligente løsninger, intelligente beslutninger, og det er lige noget for Socialdemokraterne. Folk betaler for det, de kører, hvornår de kører, og hvor langt de kører. Det er også det, man rundt omkring i verden arbejder sig hen imod, og vi tror, det er fremtiden.

Men når vi skal drøfte og beslutte på et eller andet tidspunkt i samarbejde med de parter, som må være en del af sådan en løsning både regionalt og statsligt, ja, så skal det selvfølgelig foregå på et oplyst grundlag. Det er derfor, vi ønsker en undersøgelse, ligesom vi for nogle måneder siden før jul fik igangsat den her planredegørelse, så fik vi også en god og oplyst debat om det.

Jeg vil også sige, vi er udmærket klar over, at der er andre partier, der gerne vil have bompengene som i London. Vi er bekendt med, at Enhedslisten og SF vil stille et ændringsforslag til vores medlemsforslag om, at denne undersøgelse også skal omfatte bompengene. Det har vi ikke noget imod, lad os få det belyst også, men det står klart, at vi fra Socialdemokratiets side altså er interesseret i intelligente kørselsafgifter.

Så vil jeg også stille det ændringsforslag, nemlig ”at økonomiforvaltningen udarbejder forslag til kommissorium for sådan en undersøgelse, herunder et forslag til tidsplan til behandling i Økonomiudvalget inden sommerferien.”

Det forslag stiller jeg naturligvis, fordi det også af vores medlemsforslag fremgår, at vi vil have undersøgelsen færdig til august, altså i efteråret, så vi får mulighed for at tage denne debat inden valget, og det tror jeg, der er et behov for i denne sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal foreslå, at sagen henvises til Økonomiudvalget.

2. næstformand (**Bente Frost**): Var det en direkte henvisning, borgmester Søren Pind? (Borgmester *Søren Pind*: Nej, det var det ikke).

Sven Milthers (F): Det er jo altid interessant at se, hvad der kan undersøges, og uanset hvordan man vender og drejer det, så er der mange undersøgelser og analyser af, hvad kørselsafgift kan være for noget. Nogle kalder det roadpricing, det er en afart af det, nogle andre kalder det bompenge, nogle kalder det trængselsafgift, som det hedder i London.

Det fælles for dem det er, at det er egentlig efterhånden lidt svært at finde nye elementer at undersøge. Men det er ligesom vores grundholdning til det, vi ved egentlig godt, hvad det er, de forskellige forslag handler om, vi kender teknologien, vi ved, hvad der kan lade sig gøre her og nu, vi ved, hvilke projekter det tager nogle år at få op at stå.

Men vi har det også sådan, at hvis der skal en ekstra undersøgelse til, en ekstra rapport til, så er det fint nok for os, hvis det kan føre til, at vi kan komme videre i sagen.

Jeg skal undlade at sige, hvornår det var, SF stillede forslag om indførelse af bompenge, det ligger nogle år tilbage for nu at sige det mildt. Men det er stadig væk vores ønske, at vi får indført en fornuftig regulering af biltrafikken i København og i de centrale bydele.

Derfor vil vi gerne sikre os, at der nu kan komme skred i sagen, så vi er med på, at der skal laves en undersøgelse. Men bare for at sige det stilfærdigt, for 2 år siden indførte man trængselsafgift i London, det virkede stort set fra dag ét, og det niveau på kørselsbegrænsning, altså trængselsbegrænsningen der blev opnået, faktisk en af de allerførste dage er det niveau, den har ligget på lige siden. Så derfor tror vi også, der findes en god løsning på det.

Det vigtige er, at det bliver gennemskuelige løsninger, og det kan fungere på basis af en kendt teknologi. Det vil vi lægge vægt på, når vi får undersøgelsesmateriale frem.

Men kort og godt, vi er med på, at der bliver lavet en undersøgelse, og jeg vil overlade fremsættelsen af ændringsforslaget til Enhedslisten.

Klaus Bondam (B): Jeg vil lægge mig lidt i kølvandet af Sven Milthers indlæg. Det er heller ikke nyt i vores radikale baghave at snakke om trængselsafgifter, spørgsmålet om bompenge, en betalingsring har været en del af vores kommunalpolitiske program de sidste 3 valgperioder.

Vi har det også fint med endnu en gang at se på det her, det er ikke nogen hemmelighed, at vores præference er en afgiftsring, altså bompengemodellen. Man kan sige, at konsekvenserne er sådan set de samme af de 2 modeller, og i vores optik så er faktorerne sådan, det er måske nemmere på nuværende tidspunkt i forhold til Folketinget og den trafikpolitiske stemning, der er derinde nu, at arbejde for en regulær københavnerløsning. I vores optik er roadpricing et langt større og langt mere teknisk kompliceret instrument, som vi skal bruge, når vi en gang i fremtiden når derudtil, hvor vi generelt skal opkræve kørselsafgifter for at køre i bil i Danmark, og vi samtidig kan bruge det til at regulere på vægtafgiften og skrue på kørselsfradraget.

Men det er ikke det, der skal skille os ad i første omgang, vi vil gerne være med til at vise, at der i Københavns Kommune og i Borgerrepræsentationen er et bredt politisk flertal, som gerne vil opkræve trængselsafgifter, nej, det gælder nok også Enhedslisten og SF, men vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

er vel nok de eneste partier, der reelt også har en folketingsgruppe med os i dette spørgsmål. Det ved jeg i hvert fald ikke gør sig gældende for Socialdemokraterne.

2. næstformand (**Bente Frost**): Man taler fra talerstolen, Klaus Bondam ... (*Afbrydelse*).. Var det det? Så må han undskyldte, Klaus Bondam. Det var jo uretfærdigt.

Mikkel Warming (Ø): Jamen altså, et eller andet sted er det i forlængelse af både Sven Milthers og Klaus Bondam altså. Vi kan så prale af, at bompengge har stået på vores kommunale valgprogram, lige så længe vi har eksisteret. (munterhed) Så det gør vi så.

Men altså man kan gøre en lang historie kort, kørselsafgifter er det eneste, reelt eneste instrument, hvis vi faktisk vil regulere trafikken, få den til at falde i centrale bydele. Og det er alle, ikke mindst kommunens bygge- og teknikforvaltning meget enige i.

Nu er der så forslag, jeg kunne være flabet og sige igen, om en undersøgelse fra Socialdemokratiet om roadpricing. Det har vi jo hørt før, og som det jo også kom fra Sven Milthers og Klaus Bondam, vi er ikke med på kun at afgrænse det til at handle om roadpricing, vi synes, det er vigtigt, at det lille ord ”bompengge”, også optræder.

Det har vi et ændringsforslag om sammen med SF, som er mailet op til formanden om, at det indføres som en lille skråstreg, roadpricing skråstreg bompengge, at det kommer til at indgå i kommissoriet for det, som økonomiforvaltningen skal fremlægge i Økonomiudvalget inden sommerferien, indeholder begge elementer, og undersøgelsen kommer til at indeholde begge elementer.

Så vil jeg sige til borgmester Søren Pinds ønske om udvalgshenvisning, at i og med, at der nu i forslaget ligger, at kommissoriet for undersøgelsen faktisk kommer til behandling i Økonomiudvalget, hvad vil Søren Pind så mere, når han faktisk der kan være med til at diskutere, have indflydelse på, hvad det er, der skal undersøges sådan meget specifikt.

Vi har det selvfølgelig sådan, at helst ville vi bare se at komme i gang med at indføre bompengge som i London, for det virker, og det virker her og nu og er et kendt system, og vi kan bare gå i gang, og vi behøver ikke have meget lange diskussioner om teknik og overvågning og afgiftssystemet, og hvad ved jeg.

Men hvis det kan bringe det videre, så tager vi det med.

Mogens Lønborg (C): Jeg skal heller ikke forlænge debatten meget, blot sige, at det er interessant, at de her handlingsorienterede partier, som vi tidligere i aften har stiftet bekendtskab med, S og SF, nu trods alt godt lige vil have nogle faktuelle ting belyst, før de griber til handling. Vi er meget tilfredse med, at de ikke er så handlingsorienterede i denne sag, så de er parate til at indføre roadpricing eller bompengge eller noget i den stil.

Jeg skal heller ikke tage del i Enhedslistens og andres pralen af, hvor lang tid man er gået ind for roadpricing, tværtimod eller rettere sagt, måske skulle man sige, at vi er meget tilfredse med, at vi ikke er faldet for fristelsen for roadpricing, vi mener, at nu skal København have udbygget den kollektive trafik, vi skal have en havnetunnel. De instrumenter er positive instrumenter.

Skulle de så om 20 år vise sig ikke at løse trængselsproblemerne i København, nå ja så lad os snakke sammen til den tid. Men det er klart, det vi skal have fat i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Så vil jeg lige sige som en af dem, der var med i London, så har jeg altså i hvert fald et noget andet billede af forholdene, end nogle andre der kom hjem fra London. Et forhold, som i hvert fald jeg bemærkede, ingen af dem der går ind for dette system rigtigt har beskæftiget sig med, men som trods alt har gjort et vist indtryk på forsamlingen derovre, det var økonomien i det. For det bliver dyrt det her, det bliver rigtig dyrt at få indført dette system. Der er så mange administrative og økonomiske problemstillinger ved det her, og de penge kunne altså blive brugt til at få noget mere metro i stedet for.

Karin Storgaard (O): Nu sluttede Mogens Lønborg med at sige mere metro, det kan Dansk Folkeparti godt tilslutte sig, vi er store tilhængere af, at vi får mere metro i byen.

Nu lyder forslaget her, at det er roadpricing, og det er vi ikke sikre på, at vi synes er en god idé, det er i hvert fald ikke Dansk Folkepartis kop te.

Det må være for nylig i øvrigt, at Socialdemokraterne har fået den holdning, jeg synes ikke rigtig, at det er det, man tidligere har hørt fra Socialdemokraterne, eller er det, fordi der snart er valgt, at der så er visse ting, der blusser op her.

Intelligente kørselsafgifter, siger Jakob Hougaard, og han tror, det er fremtiden, men jeg ved ikke, er det registreringen, der er fremtiden, er det det, Jakob Hougaard mener. Der er ikke ret meget fremtid i at registrere, tværtimod, det er hæsligt, hvis man skal sige det på den led, at man registrerer mere og mere i dette samfund. Det er i hvert fald ikke Dansk Folkepartis opfattelse, at det er en god ting.

Mindre støj og forurening, men Dansk Folkeparti mener, det kan gøres på andre leder. Altså roadpricing i sig selv giver vel ikke mindre støj og forurening, men da man er så ivrig for at få en undersøgelse, o.k. det skal vi da ikke modsætte os. Vi kan jo altid tage diskussionen hen ad vejen, bl.a. i Økonomiudvalget, Bygge & Teknik, og når sagen igen kommer op i Borgerrepræsentationen.

Så det er så o.k. for vores vedkommende. Men det er ikke lige den retning, at vi har lyst til at gå, og vi synes efterhånden, at man her har så mange ideer og tiltag i byen, som måske virker modsat af det, man gerne vil. Og når man henviser til, at det fungerer godt i London, så er det jo ikke sikkert det, det gør i København, og det kan være, det er helt andre ting, der skal til her.

Der synes jeg ellers, vi er kommet i gang med nogle ting, altså med at styrke den kollektive trafik, ved at få noget mere metro, det står man vel stadig væk ved, at man vil have. Så jeg tror lige, man skal trække vejret og tænke sig om engang. Men det kommer man også til, det er vi overbeviste om, fordi det her kommer ikke til at ske lige her og nu.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det 2. runde.

Borgmester **Søren Pind**: Nå men når det ikke kan være anderledes, og jeg ikke engang kan få en udvalghenvisning, så er jeg jo nødt til at sige, at vi har jo allerede på nuværende tidspunkt i denne kommune brugt adskillige millioner kroner på at undersøge roadpricing. Der ligger nogle meget, meget fine rapporter i bygge- og teknikforvaltningen udarbejdet i et EU-projekt, hvor man meget fint kan se, hvad roadpricing er for en størrelse og hvordan og hvorledes, og hvordan det påvirker folks adfærdsmønstre og sådan noget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Så jeg forstår altså, apropos det, Socialdemokraterne sagde lige før omkring de der skoleundersøgelser, her ligger der altså dybdegående undersøgelser for, hvad det vil betyde for Københavns Kommune, så det synes jeg er helt unødigt trætte.

Derfor vil jeg belært af erfaringerne i den debat, hvor formanden og sekretariatet tillod, at man i stedet for undersøgelser tillod at stille forslag til aktive handlinger, så vil jeg stille følgende ændringsforslag til hele det socialdemokratiske forslag, nemlig et forslag om en vejledende folkeafstemning om indførelse af trængselsafgifter i Københavns Kommune, og det lyder som følger:

”At der i Københavns Kommune afholdes en vejledende folkeafstemning om indførelse af en trængselsafgift på kr. 10 i forbindelse med kommunevalget 2005, at afstemningsspørgsmålet lyder som følger:

”Ønsker De, at Københavns Kommune indfører en trængselsafgift på kr. 10 med det formål at reducere biltrafikken i byen, når det samtidig sikres,

at beboere i Københavns Kommune ikke skal betale trængselsafgift ved kørsel i egen bil, at indtægterne fra trængselsafgifterne går ubeskåret til etablering af parkering i konstruktion for beboerne i byen samt etablering af en havnetunnel, at der bliver mulighed for anonymitet ved betaling.”

Med henblik på at sikre, at trængselsafgiften på 10 kr. ikke i fremtiden blot anvendes til andre formål, er forslaget samtidig udtryk for en begunstigende forvaltningsakt, hvorved Borgerrepræsentationen erklærer at ville tilbagebetale midler til dem, der har indbetalt, såfremt der ændres i forudsætningerne.”

2. næstformand (**Bente Frost**): Det kan vi desværre ikke behandle i aften, det må fremsættes som et nyt forslag. Det ligger uden for forslagens rammer.

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag:

”Det foreslås, at medlemsforslaget vedtages med den tilføjelse, at økonomiforvaltningen udarbejder forslag til kommissorium for en sådan undersøgelse, herunder et forslag til tidsplan, til behandling i Økonomiudvalget inden sommerferien.”

Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

”I medlemsforslagets anden linje tilføjes efter ”roadpricing” ”/bompenge”.”

Venstre foreslog, at medlemsforslaget blev henvist til Økonomiudvalget.

Venstres forslag om henvisning til Økonomiudvalget blev forkastet med 35 stemmer imod 8. 4 undlod.

For stemte: V og V2.

Imod stemte: A, B, C, F og Ø.

Følgende undlod at stemme: O.

Ændringsforslag fra Socialdemokraterne blev vedtaget med 32 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, F, V2 og Ø.

Imod stemte: C, O og V.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Ændringsforslaget fra Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten blev vedtaget med 31 stemmer imod 10. 6 undlod.

For stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: C, O og V2.

Følgende undlod at stemme: V.

Det således ændrede medlemsforslag blev herefter vedtaget med 31 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, F, V2 og Ø.

Imod stemte: C, O og V.

Følgende ændringsforslag fra Venstre blev afvist af mødelederen med den begrundelse, at det lå uden for rammerne af den sag, der var til forhandling:

”At der i Københavns Kommune afholdes en vejledende folkeafstemning om indførelse af en trængselsafgift på kr. 10 i forbindelse med kommunevalget 2005, at afstemningsspørgsmålet lyder som følger:

”Ønsker De, at Københavns Kommune indfører en trængselsafgift på kr. 10 med det formål at reducere biltrafikken i byen, når det samtidig sikres,

at beboere i Københavns Kommune ikke skal betale trængselsafgift ved kørsel i egen bil,

at indtægterne fra trængselsafgifterne går ubeskåret til etablering af parkering i konstruktion for beboerne i byen samt etablering af en havnetunnel,

at der bliver mulighed for anonymitet ved betaling.”

Med henblik på at sikre, at trængselsafgiften på 10 kr. ikke i fremtiden blot anvendes til andre formål, er forslaget samtidig udtryk for en begunstigende forvaltningsakt, hvorved Borgerrepræsentationen erklærer at ville tilbagebetale midler til dem, der har indbetalt, såfremt der ændres i forudsætningerne.””

42) BR 260/05. Medlemsforslag om vejledende folkeafstemning om kørselsafgifter i København

(Stillet af Jens Kjær Christensen, Rikke Fog-Møller, Bente Møller, Mikkel Warming og Per Bregengaard (alle Enhedslisten)):

"Enhedslisten indstiller,

at Borgerrepræsentationen beslutter at afholde en vejledende folkeafstemning om, hvorvidt københavnernes ønsker, der skal indføres kørselsafgifter i København. Folkeafstemningen afholdes i forbindelse med kommunalvalget den 15. november 2005. Udgifterne til folkeafstemningen finansieres af Puljen til uforudsete udgifter (kontonummer 6.51.3)."

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde torsdag den 26. maj 2005.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

43) BR 291/05. Medlemsforslag om læseplanen for kristendomskundskab på Ålholm Skole

(Stillet af Søren Pind, Martin Geertsen, Pia Allerslev, Heidi Wang, Leslie Arentoft, Jesper Schou Hansen, Lise Helweg, Annette Engell og Wallait Khan (alle V), samt Carl Christian Ebbesen, Louise Frevert, Jette Bertelsen og Karin Storgaard (alle O)):

Venstre og Dansk Folkeparti foreslår,

At godkendelsen af læseplanen for kristendomskundskab på Ålholm Skole trækkes tilbage,

At Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen pålægges at tilvejebringe en ny læseplan for kristendomskundskab, som opfylder kravene i lovgivningen, og

At Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen uden unødigt ophold udarbejder en indstilling til Borgerrepræsentationen med et udkast til besvarelse til Undervisningsministeriet.

Pia Allerslev (V): Venstre har stillet dette forslag sammen med Dansk Folkeparti af 2 afgørende årsager. For det første det rent principielle, Undervisningsministeriet er den øverste myndighed, det må alt andet lige være deres vurdering, vi som kommune må rette os efter. Derfor finder jeg det også beskæmmende, når jeg i forvaltningens redegørelse eller notat kan læse, at der bliver konkluderet, at læseplanen ikke er klart ulovlig.

Vi har allerede fået ministeriets vurdering, som konkluderede, at godkendelsen af Ålholm Skoles læseplan er klart ulovlig, og at lovliggørelsen om fornødent må gennemtvinges med sanktioner.

Vi er blevet anmodet om at trække godkendelsen tilbage og drage omsorg for, at der fastsættes en ny læseplan, der opfylder lovgivningen. Det kan da ikke siges klarere. Vi kan som ansvarlige politikere ikke bare trække på skuldrene af sådan en konklusion, reglerne og loven er til for at blive overholdt også for medlemmerne af Borgerrepræsentationen.

Når det er sagt, så kommer vi til det andet og den vigtigste årsag til, at vi har stillet dette forslag, indholdet af læseplanen.

Faget kristendom er et vigtigt og kulturbærende fag i folkeskolen. Det er kulturformidling på højeste plan og ikke et forkyndende fag, som flere ellers prøver at fremstille det som. Faget har en utrolig vigtig funktion, som det er i dag både på de skoler med mange tosprogede og på de med knap så mange.

Det er vigtigt for at forstå det samfund, vi lever i, at vi også kender til vores kulturbaggrund og den religion, som vores statsunderstøttede folkekirke bygger på. Faget kristendom skal, som navnet siger, indeholde undervisning i kristendom. Det må og skal være det primære i faget, og det er ikke det, der er tilfældet på Ålholm Skole. Derved begår de en ulovlighed, og de gør alle deres elever en bjørnetjeneste.

For mig at se er dette endnu et forsøg på misforstået lefleri for de tosprogede. Skolen tror fejlagtigt, at den eneste måde at få de tosprogede til at deltage i kristendomsundervisningen på, det er ved at kalde faget noget andet og ændre væsentligt ved indholdet.

Det er ikke korrekt, det viser sig, at man ved ordentlig information af forældre og elever foretaget både af skolelederen og af de pågældende lærere sagtens kan få eleverne til at deltage i undervisningen, det handler bare om viljen.

Kristendom skal være det bærende i dette fag, men der gives allerede plads til at tale om andre religioner. Vi forestiller os selvfølgelig, at man taler om f.eks. Islam i forbindelse med højtider eller andet. Men det skal ske i respekt for det kulturbærende fag, kristendom.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Det er vigtigt for os at sende det signal i aften både til ministeriet, til Ålholm Skole og til alle forældre i København. Man skal kunne regne med, at vi som politikere i København holder loven, og at vi gør det, der er bedst for vores elever, nemlig at sørge for, at de bliver ordentligt oplyst om det kulturgrundlag, der er så vigtigt for at kunne fungere i det danske samfund.

Der skal ikke indoktrineres, men oplyses. Der skal ikke forkyndes, men informeres, og der skal ikke omvendes, men orienteres. Vi kan ikke være andet bekendt.

Så skal jeg lige for god ordens skyld orientere om, at hvis godkendelsen ikke trækkes tilbage, så vil vi sende sagen til statsamtet og bede dem tage stilling til lovligheden.

Jesper Christensen (A): Ålholm Skole har forholdt sig til de elever, de har på skolen, hvor en stor del har muslimsk baggrund. Ålholm Skole har, som det er blevet sagt, ønsket at få flere elever til at deltage i undervisningen, og det er også lykkedes.

Ålholm Skole har derimod også – det kunne lyde, som om det ikke var sådan – rettet læseplanen, de gange de er blevet bedt om det, senest i december 2004.

Det er vores opfattelse, og den deler vi i øvrigt med den forrige taler, at selvfølgelig er kristendommen det bærende element.

Ålholm Skole har efter vores opfattelse handlet klogt og brugt masser af tid på at udarbejde en lokal læseplan, der tager hensyn til de ting, som man bør gøre på en skole. De har brugt masser af tid på det, og de har efter vores opfattelse handlet klogt.

Ålholm Skole ønsker, ligesom vi gør det, at overholde den danske lovgivning, herunder de vedtagne trin og resultatmål, uagtet om man er enig eller uenig i disse mål. Ålholm Skole skal overholde disse mål, uanset om de er indskrevet i læseplanen eller ej.

Religionsfagets rolle er, synes jeg også, man skal huske, at eleverne skal tilegne sig kundskaber og præcis ikke være forkyndende. Det lyder indimellem, som om nogle ønsker, at folkeskolen skal være en kristen friskole, og det er ikke det, den er, og det er ikke det, den skal være.

Den vejledning, som U&U-forvaltningen har givet udvalget, og som jeg mener er omdelt på pladserne i et notat, giver os al mulig grund til at tro på, at planen er lovlig. Der kommer en konkret indstilling til udvalget den 1. juni, og der vil vi selvfølgelig behandle den seriøst.

Vi kan derfor ikke stemme for at trække læseplanen tilbage fra Ålholm Skole i dag.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg vil sige, at sagen falder i to dele. Den ene er spørgsmålet, om den læseplan, man har på Ålholm Skole, og som jeg har godkendt med den bemyndigelse, jeg har, er lovlig. Det er det første, jeg ligesom vil komme ind på.

Der er det jo Undervisningsministeriets vurdering, at læseplanen er klart ulovlig. Den vurdering deler jeg ikke, og den vurdering deler forvaltningen ikke, som også har nogle jurister.

Det er klart, at der eksisterer et lovgrundlag for faget, der siger noget om de centrale kundskabsområder, bl.a. formuleringen omkring kristendommens centrale rolle, og der eksisterer nogle ministerielle regler og bekendtgørelser med slutmål og trinmål, og det kan man ikke skrive sig ud af.

Det gør Ålholm sådan set heller ikke, og jeg ved ikke, om forslagsstillerne nu har læst læseplanen for Ålholm Skole, men den indledes med at fastslå, at læseplanen er i overensstem-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

melse med folkeskoleloven, hvor der står, at folkeskoleloven skal gøre eleverne fortrolige med dansk kultur og bidrage til deres forståelse af andre kulturer og for menneskets samspil med natur osv.

Så står der, at endvidere så er vi os bevidste om, at kristendomsundervisningens centrale kundskabsområde er den evangelisk-lutherske kristendom. Det står i 1. afsnit i læseplanen.

Så er læseplanen ellers en angivelse af at sige, jamen hvad er det for en metode, vi bruger her, og hvad er det for nogle ting, vi vægter på den her skole og så med nogle praktiske eksempler, som de understreger ikke er en kanon, altså forstået på den måde, at det er noget, man skal komme ind på, men for inspiration for religionslærerne eller kristendomskundskabslærerne på skolen.

Så vil jeg sige, at meningen med at lave lokale læseplaner – det kan godt være, det er et levn fra gamle dage, som Venstre og den her reaktionære nationalistiske regering, vi har i dag, ikke længere ynder ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er lige voldsomt nok, hr. Bregengaard.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg mener – der var hverken bandeord eller ukvemsord – at det er en reaktionær, nationalistisk regering. Det er min politiske vurdering af regeringen, og det mener jeg i og for sig er ... nå, det skal vi ikke diskutere.

Men meningen med at lave lokale læseplaner er jo netop, at de kan afspejle nogle lokale forhold. Det drejer sig om noget som elevernes forudsætninger, hvor de kommer fra forskellige religiøse kulturer på Ålholm Skole. Det er også noget med de omgivelser, børnene er i, at det er et mere multikulturelt præget samfund, de er en del af på Ålholm Skole og det kvarter, de bor i. Det er vel det, der dybest set er meningen med at kunne lave lokale læseplaner.

Hvis vi er inde på lovgrundlaget, så er det sådan, så man i læseplanen skal beskrive alt lovgrundlag og bekendtgørelsesgrundlag. Det mener jeg ikke, og hvis nu man går til ministeriets vejledende læseplan, jamen der har de jo heller ikke skrevet alt i loven ind der. Der står jo ikke noget om omfanget af timetallet, der står ikke noget om den udstrækning, man skal samarbejde med andre fag i osv. En læseplan er noget andet end lovgrundlaget, og man kan ikke skrive sig ud af lovgrundlaget og bekendtgørelserne for det, og det burde ministeriet vide.

Men jeg opfatter meget ministeriets holdning i denne sag som et ideologisk korstog og sådan set også Venstres.

Når jeg har sagt det med det ideologiske korstog, så selv om jeg i mange sammenhænge bliver betragtet som rabiater i dette spørgsmål, så finder jeg det utrolig vigtigt, at alle børn, muslimske eller ikkemuslimske, har et kendskab til kristendommen, det er et centralt fagområde og et vigtigt fagområde for denne undervisning. Kristendom sammen med mange andre forudsætninger, som det danske samfund har ikke alene importeret fra Mellemosten, som kristendommen jo var det oprindelig, men også med rødder i oplysningstiden i den franske revolution, renæssancen osv., menneskerettighederne, jamen så er kristendommen en del af kulturgrundlaget. Det synes jeg skal formidles til eleverne.

Men der er det jo meget vigtigt, at når man læser biblen, at man knytter det til nogle af de forudsætninger, som eleverne har, og der er det jo udmærket med de muslimske børn, det tror jeg i og for sig heller ikke Pia Allerslev har noget imod, at man trækker ind fra de sammen-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

hænge, som de støder på. Fordi der jo er f.eks. et fælles gods mellem Koranen og Bibelen, og det kan være, de bedre forstår Joseffiguren ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Taletiden er gået, borgmester Bregengaard.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil meget gerne vende tilbage i næste runde med de her ting.

Bjarne Fey (F): Jeg ved ikke, hvorfor jeg tog det her store bundt papir med, fordi jeg skal gøre det rimelig kort.

Vi føler os fuldstændig trygge ved forvaltningens notat. Vi er fuld af fortrøstning over, hvad de skriver, og det betyder også, at vi er imod Venstres indstilling.

Vi kan sådan også støtte Enhedslistens betragtninger om, at det er en form for back to basics, 50'er retorik, og det er sådan en gang centralisme, og det er simpelt hen en foragt for skolebestyrelsens og lærernes indblik og ret til at disponere over deres undervisning. Så her står vi.

Majbritt Mamsen (C): Det kan ikke komme som nogen overraskelse, at vi i Det Konservative Folkeparti selvfølgelig bakker op omkring Venstres og Dansk Folkepartis forslag.

Kristendom det er vores grundlæggende kultur, og det synes jeg om nogen er vigtigt, at vores nydanskere også ved, hvorfor vi har det, som vi har, hvorfor vi har det land, vi har, og hvad de bygger af værdier på.

Derfor er det enormt vigtigt, at vi bibeholder kristendommen i folkeskolen. Det er vigtigt at fastholde, at det hedder kristendom, som der står i lovgivningen, at vi overholder lovgivningen.

Det er vigtigt, at indholdet er korrekt. Så kan det godt være, som Jesper Christensen siger, at de har justeret det flere gange på Ålholm Skole. Det hedder kristendomskundskab, og det skal det blive ved med at hedde i vores folkeskoler.

Det er ikke forkyndende, det står der også i folkeskoleloven, det er oplysende, og når de til og med 7. klasse, derefter så får de andre kulturer og andre trosretninger at stifte bekendtskab med. Men det er og bliver kristendom, vi skal have i vores folkeskole.

Det kan ikke nytte noget, at venstrefløjen hele tiden lefler for de tosprogede om, at hvis de ikke vil bade med de danske børn, så må de danske børn stille sig udenfor og hurtigt klæde om ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi skal tilbage til sagen.

Majbritt Mamsen (C): Det drejer sig om det samme. Det er den leflen for de tosprogede hele tiden, at så skal man hele tiden tage hensyn, ellers vil de ikke komme der.

Men det er obligatorisk i vores folkeskole, at der er kristendomsundervisning, så selvfølgelig skal de også deltage der. Det er sjovt, at andre skoler i Københavns Kommune, der ikke har problemer, selv om de har lige så mange tosprogede, selv om de kalder det kristendomsundervisning, som det hedder i folkeskolen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Så derfor mener vi helt bestemt, at Per Bregengaard skal rette sig ind efter lovgivningen, og det kan ikke nytte noget, at han tager loven i egen hånd her i Københavns Kommune. Selvfølgelig skal vi overholde loven som borgerrepræsentant i Københavns Kommune, alt andet vil være uanstændigt.

Louise Frevert (O): Det er jo lige nøjagtigt sådan nogle udtalelser som Socialdemokraternes ordførers, der får det til at løbe koldt ned ad ryggen på en, hvor Socialdemokraternes ordfører siger lige nøjagtigt, at man har indrettet læseplanerne for de elever, som går der. Ergo overholder man ikke det, som loven skriver.

Når man laver så meget om på tingene, hr. Jesper Christensen, så mener jeg, at det er fuldstændig fejlagtigt at stille sig herop og plædere for, at forvaltningens udlægning af et ministeriums udlægning af hele denne sag er forkert. Jeg synes, det er fuldstændig horribelt, at man underkender et ministeriums udlægning af, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert.

Fordi det skal jo ikke være nogen hemmelighed, og det tror jeg også, at hr. borgmester Per Bregengaard gjorde klart her, at hvis der var nogen, der havde et ideologisk korstog, så vil jeg nok sige, så er det ikke forslagsstillerne i dette tilfælde, så er det altså hr. borgmester Per Bregengaard, der har leflet for det multikulturelle samfund og på alle måder har prøvet at tilgodese hele det multikulturelle islæt i den københavnske folkeskole, netop også ved at indføre nogle læseplaner, der ikke holdt sig til orden og reglementer og loven i det hele taget.

Men lad os se på, hvad det egentlig er, som ministeriet skriver for at holde sig til de faktuelle ting for ikke at bevæge os ud i, hvordan den københavnske folkeskole er på en lang deroute, der startede hjemkundskab med halalkød, badeforhæng osv. I de sidste 20 år har der været et tiltag, hvor man overhovedet ikke har tilgodese det etnisk danske børn, men simpelt hen har prøvet at lave en skævvridning og en positiv fordeling til en varetagelse af de tosprogede børn.

Så derfor hvis man ikke sørger for, at man henholder sig til det, som er i klare mål, det som foregiver at være læseplanerne, netop at det er kristendomsundervisning, vi skal have, så er vi først på en deroute.

Det skal da heller ikke være nogen hemmelighed, at jeg for 14 dage siden, efter at Bertel Haarder har meldt ud, at han gerne så, at der var flere bibelfortællinger, og at man gjorde mere ud af det i kristendomskundskab, at vi gerne ser, at kristendomskundskab skal være obligatorisk, for det er det jo ikke på nuværende tidspunkt. Selv om det kun, som man siger, er 0,7 pct. af skoleeleverne, der ikke deltager i undervisningen, så det vil sige, der faktisk ikke er ret mange, der benytter sig af selve fritagelsesparagraffen.

Men for at vende tilbage til, hvad det egentlig er, ministeriet skriver, det er jo direkte:

”Ministeriet henleder opmærksomheden på, at det er Borgerrepræsentationens ansvar, at læseplanen er i overensstemmelse med lovgivningen, der er henvist til skolelovens § 40, stk. 3, hvorefter kommunalbestyrelsen godkender skolernes læseplaner, og ved godkendelsen må kommunalbestyrelsen i kraft af sit overordnede ansvar for kommunens skolevæsen påse, at en læseplan er udformet på en sådan måde, at den er i overensstemmelse med lovgivningens krav.”

Det har jeg jo fuld tillid til, jeg har fuld tillid til, at det er lige nøjagtigt det, som vi gør her i Borgerrepræsentationen. Og når så kommunalbestyrelsen, som vi også er, oven i købet kan blive impliceret i det her, så må det jo være det helt rigtige. Hvordan kan forvaltningen så på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

nogen som helst måde underkende ministeriet, og hvordan kan borgmester, hr. Per Bregengaard tro, at hans forvaltning skulle have bedre og mere kompetente jurister, end hr. Bertel Haarder har? Det er mig en stor gåde.

Mogens Lønborg (C): Det, der får mig på talerstolen, er egentlig det brev, som vi alle sammen har fået ude fra de her folk på Ålholm Skole. Jeg synes i og for sig, det siger nogle ret interessante ting om, hvad det egentlig er, man har gang i derude.

Man skriver et sted, at de her fag, altså det er kristendom og andre, var presset i skolens hverdag. Det kunne jeg da egentlig godt tænke mig at finde ud af, hvad betyder det egentlig, at faget kristendom er presset. Betyder det, at kristendomslærerne måske sådan smugler lidt danskundervisning, hvis man nu er bagefter i pensum, ind, eller hvad? Det ser vi jo alle steder.

Derfor kunne jeg godt tænke mig også at høre skoleborgmesteren her fra talerstolen oplyse forsamlingen om, hvordan så at sige niveauet, jeg går ud fra, at man i forvaltningen er vidende om, hvordan niveauet er i kristendomsfaget. Altså får vores børn i de københavnske folkeskoler optimal undervisning i faget kristendom, eller er det sådan med eller uden borgmesterens viden, at dette fag bliver brugt til alle mulige andre.

Når man sådan hører det almindelige vidensniveau blandt mange børn i dag om kristendommen, så kunne man godt have en fornemmelse af, at det blev brugt til noget andet.

Jeg kan for mine egne børns vedkommende sige, at for de to store af dem, som har gået igennem skolesystemet, var det konsekvent, at kristendom blev nedprioriteret fuldstændig, man brugte timerne på noget andet. For man havde klasselæreren, og så brugte de kristendomsfaget til noget andet. Det var der ikke sådan den store ballade med.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om man har en undersøgelse i København, der siger noget om det, ellers skulle man måske have en PISA-undersøgelse eller lignende, der fandt ud af, om dette fag bliver sjoflet, bliver presset, eller hvad det er, man gør.

Nu er man så i færd med yderligere, yderligere at udhule kristendommen, fordi hvis det er en given tidsramme i alt, man har, og man skal have mere af andre religioner ind, ja, undskyld mig, så går det altså ud over kristendommen, det er vist logik.

Vi har intet mod, tværtimod, finder det naturligt, at man også får andre religioner ind i undervisningen, men så må det betyde ekstra udvidelser. Det kan ikke tages ved, at man skærer ned på kristendommen.

Så bliver det sagt, at man tager udgangspunkt i virkeligheden, som den er, hvor lyder det smukt, når Jesper Christensen står her og siger det. Sagen er jo den, at jo mere tosprogede skolerne er, jo mere kristendom bør de have. Den virkelighed, som disse mennesker i de skoler med høj tosprogsandel skal fungere i i det danske samfund, det er jo ikke et islamisk samfund. De burde da netop om nogen have kristendomsundervisning.

Så derfor kunne jeg godt tænke mig, om hr. Jesper Christensen kunne forklare, hvorfor at det skal så at sige være på deres præmisser og måske ikke på det danske samfunds præmisser.

Så synes jeg i og for sig, der er en enkelt bemærkning i det her brev, som egentlig siger dybest set, hvad det her handler om, det er pkt. 4, der slutter de med sådan at sige, hvad det er, det handler ikke om kristendom, det handler om integration. Faget skal nu bruges til integrationsfremmende foranstaltninger, det er det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Det er sådan set ligegyldigt, hvor meget børnene lærer, og nu tænker jeg også på de danske børn, som jo også gerne skulle lære noget om kristendom, nej, de skal spændes for en anden hellig vogn, der hedder integration. Det står der jo, kodeordet er derfor integration, det er kernen i det, de vil herude. De vil bruge et fag, som hedder kristendom, til at lave integration.

Det synes jeg bare, man skal gøre sig helt klart, hvad det er, man er med i, og der er jo, der er blevet sagt flere gange her fra talerstolen, det er leflen for de tosprogede, det er det her, så sandt som det er sagt.

Der er altså nogle mennesker i denne by, nogle mennesker i denne sal, endda ret mange mennesker i denne sal, som af en eller anden grund er blevet fuldstændig forblændet, som kører, kære skoleborgmester, et ideologisk korstog uden lige, når det gælder integration. Man er totalt blind, man kører derudaf, og lige så snart det hedder integration, så er der altså ikke grænser.

Det er det, som det her nu, også den her læseplan herude, skal altså spændes for, i integrationens hellige vogn, og så er det ligegyldigt, om børn er af tosproget herkomst eller danske børn, hvor meget de egentlig lærer om faget kristendom.

Jeg synes, det er sørgeligt, jeg synes, det er deprimerende, at vi er nået så langt ud her i vores by.

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi går til 2. runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Nu er klokken mange, og jeg fornemmer, at Mogens Lønborg han er blevet overtræt, og når man bliver overtræt bliver man jo dels lidt umulig, men det er heller ikke så logisk sammenhængende, det man siger.

Mogens Lønborg harcelerer over, at det her fag nu bliver brugt til integration, og jeg tror ikke engang, det var et minut siden, hvor han slog på, at på de skoler, hvor der var rigtig mange muslimske elever, der skulle de have endnu mere kristendom end andre steder. Hvorfor det? Ja, det må da hænge sammen med, at faget skulle bruges til integration ... (*Afbrydelse*). Jamen det er da logikken, og jeg er ganske enig i, at faget kristendom skal være med til at konstituere og danne samfundet og dermed jo også være medvirkende til integrationsprocesserne i samfundet. Jeg kan ikke forstå, hvorfor det skulle være så forfærdeligt, de ting, der bliver sagt.

Det er rigtigt, at faget kristendomskundskab er presset, det er et 1-timers fag, og 1-timers fag har det meget svært med at få nogle fornuftige sammenhænge. Det er jo skolebestyrelsernes pligt at føre tilsyn med faget, men jeg har da hørt rygter om, mest uden for København, at der er nogle, der forsømmer kristendomskundskab, så kan det blive brugt lidt til klassens time osv.

Men der skal man jo så netop rose Ålholm Skole, de har jo taget den her opgave alvorligt og diskuterer dette fags indhold, det skal de da have al mulig ros og påskønnelse for i stedet for kritik. Hvordan angriber man det her fag med den elevsammensætning, man har den på den her skole.

Jeg synes ikke, der er noget som helst skammeligt, som en af de andre var inde på, at der bliver taget hensyn til eleverne. Det, at der bliver taget hensyn til de elever, man underviser, betyder jo netop, at man tager udgangspunkt i de forudsætninger, eleverne har for at blive undervist, og betingelsen for at lære noget er, at eleverne kan forbinde de nye ting med noget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

velkendt. Det velkendte, man har, og forbinde det med hænger selvfølgelig også sammen med ikke kun det, der foregår i skolen, men også med de kulturelle rødder, de forestillinger, man har om, hvordan verden hænger sammen og gudsbegreberne og det vigtige her i livet og de store spørgsmål.

Man skal da rose Ålholm Skole for at tage det her alvorligt, vi siger, nu har vi den her situation, hvordan skaber vi en god kristendomskundskabsundervisning for de elever eller religionsundervisning, som jeg foretrækker at kalde det.

I kristendomskundskab der skal man også have andre religioner, andre livsanskuelser, og det er obligatorisk, når man bevæger sig op på sidste trin. Men dermed er det jo ikke forbudt at berøre de her emner på tidligere trin, det er ikke forbudt, og det skriver ministeriet jo heller ikke noget om, at det er forbudt at inddrage andre religioner og livsanskuelser i fagets fortolking.

Jeg har sådan set ikke noget imod, at Venstre indbringer det for statsamtet, så kan de måske komme ministeren i forkøbet, det var måske meget godt at vente indtil udvalgsrådet, som jo har været berammet længe, 1. juni, men jeg tror, at man kan holde fast ved den her læseplan, som Ålholm Skole, og som andre også har kopieret, og som jeg synes tegner et perspektiv for det her fag. Det er blevet rost fra mange sider.

Og så mener jeg sådan set ikke, at vi skal have udviklet, det var Louise Frevert, et multikulturelt samfund. Jeg mener, vi skal have udviklet et multikulturelt præget samfund forstået på den måde, at forskellige kulturer skal sætte præg på det danske samfund, det fællesskab, der skal etableres, og som hele tiden bliver formuleret. Der er det her fag med. Kristendommen er en del af kulturgrundlaget, men man skal måske heller ikke overdramatisere det, så man tror, det er det eneste, Danmark har at bygge på, en importeret religion fra Mellemøsten for 1.000 år siden, som jeg vil så sige, vikingerne nok temmelig grundigt misforstod, det, den tog ind, men det afspejles glimrende i forskellige kristusfigurer gennem tiden, et af de emner, som læseplanen for Ålholm Skole tager op, så man kan se den historiske udvikling, som kirken har været inde i.

2. næstformand (**Bente Frost**): Nu er borgmesteren gået 1 minut over tiden.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Jeg vil gerne spørge borgmester Per Bregengaard om, hvad han har gjort i sin tid som borgmester for at sikre sig, at kristendomstimerne ikke er blevet brugt i klassens time eller alt muligt andet. Hvad har borgmesteren gjort for at få den viden?

Nu hører vi, at det mestendels er uden for Københavns Kommune, men det findes jo nok i et eller andet omfang, og der går jeg ud fra, at borgmester Per Bregengaard som ansvarlig for det område, selvfølgelig har taget nogle foranstaltninger for at sikre sig, at man følger loven og følger intentionerne og derfor selvfølgelig også sørger for, at man underviser i det, som man skal undervise, nemlig kristendom.

Så det er jeg meget spændt på at høre, hvad hr. Per Bregengaard har gjort på det felt.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi tilbage til talerrækken.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Jesper Christensen (A): Nå, nu skal det vel heller ikke vare meget længere. Jeg vil sige, forudsætningen for at lære noget, det er til hr. Mogens Lønborg, er jo, at man deltager i undervisningen, og det er jo faktisk det, man har haft succes med på Ålholm Skole.

Men så skal jeg gøre det så kort og sige, at det, vi er for at forholde os til i aften, er rent faktisk lovligheden af den læseplan, der er. Der skal jeg bare sige, at sådan som vi har vurderet det, har Ålholm Skole indrettet deres læseplan efter den lovgivning og også den vejledning, der i virkeligheden er fra ministeriet.

Om forvaltningen det ene eller det andet sted, i Undervisningsministeriet eller i U&U-forvaltningen her på stedet, har de bedste jurister, må jeg sige, at jeg ikke er i stand til at vurdere. De har formentlig gået i samme skole, måske oven i købet i – ja, skal vi ikke bare holde den der, det er det, det handler om, og vi altså stadig væk har det sådan, at den vurdering, der ligger fra U&U-forvaltningen, tror vi på.

(Kort bemærkning).

Borgmester Per Bregengaard: Jeg forventer, at skoler overholder love, bekendtgørelser og læseplaner i Københavns Kommune, i hele Danmark sender man hverken inspektorer eller politifolk ud for at kontrollere undervisningen, om den nu foregår efter loven. Tilsynsopgaven ligger umiddelbart i skolebestyrelsen, som har tilsynet med skolens undervisning.

Det er klart, at hvis der kommer beretninger fra en skole om, at man ikke følger loven, ikke har de fag, som man skal have ifølge loven, jamen så bliver der grebet ind over for det. Det har jeg altså ikke været ude for, at der har været klagesager over. Men det kan jo komme, og så må man gribe fat i det.

Men det der med at bruge politifolk eller inspektorer, det er meget, meget udansk og ukristeligt, hvis jeg må tillade mig at bruge det ord.

Louise Frevert (O): Det er jo lige nøjagtigt det, der er kernen i det hele, hr. Per Bregengaard, og det er, at man har underkendt den beslutning, som hr. Per Bregengaard har taget. Den er blevet underkendt, forvaltningen er også blevet underkendt, det vil sige, bestyrelsen her er blevet underkendt, skolebestyrelsen er blevet underkendt, fordi ministeriet ganske simpelt antager det for at være ulovligt.

Derfor kan jeg ikke begribe, at vi skal igennem hele det her slags mål med statsamt og alt muligt andet. Det eneste jeg mener, det er, at man skal rette sig efter det, der er lov og orden, og det kan jeg heller ikke forstå, at en borgmester ikke mener.

Så vil jeg godt slå fast en gang for alle, hvorfor vi synes, at det er vigtigt, at man bevarer kristendomskundskab som et fag og ikke kalder det religion, det er, fordi at der rent faktisk i formålet for faget nøjagtigt står:

”Gennem mødet med de forskellige religioner for livsspørgsmål og svar, som findes i kristendommen samt i andre religioner og livsopfattelser, skal undervisningen give eleverne et grundlag for personlig og ansvarlig stillingtagen og handling over for medmennesket og naturen.”

Se, det er demokrati. Vi har ikke på noget som helst tidspunkt sagt, at vi ikke bryder os om, at børnene fik indblik i andre religioner, tværtimod, tværtimod, vi synes, det er strålende, at de har en bredt funderet viden til selv at kunne tage stilling til, hvad det er, de senere hen vil tro på i livet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Så derfor er det meget, meget vigtigt, de får indblik i alle religioner, men man skal heller ikke glemme, at der i vores grundlov står, at vores fundament, vores hele samfundsfundament er bygget op over det luthersk-evangeliske fundament, og derfor det er vores statstro. Sådant er det, det er vores statsreligion, og den skal vi overhovedet ikke begynde at røre ved, vi har religionsfrihed, og folk de kan tro på, hvad de vil inden for hjemmets 4 vægge.

Men overhovedet at begynde at blande det her sammen, det fatter jeg simpelt hen ikke, jeg fatter det simpelt hen ikke. Men én ting skal i hvert fald være sikkert, vi mener stadig væk, og det vil vi blive ved med, og vi er parate til at gå hele linen ud, og det tror jeg faktisk også, at min kollega fra Venstre vil sige, vi er, vi går hele planken ud i dette tilfælde, fordi vi mener, at det er en falliterklæring.

Så skal jeg ikke tale mere om det her i dag, for jeg synes, det er et fremskredent tidspunkt.

Men at forvaltningen tillader sig, tillader sig, det er en skamlet, mener jeg, på Københavns Kommune, tillader sig at underkende ministeriets afgørelser, der må jeg sige, den duer altså ikke.

Abderrahman Ben Haddou (C): Jeg har været inde på nettet og funder sådan en undersøgelse, som faktisk blev gennemført på foranledning af uddannelsesborgmesteren i 2002 omkring de tosprogedes deltagelse i kristendomsundervisning.

Undersøgelsen viser, at ud af 9.070 tosprogede elever var der kun 1,95 pct., som ikke deltog i kristendomsundervisningen. Konklusionen fra uddannelsesborgmesteren i år 2002 var dengang:

”Undersøgelsen dementerer den medieskabte forestilling om, at mange tosprogede elever i folkeskolen, og navnlig deres forældre, udgør en fundamentalistisk gruppe, der er fjendtlig over for folkeskolens indhold.”

Jeg kan nævne det hele. Nu har vi jo ikke så meget tid til det her, men her udtrykker i sin tid – vi skal kun 3 år tilbage – hvor skoleborgmesteren udtrykker tilfredshed med, at en undersøgelse viser, at det egentlig ikke er et stort problem, at der er tosprogede elever i folkeskoler i forhold til kristendomsundervisningen.

Jeg kan så ikke lade være med at vende tilbage til, at da jeg i sin tid var i folkeskolen sammen med min bror og min søster, jamen der var der ikke andet end det, der hed kristendomsundervisning, der var jo ikke andet. Vi har ikke taget skade af det. Altså det er også et spørgsmål om at være stærk i sin tro i virkeligheden, det er om at være stærk i sin tro.

Der er mange muslimer f.eks., der selv frivilligt har valgt at sætte deres børn i katolske skoler på grund af andre kvaliteter, som katolske skoler tilbyder deres børn, fordi for forældrene er det vigtigste i skolerne undervisningskvaliteten, om der så er en time med kristendomsundervisning, jeg tror ikke, det påvirker dem, fordi man glemmer jo én ting: Jesus er også en profet i Islam f.eks. ...(*Afbrydelse*). Han er ikke profet i kristendommen, korrekt, men det er en tvist, og den kan man sagtens overleve i en time i skolernes undervisning.

Så jeg tror, det her er kørt ud på et helt forkert spor, fordi jeg kan simpelt hen ikke fatte, at det kan blive sådan et stort problem i løbet af 3 år. I løbet af 3 år er det et problem, så skal det hedde noget andet.

Hvad er der sket siden da? Jo, vi har fået nogle unger, der er mere utilpassende end dengang, og det hjælper selvfølgelig, hvis vi ændrer det fra kristendomsundervisning til religi-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

onsundervisning. Det tror jeg ikke på, jeg tror simpelt hen, at det bliver opfattet som sådan noget: Ja, vi fik ret, det er os, der bestemmer her. Det er ikke den måde, man skal gå ud og signalere, at vi gerne vil have en bedre undervisning.

Det største problem i vores skoler det er at få højnet undervisningskvaliteten og ikke at stå og diskutere, om det skal være kristendomsundervisning, eller om det skal hedde religionsundervisning. Der tror jeg, vi er helt gal på den i København.

(Kort bemærkning).

Borgmester Per Bregengaard: Jeg vil da godt sige til Ben Haddou, at han har misforstået det. Jesus er ikke en profet i kristendommen. Det er en del af gud, det er treenigheden. Så noget kunne tyde på, at Ben Haddou ikke har fået tilstrækkeligt ud af sin kristendomsundervisning. Og hvorfor har han ikke det? Ja, måske fordi man ikke drog de paralleller, søgte de forudsætninger, som Ben Haddou havde i den islamiske opfattelse af Jesus. Det kunne måske have bragt den her sag videre, og det illustrerer ganske glimrende, hvad der er missionen for det, som Ålholm Skole gerne ville.

Så vil jeg sige, at det bærende argument i mit er ikke et spørgsmål, om det er 2 pct., der bliver fritaget. Jeg synes, det er flot ude på Ålholm, at der er det gået fra 35, der er blevet fritaget, eller 25 ned til 4. Men det bærende for mig det er, at ungerne får en bedre forståelse af kristendommen såvel som andre religioner og livsanskuelser.

Der mener jeg, Ålholm er vejen frem for den religionsundervisning, nu skal jeg ikke gå i detaljer, for jeg kender ikke en pind til dem, som Ben Haddou har modtaget, da han gik i skole, for der er noget fundamentalt, han ikke har forstået ved kristendommen.

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (C): Hvis det er den måde, som vores uddannelsesborgmester taler til andre om, hvordan han skal belære dem, så er det godt, at det ikke var ham, der underviste mig i kristendomstimen.

Jeg kan kun sige, at jeg forholder mig kun til én ting. For 3 år siden var det ikke noget problem. I dag er det et problem i en enkelt skole, Ålholm Skole. Hvordan kan der opstå et problem i løbet af 3 år. Er det ikke korrekt, hr. uddannelsesborgmester, at du lavede en undersøgelse ... (Borgmester *Per Bregengaard*: Jo) ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Ingen direkte tale.

Abderrahman Ben Haddou (C): Undskyld, undskyld. Man lavede en undersøgelse, som klart viste, at der var et meget, meget lille frafald af tosprogede til kristendomsundervisning. Hvordan kan det så ændre sig, så man ser det som noget nødvendigt for venstrefløjen, at man skal ændre kristendomsundervisningstimen til religionsundervisningstime? Hvordan kan det udvikle sig så hurtigt i løbet af 3 år?

2. næstformand (**Bente Frost**): Så den sidste korte bemærkning til borgmester Per Bregengaard. Så går vi tilbage til talerrækken.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Borgmester **Per Bregengaard**: Jamen Ben Haddou har fuldstændig ret i det, han citerer mig for, og der er ikke den store fritagelse. Det varierer lidt fra skole til skole, og nogle gange så popper det op på en skole, hvor der er et miljø, der vil have fritaget eleverne. Men det er ikke et bærende element i min argumentation for Ålholm Skole, om der nu er flere eller færre, der bliver fritaget.

Det bærende element for mig er en god religionsundervisning, og at alle børn efter religionsundervisningen i folkeskolen forstår, hvad drejer kristendommen sig om, og det forstår man bedre, når man tager udgangspunkt i deres forudsætninger, og det er det, der er det geniale ved Ålholm, hvis I ellers gider læse læseplanen. Det kunne være gavnligt for alle herinde.

Mogens Lønborg (C): Nu hørte vi før Per Bregengaard sige, at han forventer, at alle skolerne overholder loven. Vi kan så føje til, vi forventer også, at skoleborgmesteren agter at overholde loven.

Men jeg synes, at Per Bregengaard kom lidt let omkring det spørgsmål, som jeg rejste, nemlig hvad skoleborgmesteren har gjort for at sikre, at der er et fagligt udbytte i faget kristendom. Svaret gik alene på lovligheden, og det ville han ikke blande sig i, han forventede bare, at det hele var lovligt.

I FAU var vi for ikke så længe siden i USA og lærte meget om outcome, vi skulle til at interessere os mere for outcome, hvad kommer der egentlig ud af det. Med det som afsæt kunne jeg godt tænke mig lige at få lidt mere kød på skoleborgmesterens svar med hensyn til, hvad man har gjort for at vurdere, om vores børn nu også har lært noget om kristendom.

Ved skoleborgmesteren egentlig, hvor meget de lærer i skolen i dag? Er det noget, skoleborgmesteren har interesseret sig for, eller er det sådan noget, man er ligeglad med? Ser skoleborgmesteren gennem fingrene med, at man bruger det til noget andet, eller agter skoleborgmesteren at få en eller anden form for opfølgning på, hvor meget børnene egentlig kan i kristendom?

Fordi vi har jo forstået på skoleborgmesteren, at han er meget optaget af, at det er et mægtig vigtigt fag osv., så man må også gå ud fra, at den samme opmærksomhed og interesse så knytter sig til at sikre, at vores børn ikke bare driver den af i de der timer, men faktisk får noget rigtig godt ud af det, så de virkelig lærer noget om kristendommen.

Så det er jeg meget spændt på at høre, hvad Per Bregengaard kan sige til det.

2. næstformand (**Bente Frost**): 3. runde.

Louise Frevert (O): Altså det er jo en glidebane. Under alle omstændigheder så har man så ude på Ålholm Skole udarbejdet de her læseplaner i 2001, og det var på det tidspunkt, da man forholdt sig til CKF'erne.

Så kom der så de klare mål, og så påstår Ålholm Skole, at de kunne forudse, at der ville lyde et ramaskrig, og det var noget helt andet, og at man ikke kunne forholde sig til det, som i virkeligheden blev ophøjet til lov. Det er lige nøjagtigt det, som er det, der er sket. De kunne ikke forholde sig til det, der var ophøjet til lov.

Klarere mål er en del af folkeskoleloven, og det er lige nøjagtigt det, der er hele kernen i det her. Jeg synes, det er fatalt, at man nu på denne måde sniger tingene ind af bagdøren.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Se på, hvad der er sket nu, nu vil man kalde det religionsundervisning i stedet for, at man har vores kristendomsundervisning, som vi hele tiden har haft, og som vi bør have.

Jeg startede med at sige i første runde, at det startede med halalkød i hjemkundskabsklasserne, det startede med, at man ikke kunne gå i bad sammen, man skulle have badeforhæng op. Prøv at se på, hvad der er sket i Nordgårdsskolen i Århus, hvor man har en imam, der er i praktik fra kommunen ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Louise Frevert, lad os lige vende tilbage til sagen.

Louise Frevert (O): Det er bare for at illustrere den deroute, den københavnske folkeskole er på vej imod, hvor jeg tager disse illustrerende eksempler fra provinsen med ind i den lokale debat her i salen. Så det er jo lige nøjagtig det, vi skal forholde os til, nemlig den lokale debat her i salen.

Jeg må altså henstille, at denne forsamling, som burde have respekt for sig selv og sin politiske habitus, simpelt hen ikke kan goutere det, der er sket i U&U-forvaltningen, som er blevet født i Per Bregengaards regi, men tværtimod stemme for Venstres og Dansk Folkepartis forslag. Det bliver jeg nødt til at appellere til forsamlingen, for ellers så er der da ikke nogen anstændighed tilbage i lokalpolitik her i København.

Borgmester Per Bregengaard: Altså når det står så galt til i folkeskolen, så hænger det muligvis sammen med, at den uddannelsespolitiske ordfører fra Dansk Folkeparti her i Borgerrepræsentationen såvel som i Folketinget ikke engang ved, at klare mål er afskaffet, det var noget, den radikale minister indførte. I dag er det aflåst af trinmål og slutmål. Og hvordan går det i folkeskolen, når en af vores fremmeste uddannelsespolitiske ordfører ikke engang ved det?

Til Mogens Lønborg så vil jeg sige, at han så ikke ved hvad PISA-test er. Man kan ikke lave PISA-test i religion, de eksisterer ikke, det er noget helt andet PISA-test. Man kan slet ikke lave nogen test i nogen fag med PISA. Det drejer sig om nogle færdigheder, som er defineret ud fra, hvad man regner med, at ungerne skal kunne, når de bliver voksne.

Men jeg kan forsikre Mogens Lønborg om, at jeg interesserer mig meget for faget, og jeg synes, det kunne være et uhyre interessant forskningsprojekt at finde ud af, hvad får børn ud af kristendomsundervisningen i skolerne, hvad det er for nogle billeder, der danner sig, og hvad er det for en praksis, man har rundt omkring på skolerne.

Jeg tror ikke, at man får særlig meget ud af at gennemføre en eller anden test, som man kunne finde på, og så sige, at nu kan vi se outcome't, fordi 97 pct. kan sige noget om, hvem Jesus er, han er en part af Gud f.eks., og han ikke er en profet, og så kan man se, de har forstået det.

Men det er meget svært det der med at definere, hvad man får ud af faget, outcome. Men det kan ikke lade sig gøre ved simple test, og man kan slet ikke bruge PISA-test på det her.

2. næstformand (**Bente Frost**): Outcome, det må da være et nyt dansk ord.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

Wallait Khan (V): Det er, som om vi diskuterer religion i dag, rigtig heftig diskussion om religion. Jeg synes, det her det drejer sig om en bestemt skole, som har en læseplan, og vi diskuterer bare, om det er lovligt eller ulovligt.

Vi kan også diskutere selve læseplanen, men det gør vi ikke, vi diskuterer kun, om det er lovligt eller ulovligt. Nu har vi ministeriet, som siger, det er ulovligt, så er det vores egen forvaltning og vores egen ansvarlige borgmester, der siger, det er lovligt.

Jeg synes personligt, selv om det er min holdning, at vores børn eller muslimske børn skal lære om kristendommen, det er meget, meget vigtigt. På den anden side er det også vigtigt, at danske børn også får indblik i Koranen og islam, hvad det er, fordi det er dem, der skal finde sammen i det her samfund, det handler om vores fællesskab. Det er meget, meget vigtigt, at de kender hinanden og hinandens religion. Jo mere viden de har, jo bedre er det for os.

Men når vi diskuterer dette forslag, og det handler kun om, om det er lovligt eller ulovligt. Vi har jo den mulighed, at statsamtet kan komme med en eller anden afgørelse eller se på den. Hvorfor får vi ikke en udtalelse fra dem, inden vi stejler og diskuterer på den måde, den her heftige diskussion, jeg kan ikke forstå det hvorfor. Kan vi ikke have en vurdering fra dem.

Det er bare et spørgsmål til Pia Allerslev og andre, min egen gruppeformand.

Jesper Christensen (A): Der er jo 3 ”at”-punkter, og jeg skal sige, at de 2 ”at”-punkter, der handler om at trække godkendelsen tilbage, og at det pålægges, kan man sige, at tilvejebringe en ny, kan man sige, de hører ligesom sammen, dem er vi imod.

Men det 3. ”at”, vil jeg sige, om vi stemmer for det, eller vi ikke gør det, men det er selvfølgelig vores forventning, at ungdomsforvaltningen uden unødigt ophold udarbejder en indstilling, og det går jeg ud fra sker efter den sagsbehandling, der kommer på udvalgsrådet den 1. Jeg må jeg sige, at det har jeg ikke noget imod, at vi stemmer for i aften.

2. næstformand (**Bente Frost**): Er man enig i, at de to første punkter kan gå til afstemning under ét, og at man så tager det 3. punkt som én afstemning? ... (*Ophold*). Det gør vi så.

Medlemsforslagets 1. og 2. at blev forkastet med 31 stemmer imod 15. 1 undlod.

For stemte: C, O, V med undtagelse af 1 medlem (Wallait Khan) og V2.

Imod stemte: A, B, F og Ø.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af V (Wallait Khan).

Medlemsforslagets 3. at blev vedtaget med 47 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, O, V, V2 og Ø.

=====

44) BR 292/05. Medlemsforslag til Borgerrepræsentationen om en bedre folkeskole i København

(Stillet af Søren Pind, Martin Geertsen, Pia Allerslev, Heidi Wang, Leslie Arentoft, Jesper Schou Hansen, Lise Helweg, Annette Engell og Wallait Khan (alle V)):
Borgerrepræsentationen beslutter,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. maj 2005

At Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen med inddragelse af Økonomiforvaltningen medio august 2005 udarbejder et forslag til forbedring af folkeskolen i København. Forvaltningen pålægges at undersøge, om de i forslaget anførte at-punkter kan indarbejdes i forslaget.

At Kultur- og Fritidsforvaltningen med inddragelse af Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen inden medio august 2005 fremkommer med et forslag til, hvorledes der i forhold til de københavnske folkeskoler kan sættes massivt ind for at komme vedligeholdelsefterslæbet til livs hurtigst muligt. De københavnske folkeskoler skal renoveres og fremstå som Danmarks mest attraktive

At Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen medio august 2005 udarbejder et kommissorium vedrørende etablering af et forum bestående af lærere, elever og eksperter, hvis opgave bliver inden juni 2006 at fremkomme med et forslag til en særlig københavnsk kanon, som dels består af den nationale obligatoriske kanon udarbejdet af Undervisningsministeriet, og dels med en række yderligere værker

At Borgerrepræsentationens beslutning (BR18/05) om af besparelshensyn at fjerne en undervisningsdag i den københavnske folkeskole omgøres

At afsætte op til 2 mia. kr. over de næste fem år til dækning af udgifterne forbundet med vedtagelsen af et – eller flere af de ovenstående at - punkter, som finansieres ved øremærkning af en del af omfordelingspuljen samt ved noget af provenuet i forbindelse med dele af salget af Københavns Energi

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde torsdag den 26. maj 2005.

=====

45) BR 294/05. Medlemsforslag om en plan for gratis internetforbindelse til alle københavnske husstande

(Stillet af Bo Asmus Kjeldgaard, Sven Milthers, Jens Johansen, Charlotte Wieth-Klitgaard, Heinrich Metz, Hellen Hedemann, Trine Schaltz, Frank Hedegaard og Bjarne Fey (alle F)):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at undersøge mulighederne for at etablere en plan for gratis internetadgang til alle københavnske husstande – herunder foretage en udredning og beregning af etablerings- og driftsomkostninger samt de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger ved at tilbyde gratis internet-opkobling til alle københavnske husstande. Der ønskes beregninger over en ordning med trådløst net, samt fibernet og en opridsning af eventuelle andre muligheder. Endvidere

at, Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at lave en udredning af, hvordan den sociale dimension kan styrkes ved at tilbyde pc-ordning for borgerne eller ved etableringen af kommunale internetcafeer, hvor studerende kan lave opgaver, og ledige søge job osv.

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde torsdag den 26. maj 2005.

=====

46) BR 295/05. Medlemsforslag om talsmand for børn og unge

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

(Stillet af Trine Schaltz, Bjarne Fey, Hellen Hedemann, Frank Hedegaard, Jens Johansen, Bo Asmus Kjeldgaard, Heinrich Metz, Sven Milthers og Charlotte With-Klitgaard (alle SF)):

SF foreslår:

At Borgerrepræsentationen beslutter, at pålægge økonomiforvaltningen at fremkomme med forslag om etablering af en Talsmand for børn og unge i København. Talsmanden skal være talerør for børn og unge men også bindeled mellem børn og unge på den ene side og politikere og embedsmænd på den anden side. Talsmanden skal høres i alle sager af betydning for børn og unge og skal inddrage børn og unge i sit arbejde og desuden have en gruppe fagfolk at rådføre sig med.

At økonomiforvaltningen kommer med forslag til finansiering herunder vurderer, om konto "6.51.1 Pulje - nærdemokrati" kan anvendes.

Trine Schaltz (F): Nu er der allerede gået 15 sekunder, og jeg er kun lige kommet herop. Nu er kl. 3 minutter over 12, og I er alle sammen enormt trætte, og det er rigtig ærgerligt, fordi nu kommer vi faktisk her med et forslag, der er ret godt, så jeg håber, at I har lyst til at høre efter.

Det er ikke noget paradeforslag, det er faktisk et forslag, som vi har arbejdet med længe, og som vi synes er interessant og vigtigt. Børn er nemlig vigtige, børn og deres liv, og derfor er der også allerede foreslået, vi har i 2002 foreslået, at der skulle udarbejdes en børne- og familieplan for København. Der er allerede et høringsudkast ude, som er blevet til i samarbejde mellem de syv forvaltninger. Så langt så godt, der sker noget på dette område.

Men det er også sådan, at mange af de beslutninger, vi som politikere tager, de har konsekvenser for børn og unge. Vi mener godt, at vi kan blive bedre til at huske børneperspektivet i vores beslutninger, og vi mener også, at vi kan blive bedre til at inddrage børn og unge i beslutninger, der vedrører dem selv.

Vores tanke er, at en talsmand for børn og unge i København frit skal kunne udtale sig og varetage børn og unges interesser. Vi synes, det er en rigtig god ide at have en gruppe af fagfolk, som talsmanden kan rådføre sig med, det er De Radikales Børneråd.

Men derudover foreslår vi, at talsmanden også inddrager børn og unge. Det kan gøres på mange måder, og der op til talsmanden at anvende mange og kreative indfaldsvinkler til at løse den opgave. Det afhænger jo helt af børnenes og de unges alder, hvordan de skal spørges.

Vi forsøger på forskellige måder i dag at give børn og unge indflydelse på deres eget liv og på de ting, der vedrører dem. Det gør vi bl.a. ved at have elevråd i skolerne, eleverne er også repræsenteret i skolebestyrelserne, og her på Rådhuset har jeg bl.a. oplevet børn og unge i Fællesrådet for Folkeskolen og Fællesrådet for Fritidshjem og Klubber.

I nogle tilfælde mener jeg, vi må indrømme, at indflydelsen i høj grad er proforma, for møderne de holdes på voksnes præmisser, og det er umådelig tungt, kedeligt og i mange tilfælde uforståeligt for nogle af de her børn og unge, hvad det er, der foregår.

Derfor ønsker vi at styrke børn og unges muligheder for at komme til orde.

Vi ser talsmandens opgave som at stille sig på børnenes side og holde øje med de beslutninger, vi tager og hjælpe os som politikere og embedsmænd også med at huske børneperspektivet og samtidig inddrage børn i beslutninger.

I forslaget har vi givet nogle eksempler på mulige opgaver for talsmanden, og jeg vil gerne supplere med nogle ideer til hvilke opgaver, talsmanden kan påtage sig, og det er bare ek-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

sempler, det er ikke noget, vi skal gå ind her og diskutere, for det er jo ikke nu at vi skal beslutte det endelige indhold.

Man kunne tænke sig, hvis ellers jeg kan finde den, at talsmanden – han eller hun – kunne nedsætte arbejdsgrupper for børn, som kunne inddrages på deres egne betingelser ved større ændringer. Det kunne være ændringer i vores infrastruktur, nybyggeri, nye skoler, klubber, en ny legeplads, altså simpelt hen i de børn, som de her forandringer berører, går ind og spørger dem, hvordan de ser tingene, og hvilke forslag kunne de komme med.

Han kunne også, eller hun kunne etablere et fast panel af børn, som kunne spørges til råds i konkrete spørgsmål.

Man kunne også forestille sig, at talsmanden kunne gennemføre nogle workshops, hvor embedsmænd og institutionsledere og andre kunne diskutere, hvad er egentlig et børneperspektiv, og hvordan kan man tænke det med ind sine beslutninger.

Talsmanden kunne også lave undersøgelser af børns egne oplevelser af de farlige steder i trafikken, f.eks. følge nogle børn med til skole, tale med dem og lave observationer. Al den her slags ting skal selvfølgelig i dette tilfælde være i samarbejde med Vej & Park, eller hvad det nu hedder her ja.

Og så kunne man også tænke sig, at det her lille kontor, som den her talsmand har og det børneråd, han har til at rådføre sig med, kunne tænke nogle store tanker om forebyggelse af f.eks. vold, racistisk vold eller vold og hærværk og tænke i positive projekter, som kan bidrage til løsning af nogle af de her problemer.

Det er simpelt hen en talsmand, som skal være opmærksom på hvad der sker i kommunen, som skal være opmærksom på alle de måder, hvor man aktivt og i virkeligheden kan inddrage børn og deres synspunkter.

Det var derfor, vi syntes, det havde været ret godt at behandle det sammen med De Radikales forslag, men det er jo foreslået henvist til Økonomiudvalget, og det vil vi så også så foreslå, at vores gør og måske bliver behandlet sammen, og at økonomiforvaltningen selvfølgelig hører FAF og U&U og vender tilbage. Jeg tror, at De Radikale har sagt noget med i udgangen af august.

Så sådan.

Jesper Schou Hansen (V): Venstre stiller sig i bund og grund positiv over for at se på de muligheder, der måtte være på området, men vi synes nu, at det ville være mest rigtigt, om vi startede med at få en drøftelse i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget med høring af U&U.

Venstre stiller derfor forslag om, at forslaget henvises til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget med høring af U&U.

Socialistisk Folkeparti foreslog, at medlemsforslaget blev henvist til Økonomiudvalget.

Socialdemokraterne foreslog, at medlemsforslaget blev henvist til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget med høring af Uddannelses- og Ungdomsudvalget.

Forslaget fra Socialistisk Folkeparti om henvisning til Økonomiudvalget blev vedtaget med 47 stemmer imod 1.

For stemte: A, B, C, F, O, V og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Imod stemte: V2.**Forslaget fra Socialdemokraterne om henvisning til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget med høring af Uddannelses- og Ungdomsudvalget var hermed bortfaldet.**
=====**47) BR 290/05. Meddelelse om midlertidigt valg**

Meddelelse fra den lille valggruppe om, at Jette Bertelsen (O) med virkning fra den 28. april 2005 og indtil videre indtræder som midlertidigt medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget i stedet for Gunhild Legaard (O).

Meddelelsen blev taget til efterretning.
=====**48) BR 296/05. Røkering i udvalg**

Godkendelse af at Tanwir Ahmad (B) udtræder af Uddannelses- og Ungdomsudvalget samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Klaus Bondam (B) indtræder i udvalget i stedet for.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**49) BR 297/05. Røkering i udvalg**

Godkendelse af at Tanwir Ahmad (B) udtræder af Fællesrådet for Folkeskolen samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Klaus Bondam (B) indtræder i rådet i stedet for.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**50) BR 298/05. Røkering i udvalg**

Godkendelse af at Tanwir Ahmad (B) udtræder af Valgbestyrelsen for Fællesrådet for Folkeskolen samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Klaus Bondam (B) indtræder i bestyrelsen i stedet for.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**51) BR 299/05. Røkering i udvalg**

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

Godkendelse af at Manu Sareen (B) udtræder af Bestyrelsen for Center for Undervisningsmidler samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Klaus Bondam (B) indtræder i udvalget i stedet for.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

52) BR 300/05. Røking i udvalg

Godkendelse af at Manu Sareen (B) udtræder af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Tanwir Ahmad (B) indtræder i udvalget i stedet for.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

53) BR 301/05. Røking i udvalg

Godkendelse af at Klaus Bondam (B) udtræder af Kultur- og Fritidsudvalget samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Manu Sareen (B) indtræder i udvalget i stedet for.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

54) BR 302/05. Røking i udvalg

Meddelelse fra den lille valggruppe om, at Klaus Bondam (B) udtræder af Bestyrelsen for Københavns Kulturfond, samt at Manu Sareen (B) indtræder i bestyrelsen i stedet for. Røkingen sker som en følge af, at Klaus Bondam udtræder af Kultur- og Fritidsudvalget, og at Manu Sareen (B) indtræder i udvalget i stedet for.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Disse sager blev behandlet for lukkede døre:

=====

55) BR 227/05. Medlemsforslag om køb af grund

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. maj 2005**

56) BR 259/05. Medlemsforslag om køb af grund

=====

57) BR 284/05. Salg af ejendom

=====

Mødet sluttede kl. 00.21